

22 ΜΑΡΤΙΟΥ 2026 † Κυριακή Δ' Νηστειῶν.

Ἰωάννου ὁσίου συγγραφέως τῆς «**Κλίμακος**». (†615) **Βασιλείου** ἱερομάρτυρος πρεσβυτέρου τῆς Ἀγκυρανῶν Ἐκκλησίας (†362). **Καλλινίκης** μάρτυρος (†252).

Ἦχος πλ. δ΄. Ἑωθινὸν η΄. (Τυπικὸν Τριφωδίου §§41-43).

*

ΤΥΠΙΚΟΝ – ΔΙΠΤΥΧΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ 2026 Σελίδες 144 - 145

*

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ

Ἐὐλόγησαντος τοῦ ἱερέως μετὰ τὸν Προοιμιᾶκὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, Ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ ψάλλομεν, ἀναστάσιμα 6, τὰ 3 εἰς 4 τοῦ Τριφωδίου «Δόξα, «Ὅσιε Πάτερ». Καὶ νῦν, «Ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν».

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

ΕΝΑΡΞΙΣ - ΠΡΟΟΙΜΙΑΚΟΣ ΨΑΛΜΟΣ

Ὁ ἱερεύς· *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.*

Ὁ χορός· *Ἀμήν.*

Καὶ ἄρχεται ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν προοιμιᾶκὸν ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν **τῷ Βασιλεῖ** ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν **Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ** ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν **αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ** καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέξριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦσαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὡς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὁρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ **δρυμοῦ**.

Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὐτὴ ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας·
εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν
τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνί-
ζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ
Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐ-
φρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνο-
μοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος,
καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα
ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα· δόξα σοι,
ὁ Θεός. (ἐκ γ') Ἦ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου.

*

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Πληρωθέντος τοῦ προομιακοῦ ψαλμοῦ, ὁ ἱερεὺς λέγει ἐνώπιον τῆς ἁγίας
Τραπέζης τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

*Ἐπερ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν
ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.*

*Ἐπερ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν
ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.*

*Ἐπερ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως,
εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.*

*Ἐπερ τοῦ πατρὸς καὶ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (Δεινός), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ
κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.*

*Ἐπερ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ
ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα
φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.*

*Ἐπερ τῆς πόλεως καὶ ἐνορίας ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.*

*Ἐπερ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.*

*Ἐπερ πλεόντων, ὀδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων,
αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.*

*Ἐπερ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς,
κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.*

*Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός,
τῇ σῇ χάριτι.*

*Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
(Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς) μετὰ πάντων
τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.*

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνων·

*Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ
Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.*

Ὁ χορός· Ἀμήν.

*

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Ψαλμὸς ρμ' (140). Ἦχος πλ. δ'

**Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου·
εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα
πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχευε τῇ φω-
νῇ τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγέναι με
πρὸς σέ. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.**

**Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμία-
μα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου
θυσία ἐσπερινή. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.**

**Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ
θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.**

**Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πο-
νηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁ-
μαρτίαις,**

**Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν,
καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν
αὐτῶν.**

**Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει καὶ ἐλέγξει με,
ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφα-
λήν μου.**

**Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδο-
κίαις αὐτῶν· κατεπόθησαν ἐχόμενα πέ-
τρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.**

**Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν·
ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορ-
πίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.**

**Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ
μου· ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυ-
χήν μου.**

**Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος, ἧς συνεστήσαντό
μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων
τὴν ἀνομίαν.**

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί· κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

Ψαλμὸς ρμα' (141).

Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλιψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελάω.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἣ ἐπορευόμην, ἔκρυσαν παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπόλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε· εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ, ἐν γῆ ζώντων.

Πρόσχευ πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἔταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῥασαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Ἰστώμεν Στίχους 1', καὶ ψάλλομεν, ἑσπερία, ἀναστάσιμα 6, τὰ 4 τοῦ Τριωδίου «Δόξα, «Ὅσιε Πάτερ». Καὶ νῦν, «Ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν».

Ἦχος πλ. δ'.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Ἐσπερινὸν ὕμνον, καὶ λογικὴν λατρείαν, σοὶ Χριστέ προσφέρομεν· ὅτι ηὐδόκησας, τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδοῶς μοι.

Κύριε, Κύριε, μὴ ἀπορρίψης ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, ἀλλὰ εὐδόκησον, τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραζά σοι, Κύριε· Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Χαῖρε, Σιών ἁγία, Μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν, Θεοῦ κατοικητήριον· Σὺ γὰρ ἐδέξω πρώτη ἄφεςιν ἁμαρτιῶν, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τὰ ὄψα σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ὁ ἐκ Θεοῦ Πατρὸς Λόγος, πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθεὶς, ἐπ' ἐσχάτων δὲ τῶν χρόνων, ὁ αὐτὸς ἐκ τῆς Ἀπειρογάμου σαρκωθείς, βουλήσει σταύρωσιν θανάτου ὑπέμεινε, καὶ τὸν

πάλαι νεκρωθέντα ἄνθρωπον ἔσωσε, διὰ τῆς ἑαυτοῦ Ἀναστάσεως.

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, δοξολογοῦμεν Χριστέ, δι' ἧς ἠλευθέρωσας Ἀδαμαῖον γένος, ἐκ τῆς τοῦ Ἄδου τυραννίδος, καὶ ἐδώρησω τῷ κόσμῳ ὡς Θεός, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. ς'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινε ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἠλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Δόξα σοι Χριστέ Σωτήρ, Υἱέ, Θεοῦ μονογενές, ὁ προσπαγεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ ἀναστὰς ἐκ τάφου τριήμερος.

Στιχηρὰ, Τριωδίου Ἦχος πλ. δ'

Ὠ του παραδόξου θαύματος

Στίχ. ζ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπίσάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Πάτερ Ἰωάννη Ὅσιε, διαπαντὸς ἀληθῶς, τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι, τὰς ὑψώσεις ἔφερες, μελετῶν πρακτικώτατα, τὰ θεόπνευστα, λόγια πάνσοφε, καὶ τὴν ἐκεῖθεν, ἀναπηγάζουσαν, χάριν ἐπλούτησας, γεγονῶς μακάριος, τῶν ἀσεβῶν, πάντων τὰ βουλεύματα, καταστρεψάμενος.

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Πάτερ Ἰωάννη Ὅσιε, διαπαντὸς ἀληθῶς, τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι, τὰς ὑψώσεις ἔφερες, μελετῶν πρακτικώτατα, τὰ θεόπνευστα, λόγια πάνσοφε, καὶ τὴν ἐκεῖθεν, ἀναπηγάζουσαν, χάριν ἐπλούτησας, γεγονῶς μακάριος, τῶν ἀσεβῶν, πάντων τὰ βουλεύματα, καταστρεψάμενος.

Ψαλμὸς ρις' (116).

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Πάτερ Ἰωάννη ἔνδοξε, ταῖς τῶν δακρῶν πηγαῖς, τὴν ψυχὴν καθαιρόμενος, καὶ παννύχιος στάσεσι τὸν Θεὸν ἱλασκόμενος, ἀνεπτερώθης πρὸς τὴν ἀγάπησιν τὴν τούτου Μάκαρ, καὶ ὠραιότητα, ἧς ἐπαξίως νῦν ἀπολαύεις ἄληκτα, χαρμονικῶς, μετὰ τῶν συνάθλων σου, θεόφρον Ὅσιε.

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Πάτερ Ἰωάννη Ὅσιε, ἀναπτερώσας τὸν νοῦν, πρὸς Θεὸν διὰ πίστεως, κοσμικῆς συγχύσεως, ἐβδελύξω τὸ ἄστατον, καὶ τὸν Σταυρόν σου, ἀναλαβόμενος τῷ Παντεπόπτη, κατηκολούθησας, σῶμα δυσήνιον ἀγωγαῖς ἀσκήσεως τῷ λογισμῷ, σθένει δουλωσάμενος τοῦ θείου Πνεύματος.

Δόξα... Ἦχος πλ. α'

Ὅσιε Πάτερ τῆς φωνῆς τοῦ Εὐαγγελίου, τοῦ Κυρίου ἀκούσας, τὸν Κόσμον κατέλιπες, τὸν πλοῦτον καὶ τὴν δόξαν εἰς οὐδὲν λογισάμενος· ὅθεν πᾶσιν ἐβόας· Ἀγαπήσατε τὸν Θεὸν καὶ εὐρήσετε χάριν αἰώνιον, μηδὲν προτιμήσητε τῆς ἀγάπης αὐτοῦ, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ εὐρήσητε ἀνάπαυσιν μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων, ὧν ταῖς ἰκεσίαις Χριστὲ φύλαξον, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον Ἦχος πλ. δ'

Ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, διὰ φιλανθρωπίαν, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· ἐκ Παρθένου γὰρ ἀγνῆς, σάρκα προσλαβόμενος καὶ ἐκ ταύτης προελθὼν μετὰ τῆς προσλήψεως, εἷς ἐστὶν Υἱός, διπλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν· διὸ τέλειον αὐτὸν Θεόν, καὶ τέλειον ἄνθρωπον, ἀληθῶς κηρύττοντες, ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὃν ἰκέτευε Μήτηρ ἀνύμφευτε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν

*

ΕΙΣΟΔΟΣ - ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ψαλλομένου τοῦ Καὶ νῦν γίνεται ἡ εἴσοδος ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ διακόνου.

Εἴσοδος: Ὁ ἱερεὺς ἢ ὁ Διάκονος υψώνει τὸ θυμιατὸ καὶ λέγει

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ προσετώς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχιον εὐχαριστίαν χῆμα· Ἐὰν δὲ εἰσοδεῖ-
ουν δύο ἢ περισσότεροι ἱερεῖς, ψάλλον αὐτοὶ τὴν ἐπιλύχιον εὐχαριστίαν.

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πα-
τρός, * οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ
Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰ-
δόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα,
Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε
ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις,
* Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος
σε δοξάζει.

*

Ὁ διάκονος· Ἐσπέρας προκειμένον.

Καὶ ψάλλεται τὸ προκειμένον τῆς ἡμέρας.

Τῷ **Σαββάτῳ** ἐσπέρας. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς 122 (92).

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο. (αβ' 1)

Στίχ. α'. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (αβ' 1)

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σα-
λευθήσεται. (αβ' 1)

*

**Αἰ ΔΕΗΣΕΙΣ - Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενής, τό: «Καταξίω-
σον, Κύριε» Τὰ Πληρωτικά, ἢ κεφαλοκλισία κ.λπ.**

Ὁ διάκονος ἐξελθὼν καὶ στὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ λέγει τὴν ἐ-
κτενὴ δέησιν, τοῦ χοροῦ ἐπιλέγοντος ἐν ἐκάστη δέησει **τὸ Κύριε,**
ἐλέησον τρίς, ἐν δὲ τῇ τελευταίᾳ ἅπαξ. Ὁ χορὸς εἰς ἐκάστην δέ-
ησιν τὸ **Κύριε, ἐλέησον τρίς,** εἰς δὲ τὴν τελευταίαν ἅπαξ.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας
ἡμῶν εἴπωμεν.

Ὁ α' χορὸς· **Κύριε, ἐλέησον.** (ἅπαξ)

Κύριε παντοκράτωρ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου,
ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ α' χορὸς· **Κύριε, ἐλέησον.** (ἅπαξ)

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου,
ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ α' χορὸς· **Κύριε, ἐλέησον.** (γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (Δεινός).

Ὁ α' χορὸς· **Κύριε, ἐλέησον.** (γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερῶν,
Ἱερομονάχων, Διακόνων καὶ Μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ
ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὁ α' χορὸς· **Κύριε, ἐλέησον.** (γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγιείας, σωτηρίας,
ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν
δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ
πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ
ἀφιερωτῶν τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τούτου.

Ὁ α' χορὸς· **Κύριε, ἐλέησον.** (γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ
ἱεροῦ Ναοῦ τούτου (ἢ τῆς ἱερᾶς Μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων
τῶν προαναπασσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν
ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ὁ α' χορὸς· **Κύριε, ἐλέησον.** (γ')

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ
καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ Ναῷ τούτῳ,
κοπιόντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστώτος λαοῦ, τοῦ
ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σου μέγα καὶ πλοῦσιον ἔλεος.

Ὁ α' χορὸς· **Κύριε, ἐλέησον.** (ἅπαξ)

Ὁ α' Ἱερέας λέγει τὴν· **ΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΚΤΕΝΟΥΣ ΙΚΕΣΙΑΣ**

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενὴ ταύτην ἰκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ
τῶν σῶν δούλων καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἔλεους
σου· καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου κατὰπεμψον ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ
πάντα τὸν λαόν σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρά σου πλοῦσιον
ἔλεος.

«Ἐκφώνως»·

Ἔτι ἐλέημων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ β' χορὸς· **Ἀμήν.**

Ὁ προσετώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ ἀνα-
μαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύ-
ριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀ-

μήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Ὁ διάκονος· Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ χορὸς· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ διάκονος· Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Ὁ χορὸς· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ διάκονος· Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Ὁ χορὸς εἰς ἐκάστην δέησιν· Παράσχου, Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορὸς· Παράσχου, Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορὸς· Παράσχου, Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορὸς· Παράσχου, Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετаноιᾷ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορὸς· Παράσχου, Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Ὁ χορὸς· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ διάκονος· Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, (Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς) μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς· Ὁτι ἁγαθὸς καὶ φιλόφρων Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματι σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς, καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἐπιθεὶς ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου· σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλοφρόνῳ κριτῇ οἱ σοὶ δοῦλοι τὰς ἑαυτῶν ἐκλίνας κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν ἀγένας, οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὗς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἑσπέραν, καὶ τὴν ἐπιούσαν νύκτα, ἀπὸ

παντός ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων, καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

«Ἐκφώνως»· τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

*

ψάλλονται τὰ ἀπόστιχα ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ·

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ Εἰς τὸν Στίχον. Απόστιχα Στιχηρά.
Τὸ Ἀναστάσιμον. Ἦχος πλ.δ'.

*

Ἀνῆλθες ἐπὶ Σταυροῦ, Ἰησοῦ, ὁ καταβάς ἐξ οὐρανοῦ· ἦλθες ἐπὶ θάνατον, ἢ ζωὴ ἢ ἀθάνατος· πρὸς τοὺς ἐν σκότει, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν· πρὸς τοὺς πεσόντας, ἢ πάντων ἀνάστασις. Ὁ φωτισμὸς καὶ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὰ κατ' Ἀλφάβητον.

Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ψαλμ. 4β' 1).

Χριστὸν δοξολογήσωμεν, τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν· ψυχὴν καὶ σῶμα γὰρ ἀναλαβὼν, τῷ πάθει ἀπ' ἀλλήλων διέτεμε· τῆς ἀχράντου μὲν ψυχῆς, ἐν Ἄδου κατελθούσης, ὃν καὶ ἐσκύλευσε· τάφῳ δὲ διαφθορὰν οὐκ οἶδε τὸ ἅγιον σῶμα, τοῦ Λυτρωτοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (Ψαλμ. 4β' 1)

Ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις δοξολογοῦμεν Χριστέ, τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, δι' ἧς ἡμᾶς ἠλευθέρωσας, τῆς τυραννίδος τοῦ Ἄδου, καὶ ὡς Θεὸς ἐδώρησας, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Ψαλμ. 4β' 5).

Ὡ Δέσποτα τῶν ἀπάντων, ἀκατάληπτε, ποιητὰ οὐρανοῦ καὶ γῆς, διὰ Σταυροῦ παθὼν, ἐμοὶ ἀπάθειαν ἐπήγασας· ταφὴν δὲ καταδεξάμενος, καὶ ἀναστὰς ἐν δόξῃ, συνανέστησας τὸν Ἀδάμ, χειρὶ παντοδυνάμῳ. Δόξα τῇ σῇ τριήμερῳ ἐγέρσει, δι' ἧς δεδώρησαι ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ ἴλασμον ἁμαρτιῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Δόξα Πατρὶ... Τοῦ Ὁσίου Ἦχος β' .
Ἰδιόμελον

Τὸν ἐπὶ γῆς Ἄγγελον, καὶ ἐν οὐρανοῖς ἄνθρωπον Θεοῦ, τοῦ κόσμου τὴν εὐκοσμίαν, τὴν τρυφὴν τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν ἀρετῶν, τῶν Ἀσκητῶν τὸ καύχημα Ἰωάννην τιμήσωμεν· πεφυτευμένος γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἐξήνθησε δικαίως, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἐν ἐρήμῳ ἐπλήθυνε τὰ ποίμνια Χριστοῦ, τῶν λογικῶν προβάτων, ἐν Ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον Ἦχος β'

Ὡ θαύματος καινοῦ, πάντων τῶν πάλαι θαυμάτων! τίς γὰρ ἔγνω Μητέρα, ἄνευ ἀνδρὸς τετοκυίαν, καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρουσαν, τὸν ἅπασαν τὴν κτίσιν περιέχοντα; Θεοῦ ἐστὶ βουλή τὸ κηθέν, ὃν ὡς βρέφος Πάναγνε, σαῖς ὠλέναις βαστάσα, καὶ μητρικὴν παρρησίαν πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, μὴ παύση δυσωποῦσα ὑπὲρ τῶν σὲ τιμώντων, τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

*

ΝΥΝ ΑΠΟΛΥΕΙΣ-ΤΡΙΣΑΓΙΟΝ-ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὡδῆ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

*

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ρῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

*

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Ἦχος πλ. δ'.

Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ Εὐσπλαγχνος, ταφήν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα... Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου Ἦχος πλ. δ'

Ταῖς τῶν δακρῶν σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας, καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ Οἰκουμένη λάμπων τοῖς θαύμασιν Ἰωάννη Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὐς ἐπλασας τῇ χειρὶ σου· δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου Ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτήρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

*

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτικά, ἐὰν μὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστῶς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Μετὰ τὰ ἀπολυτικά, ἐὰν δὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία

ὁ διάκονος λέγει· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστῶς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ἀκολουθῶς εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις·

Εἶτα ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης·

Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον **γ'**. Πάτερ Ἁγίε Εὐλόγησον.

Καὶ μετὰ τοῦτο ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν διαλογικῶς·

Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρὸς· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ· **προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων·** ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· **τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων·** τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· **τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν·** (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ)· **τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης·** τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλέησαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Καὶ ὁ ἱερεὺς στραφεὶς πρὸς τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, καὶ ποιῶν τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου Σταυροῦ μεθ' ὑποκλίσεως, κατακλείει διὰ τοῦ·

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ χορὸς καὶ σύμπας ὁ λαός· Ἀμήν.

*

*

Μέλλον ο ιερέυς τήν θείαν ἐπιτελεῖν Μυσταγορίαν, ὀφείλει προηγουμένως μὲν κατηλλαγμένος εἶναι μετὰ πάντων καὶ μὴ ἔχειν τι κατὰ τινος· καὶ καρδίαν δὲ, ὄση δύναμις, ἀπὸ πονηρῶν τηρήσαι λογαζόμενος, ἐγκρατευσθεὶς τε μικρὸν ἂν' ἐσπέρας καὶ ἐρηγορηκὸς διάγειν μέχρι τοῦ τῆς Ἱερουργίας καιροῦ. Τοῦ δὲ καιροῦ ἐπιστάτης ὁ ἱερέυς καὶ ὁ διάκονος ἐξέρχονται τοῦ ἱεροῦ Βήματος καὶ ποιήσαντες μετάνοιαν πρὸ τοῦ ἀρχιερατικοῦ θρόνου, ἔρχονται ἔμπροσθεν τῆς Ὁραίας Πύλης καὶ προσκυνοῦσι τρεῖς λέγοντες ἕκαστος καθ' ἑαυτὸν:

*

Η ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΚΛΗΡΙΚΩΝ «Ο ΚΑΙΡΟΣ»

Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῶ ἁμαρτωλῷ καὶ ἐλέησόν με.

Εἶτα λέγει ὁ διάκονος: Εὐλόγησον Δέσποτα.

Ὁ ἱερέυς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε· νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ διάκονος: Ἀμήν.

Ὁ ἱερέυς: Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ σκηνώσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σώσον, ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ διάκονος: Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.

(τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Πατέρ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγαπήθητο τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθῆτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλόμενα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερέυς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία...

Ὁ διάκονος: Ἀμήν.

Εἶτα λέγουσι τὰ τροπάρια ταῦτα μετὰ κατανύξεως.

Ὁ ἱερέυς: Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν· ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ διάκονος: Δόξα Πατρὶ...

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθήαμεν· μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἀλλ' ἐπιβλέψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνος καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς σου· πάντες ἔργα χειρῶν σου καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Ὁ ἱερέυς: Καὶ νῦν...

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην, ἀνοίξον ἡμῖν, εὐλογημένη θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σὲ μὴ ἀστοχίσωμεν· ρυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

(Τοῦτου δὲ λεγομένου ἀνοίγεται ἡ Ὁραία Πύλη)

Ὁ διάκονος: Κύριε ἐλέησον. (ιβ') Δόξα, Καὶ νῦν.

Καὶ ποιοῦσι σταυροὺς καὶ μετανοίας τρεῖς. Εὐθὺς δὲ ἀσπαζόμενοι τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, λέγουσι:

Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν ἀγαθέ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ἠδύοκῃσας σαρκὶ ἀνελεθῆν ἐν τῷ σταυρῷ ἵνα ρύσῃ οὖς ἔπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ. Ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Καὶ τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου λέγοντες:

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ συμπαθείας ἀξίωσον ἡμᾶς Θεοτόκε· βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἁμαρτήσαντα, δεῖξον ὡς αἰεὶ τὴν δυναστείαν σου· εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζοντες τὸ Χαῖρε βοῶμέν σοι, ὡς ποτε ὁ Γαβριὴλ, ὁ τῶν ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγος.

Τὴν δὲ τοῦ Προδρόμου εἰκόνα λέγοντες:

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων· σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου, Πρόδρομε· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν σεβασμώτερος, ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον· Ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν Ἄδι, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἶνοντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἶτα ἀσπαζόμενοι τὴν εἰκόνα τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ λέγουσι τὸ Ἀπολυτίκιον αὐτοῦ. Μετὰ δὲ τὸν ἀσπασμὸν τῶν ἁγίων εἰκόνων ἔρχονται ἔμπροσθεν τῆς Ὁραίας Πύλης. Καὶ λέγει ὁ διάκονος:

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, Κύριε ἐλέησον.

Καὶ ὁ ἱερέυς ὑποκλινόμενος ἀσκεπῆς λέγει τὴν εὐχὴν:

Κύριε, ἐξάποστείλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ὕψους κατοικητηρίου σου καὶ ἐνίσχυσόν με εἰς τὴν προκειμένην διακονίαν σου· ἵνα ἀκατακρίτως παραστάς τῷ φοβερῷ σου βήματι, τὴν ἀναίμακτον ἱερουργίαν ἐπιτελέσω. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ διάκονος: Ἀμήν.

Καὶ ὁ ἱερέυς ποιεῖ μικρὰν ἀπόλυσιν.

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος: Δόξα... Καὶ νῦν... Κύριε ἐλέησον (γ'),

Δέσποτα, ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερέυς: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων, τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Αρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Χρυσοστόμου, οὗ τὴν θείαν Λειτουργίαν ἐπιτελέσομεν, τοῦ ἁγίου... (τοῦ Ναοῦ), τοῦ ἁγίου... (τῆς ἡμέρας), οὗ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ διάκονος: Ἀμήν.

Η ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν, στραφέντες πρὸς δυσμᾶς καὶ ὑποκλίναντες ἀμφοτέροι τὴν κεφαλὴν πρὸς τὸν λαόν, εἰσέρχονται εἰς τὸ θυσιαστήριον λέγοντες ἕκαστος:

Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίων σου ἐν φόβῳ σου.

Καὶ προσκυνήσαντες τρεῖς πρὸ τῆς ἁγίας Τραπεζῆς, ἀσπάζονται τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον καὶ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν. Εἶτα λαμβάνει ἕκαστος τὰ ἱερὰ αὐτοῦ ἄμφια καὶ προσκυνεῖ τρεῖς κατὰ ἀνατολὰς λέγων τὸ

Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῶ ἁμαρτωλῷ.

Εἶτα ὁ διάκονος προσέρχεται τῷ ἱερεὶ κρατῶν τὸ στιχάριον, τὸ ὀράριον καὶ τὰ ἐπιμανίκα καὶ λέγει:

Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὸ στιχάριον σὺν τῷ ὀραρίῳ.

Ὁ δὲ ἱερέυς σφραγίζων αὐτὰ λέγει:

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Καὶ ἀσπαζόμενος ὁ διάκονος τὴν δεξιὰν τοῦ ἱερέως, ὑποχωρεῖ εἰς τὸ διακονικὸν καὶ ἐνδύεται.

Ὁ δὲ ἱερέυς λαβὼν τὸ στιχάριον, προσκυνήσας τρεῖς κατὰ ἀνατολὰς, εὐλογῶν αὐτὸ σταυροειδῶς, λέγει:

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε· νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Καὶ ἐνδύεται αὐτὸ λέγων:

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Ἀγαλλιάσεται ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ· ἐνέδυσσε γὰρ με ἱμάτιον σωτηρίου καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης περιεβαλέ με· ὡς νυμφίῳ περιέθηκέ μοι μίτραν καὶ ὡς νύμφην κατεκόσμησέ με κόσμῳ, πάντοτε· νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἶτα σφραγίσας περιτίθεται τὰ ἐπιμανίκα. Καὶ εἰς μὲν τὸ δεξιὸν λέγει:

Ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, δεδόξασται ἐν ἰσχύϊ· ἡ δεξιὰ σου χεῖρ, Κύριε, ἔθραυσεν ἐχθρούς· καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους πάντοτε· νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἐν δὲ τῷ ἀριστερῷ λέγει:

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἐπλάσαν με· συνέτισόν με καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου· πάντοτε· νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Τὴν σφραγίσας καὶ περιτιθέμενος τὸ ἐπιτραχήλιον λέγει:

Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ ἐκχέων τὴν χάριν αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ· ὡς μῦρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τοῦ Ἀαρῶν, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ῥινὰ τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ· πάντοτε· νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἶτα λαβὼν τὴν ζώνην καὶ εὐλόγησας αὐτὴν λέγει περιζώνωντός:

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ περιζωννύων με δύναμιν καὶ ἔθετο ἄμωμον τὴν ὁδὸν μου· πάντοτε· νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λαβὼν τὸ φελόνιον καὶ εὐλόγησας αὐτὸ ἐνδύεται λέγων·

Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται· πάντοτε· νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁμοίως ἐνδύεται καὶ ὁ Διάκονος, ἐν μὲν τῷ στιχαρίῳ λέγων·

Ἀγαλλιάσεται ἡ ψυχὴ μου...

Ἐν δὲ τοῖς ἐπιμανικίοις·

Ἡ δεξιὰ σου, Κύριε...

Αἱ χεῖρές σου...

Ἐν δὲ τῷ Ὁραρίῳ·

Ὅς ἐὰν θέλῃ γενέσθαι μέγας ἐν ἡμῖν, ἔσται ὑμῶν διάκονος.

Εἶτα ἀπελθόντες εἰς τὸ χωνευτήριον νίπτουσι τὰς χεῖρας λέγοντες ἕκαστος κατ' ἰδίαν τὸν ἐξῆς ψαλμόν·

Νίψομαι ἐν ἄθφοῖς τὰς χεῖράς μου καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου, Κύριε, τοῦ ἀκοῦσαί με φωνῆς αἰνέσεώς σου καὶ διηγῆσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου. Κύριε, ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου. Μὴ συναπολέσης μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχὴν μου καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωὴν μου, ὧν ἐν χερσίν αἰ ἀνομία· ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δόρων. Ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην· λύτρωσαί με, Κύριε, καὶ ἐλέησον με. Ὁ ποὺς μου ἔστη ἐν εὐθύτητι· ἐν ἐκκλησίαις εὐλόγησά σε, Κύριε.

*** **

Η ΠΡΟΣΚΟΜΙΑ (Προσκομιδὴ ἢ Πρόθεση)

Ἀκολουθία τῆς Προσκομιδῆς

Νορὶς το προί, πριν αρχίσει ο ὄρθρος, ο Ιερέας τελει την ακολουθία τῆς Προσκομιδῆς κατὰ τὴν ὁσίᾳ «προσκομιζόμενα» (ετοιμάζονται) τὰ τίμια δῶρα, ποὺ πρόσφερον ἰστού. Τὰ τίμια δῶρα θα καθοριστούν ἀργότερα στὴ Θεία Λειτουργία γιὰ νὰ γίνουν σῶμα καὶ αἷμα Χριστοῦ. Ἡ ἀκολουθία τελείται στὴν ἁγία Πρόθεση ἢ Προσκομιδῆ, ποὺ εἶναι στὴν οὐσία μιὰ κόγχη, στὰ ἀριστερὰ τοῦ Ἱεροῦ Βήματος καὶ μοιάζει με τὸ σπῆλαιο τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ, ὅπου με τὴν ἄκρα συγκατάβαση καὶ ταπεινότητὴ του ἐπιτελεῖται ἡ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ εἰκόνα ἢ τοιοχογραφία τῆς ἁγίας Πρόθεσης, φέρει τὴ μορφή τοῦ Ἱησοῦ στὴν ἄκρα ταπεινότητὴ τοῦ θεοῦ Παύλου.

Ὁ Ιερέας χρησιμοποιοῦντας τὴ λόγχη, ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὸ πρόσφορο, ποὺ συμβολίζει τὴν Παναγία, τὸν Ἀμνὸν, τὴν κεντρικὴ μερίδα, καὶ τὴν τοποθετεῖ στὸ κέντρο τοῦ ἁγίου Διακάρου. Αὐτὴ ἡ πράξη, γίνεται σε ἀνάμνηση τοῦ λογιζομένου τῆς πλευρᾶς τοῦ Χριστοῦ ὅταν ἦταν πάνω στὸ Σταυρὸ. Ὅπως ἐκεῖνη τὴ στιγμὴ ἔβρεξε αἷμα καὶ νερὸ, ἐστὶ καὶ τώρα ὁ Ιερέας τοποθετεῖ τὸ κρασί με λίγο νερὸ στὸ ἅγιο Ποτήριον. Ἐπιτα βγάζει τὶς μερίδες τῆς Κυρίας Θεοτόκου, τῶν Ἀγγέλων, τῶν Ἁγίων καὶ τῶν Χριστιανῶν, «ζώντων καὶ τεθνεώτων», τὶς ὁποῖες τοποθετεῖ μέσα στὸ ἱερὸ Διακάρου. Στὸ τέλος ὁ Ιερέας μνημονεῖ ἀπὸ τὰ «διπίχνα» τοὺς ζῶντες καὶ τεθνεώτες τριβήσαν ταυτόχρονα μιὰ μερίδα ἀπὸ τὸ πρόσφορο. Τὰ ψήφια ποὺ πέφτουν στὸ Ἅγιο Διακάρου ἀπὸ τὸ πρόσφορο εἶναι οἱ ψυχῆς τῶν μνημονεομένων.

Εἶτα ὁ διάκονος ἀπελθὼν ἐν τῇ ἱερᾷ Πρόθεσει εὐτρεπίζει τὰ ἱερὰ σκεύη. Καὶ θέτει τὸν μὲν ἅγιον Δίσκον ἐν τῷ ἀριστερῷ μέρει, τὸ δὲ ἅγιον Ποτήριον ἐν τῷ δεξιῷ. Καὶ τὰ ἄλλα σὺν αὐτοῖς. Εἶτα ποιοῦσιν ἀμφοτέροι προσκυνήματα τρία ἐμπροσθεν τῆς ἁγίας Πρόθεσεως λέγοντες καθ' ἑαυτοῦς·

Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἐλέησόν με (ἐκ τρίτου).

Ὁ ἱερέας· **Ἐτοιμάζου Βηθλεὲμ· ἡνοικτα πᾶσιν ἡ Ἐδέμ. Εὐτρεπίζου Ἐφραθὰ, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ σπῆλαιῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου. Παράδεισος καὶ γὰρ ἡ ἐκεῖνης γαστήρ, ἐδείχθη νοητὸς, ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτὸν· ἐξ οὗ φαγοντες ζήσομεν, οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἀδὰμ τεθνηξόμεθα. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν ἀναστήσων εἰκόνα.**

Καὶ λαβὼν ὁ ἱερέας τὴν προσφορὰν καὶ τὴν ἁγίαν λόγχην ὑψώνει αὐτὴν μέχρι τοῦ μετώπου του. Μετὰ πολλοῦ δὲ φόβου καὶ κατανύξεως ἄρας τὸ ὄμμα εἰς τὸν οὐρανὸν λέγει·

Ἐξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, τῷ τιμίῳ σου αἵματι· τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθεὶς, τὴν ἀθανάσιαν ἐπήγασας ἀνθρώποις· Σωτήρ ἡμῶν δόξα σοι.

Ὁ διάκονος· **Εὐλόγησον, Δέσποτα.**

Ὁ ἱερέας· **Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· πάντοτε· νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

Εἶτα ὁ ἱερέας λαβὼν τὴν προσφορὰν καὶ σφραγίζων μετὰ τῆς ἁγίας λόγχης τρίς, λέγει·

Εἰς ἀνάμνησιν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·

καὶ ὁ διάκονος συμπληρώνει·

Πάντοτε· νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ τοῦτο εἰπὼν πῆνυσιν τὴν ἁγίαν λόγχην ἐν τῷ δεξιῷ μέρει τῆς σφραγίδος καὶ ἀνατέμνον λέγει·

Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγῆν ἦχθη.

Ἐν δὲ τῷ ἀριστερῷ·

Καὶ ὡς ἄμνος ἄμωμος ἐναντίον τοῦ κείροντος αὐτὸν ἄφωνος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ.

Ἐν δὲ τῷ ἄνω μέρει τῆς σφραγίδος λέγει·

Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ ἡ κρίσις αὐτοῦ ἦρθη.

Ἐν δὲ τῷ κάτω μέρει·

Τὴν δὲ γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγῆσεται;

Ὁ δὲ διάκονος ἐν ἐκάστη ἀνατομῇ λέγει·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε, ἐλέησον.

Μετὰ ταῦτα ὁ διάκονος·

Ἐπαρον δέσποτα.

Καὶ ὁ ἱερέας αἶρει τὸν Ἀμνὸν λέγων.

Ὅτι αἶρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ.

Καὶ τίθησιν ὁ ἱερέας τὸν Ἀμνὸν ὑπτιον ἐν τῷ ἁγίῳ δίσκῳ. Καὶ τοῦ διακόνου εἰπόντος·

Ὅσον δέσποτα

θθεῖ, ἦτοι κόπτει αὐτὸν καθέτως, λέγων·

Θθεῖται ὁ ἄμνος τοῦ Θεοῦ ὁ αἶρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καὶ σωτηρίας.

Πάλιν ὁ διάκονος·

Σταύρωσον δέσποτα.

Καὶ ὁ ἱερέας θθεῖ πάλιν τὸν Ἀμνὸν ὀριζοντίως, ὥστε ἡ τομὴ νὰ σχηματῆται σταυρόν, λέγων·

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, ἀνηρέθη ἡ τυραννίς, ἐπατήθη ἡ δύναμις τοῦ ἐχθροῦ· οὔτε γὰρ ἄγγελος, οὐκ ἄνθρωπος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, ἔσωσας ἡμᾶς· δόξα σοι.

Καὶ τοῦ διακόνου εἰπόντος·

Νῦξον Δέσποτα

νύττει ὁ ἱερέας τὸν Ἀμνὸν διὰ τῆς λόγχης ἐν τῷ δεξιῷ μέρει, ἐπιλέγων·

Εἶς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ ἐνυξε· καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ. Καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύρηκε καὶ ἀληθινῇ ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ.

Ὁ δὲ διάκονος ἐγχεὼν τῷ ἁγίῳ ποτηρίῳ ἐκ τοῦ νάματος ὁμοῦ καὶ τοῦ ὕδατος τὸ ἄρκοῦν, λέγει·

Εὐλόγησον δέσποτα τὴν ἁγίαν ἔνωσιν.

Καὶ ὁ ἱερέας εὐλογῶν λέγει·

Εὐλογημένη ἡ ἔνωσις τῶν ἁγίων σου, πάντοτε· νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ ἱερέας λαβὼν ἐν ταῖς χερσὶ τὴν αὐτὴν ἢ δευτέραν προσφορὰν χαράττει ἐν αὐτῇ μικρὰν τρίγωνον σφραγίδα, διὰ τῆς λόγχης, εἰς τιμὴν τῆς Θεοτόκου, λέγων·

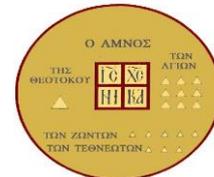
Εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τῆς ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἧς ταῖς πρεσβείαις πρόσδεξαι Κύριε τὴν θυσίαν ταύτην εἰς τὸ ὑπερουράνιον σου θυσιαστήριον.

Αἶρων δὲ τὴν μερίδα ταύτην διὰ τῆς λόγχης τίθησιν αὐτὴν ἐν τῷ δεξιῷ μέρει τοῦ Ἀμνοῦ, λέγων·

Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου, ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ περιβεβλημένη, πεποικιλμένη.

Εἶτα λαβὼν ἐκ τῆς ἰδίας ἢ τρίτης προσφορᾶς σφραγίδα καὶ αἶρων ἐξ αὐτῆς μερίδα, τίθησιν ἐν τῷ ἀριστερῷ μέρει τοῦ Ἀμνοῦ, λέγων·

Εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τῶν παμμεγίστων ταξιαρχῶν Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ καὶ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων ἁσωμάτων.

Εἶτα αἶρων τὰς ἀναλόγους μερίδας λέγει·

Τοῦ τιμίῳ ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων προφητῶν Μωϋσέως καὶ Ἀαρὼν, Ἡλιοῦ, Ἐλισσαίου, Δαβὶδ καὶ Ἰεσσαί· τῶν ἁγίων τριῶν Παίδων, Δανιὴλ τοῦ Προφήτου καὶ πάντων τῶν ἁγίων Προφητῶν.

Τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, τῶν Δώδεκα καὶ τῶν Ἑβδομήκοντα καὶ πάντων τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.

Τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν, μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας, Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριφυθοῦντος, Νεκταρίου Πενταπόλεως καὶ πάντων τῶν ἁγίων Ἱεραρχῶν.

Τοῦ ἁγίου ἐνδόξου πρωτομάρτυρος καὶ ἀρχidiaκόνου Στεφάνου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων μεγάλων μαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου, Θεοδώρου Τήρωνος καὶ Θεοδώρου τοῦ

Στρατηλάτου· τῶν ἁγίων ιερομαρτύρων Πολυκάρπου, Χαραλάμπου καὶ Ἐλευθερίου· τῶν ἁγίων μαρτύρων γυναικῶν Θεέκλης, Βαρβάρας, Αἰκατερίνης, τῆς πανευφήμου Εὐφημίας καὶ πάντων καὶ πασῶν τῶν ἁγίων Μαρτύρων.

Τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου, Εὐθυμίου, Σάββα τοῦ ἡγιασμένου, Ὀνουφρίου, Ἀθανασίου τοῦ ἐν Ἄθῳ, τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας καὶ πάντων καὶ πασῶν τῶν Ὁσίων.

Τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, Κύρου καὶ Ἰωάννου, Παντελεήμονος καὶ Ἑρμολάου καὶ πάντων τῶν ἁγίων Ἀναργύρων.

Τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), τοῦ ἁγίου (τοῦ **Ναοῦ**, ἐφ' ὅσον δὲν ἐμνημονεύθη) καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ὃν ταῖς ἱκεσίαις ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ὁ Θεός.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου.

Εἶτα ἐξάγων μερίδας λέγει:

Μνήσθητι Δέσποτα φιλόνητο, πάσης ἐπισκοπῆς ὀρθοδόξων, τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας καὶ παντὸς ἱερατικοῦ τάγματος, τῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν ἡμῶν καὶ πάντων τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, οὓς προσεκαλέσω εἰς τὴν σὴν κοινωνίαν διὰ τῆς σῆς εὐπλαγχνίας Πανάγαθε Δέσποτα.

Καὶ αἶρων μερίδα τίθησιν αὐτὴν ὑποκάτω τοῦ ἁγίου Ἄρτου. Καὶ μνημονεῖται τοῦ χειροτονήσαντος αὐτὸν Ἀρχιερέως, εἰ περ ἔστιν ἐν τοῖς ζῶσιν, καὶ ἐτέρων ὧν ἔχει ζῶντων κατ' ὄνομα· καὶ οὕτως αἶρων τίθησι τὰς μερίδας ὑποκάτω. Λαβὼν δὲ ἐτέρων σφραγίδα λέγει:

Ἰπὲρ μνήμης καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν μακαρίων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας (**ἡ τῆς ἁγίας Μονῆς**) ταύτης.

Εἶτα μνημονεῖται καὶ ἐτέρων ὧν ἔχει κεκοιμημένων κατ' ὄνομα καὶ τοῦ χειροτονήσαντος αὐτὸν Ἀρχιερέως, εἰ οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς ζῶσιν. Τελευταῖον δὲ ἐπιλέγει:

Καὶ πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου τῶν τῆ σῆ κοινωνία κεκοιμημένων ὀρθοδόξων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, φιλόνητο Κύριε.

Καὶ αἶρων τίθησι τὰς μερίδας τῶν ὧν περ μνημονεῖται. Ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ διάκονος μνημονεῖται ὧν θέλει ζῶντων καὶ τεθνεώτων τοῦ ἱερέως αἶροντος καὶ ὑπὲρ αὐτῶν μερίδας. Τελευταῖον δὲ λέγει ὁ ἱερέως:

Μνήσθητι Κύριε καὶ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος καὶ συγχώρησόν μοι πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Καὶ λαβὼν τὴν μούσαν συστέλλει τὰς μερίδας τὰς ἐν τῷ ἁγίῳ Δισκαρίῳ, ὥστε εἶναι ἐν ἀσφαλείᾳ καὶ μὴ ἐκπεσεῖν τι. Εἶτα ὁ διάκονος λαβὼν τὸ θυμιατήριον λέγει τῷ ἱερεῖ:

Εὐλόγησον δέσποτα τὸ θυμίαμα.

Καὶ ὁ ἱερέως εὐλογεῖ αὐτὸ λέγων:

Θυμίαμά σοι προσφέρωμεν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ὃ προσδεξάμενος εἰς τὸ ὑπερουράνιον σου θυσιαστήριον, ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ παναγίου σου Πνεύματος.

Ὁ διάκονος: **Τοῦ** Κυρίου δεηθῶμεν. **Στερέωσον**, Δέσποτα.

Ὁ ἱερέως λαμβάνει τὸν ἀστερίσκον καὶ θέτει αὐτὸν ἐπάνω τοῦ Ἄμυθ λέγων:

Ἐλθὼν ὁ ἀστὴρ ἔστη ἐπάνω, οὗ ἦν τὸ παιδίον κείμενον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ.

Ὁ διάκονος: **Τοῦ** Κυρίου δεηθῶμεν. **Εὐπρέπισον**, Δέσποτα.

Ὁ ἱερέως θυμιᾷ τὸ πρῶτον κάλυμμα, καλύπτει δι' αὐτοῦ τὸν Ἄμυθ σὺν τῷ Δισκαρίῳ, λέγων:

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ὁ διάκονος: **Τοῦ** Κυρίου δεηθῶμεν. **Κάλυπον**, Δέσποτα.

Καὶ ὁ ἱερέως θυμιᾷ τὸ δεύτερον κάλυμμα, καλύπτει δι' αὐτοῦ τὸ ἄγιον Ποτήριον, λέγων:

Ἐκάλυπεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ σου, Χριστέ, καὶ τῆς αἰνεσέως σου πλήρης ἡ γῆ.

Ὁ διάκονος: **Τοῦ** Κυρίου δεηθῶμεν. **Σκέπασον**, Δέσποτα.

Ὁ ἱερέως θυμιᾷ τὸ τρίτον κάλυμμα καὶ σκεπάζων δι' αὐτοῦ τὸ τε ἄγιον Δισκάριον καὶ τὸ ἄγιον Ποτήριον, λέγει:

Σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν περυγῶν σου· ἀποδίωξον ἀφ' ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν· Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον σου καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Ὁ διάκονος: **Εὐλόγησον**, Δέσποτα.

Καὶ ὁ ἱερέως λαβὼν τὸ θυμιατήριον, θυμιᾷ τὴν Πρόθεσιν λέγων ἐκ τρίτου τό:

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκῆσας· δόξα σοι.

Ὁ δὲ διάκονος ἐν ἐκάστη ἐπιλέγει:

Πάντοτε· νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Λαβὼν δὲ ὁ διάκονος τὸ θυμιατήριον λέγει:

Ἐπὶ τῇ ἁγίᾳ καὶ ἱερᾷ Προθέσει τῶν τιμίων Δώρων. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ ἱερέως λέγει μετὰ συντριβῆς καρδίας τὴν εὐχὴν:

Ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὸν οὐράνιον ἄρτον, τὴν τροφήν τοῦ παντὸς κόσμου, τὸν Κύριον ἡμῶν καὶ Θεὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐξαποστείλας, σωτήρα καὶ λυτρωτὴν καὶ εὐεργέτην, εὐλογοῦντα καὶ ἀγιάζοντα ἡμᾶς· Αὐτὸς εὐλόγησον τὴν Πρόθεσιν ταύτην καὶ πρόσδεξι αὐτὴν εἰς τὸ ὑπερουράνιον σου θυσιαστήριον. Μνημόνευσον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος, τῶν προσενηκόντων καὶ δι' οὓς προσήγαγον· καὶ ἡμᾶς ἀκατακρίτους διαφύλαξον ἐν τῇ ἱεουργίᾳ τῶν θείων σου μυστηρίων. Ὅτι ἡγιασται καὶ δεδωξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ποιεῖ τὴν ἀπόλυσιν ἐν τῇ Προθέσει καὶ μετ' αὐτὴν θυμιᾷ τὴν ἁγίαν Πρόθεσιν, τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, σταυροειδῶς καὶ τὸ Ἱερατεῖον καὶ τὸν λαόν, λέγων καθ' ἑαυτὸν τὰ τροπάρια:

Ἐν τάφῳ σωματικῶς, ἐν Ἄδου δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς Θεός, ἐν Παραδείσῳ δὲ μετὰ ληστοῦ καὶ ἐν θρόνῳ ὑπῆρχες Χριστέ, μετὰ Πατρός καὶ Πνεύματος, πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγητος.

Δόξα Πατρί...

Ὡς ζωηφόρος, ὡς Παραδείσου ὠραιότερος ὄντως καὶ παστάδος πάσης βασιλικῆς ἀναδέδεικται λαμπρότερος, Χριστέ, ὁ τάφος σου, ἡ πηγὴ τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως.

Καὶ νῦν...

Τὸ τοῦ Ὑψίστου ἡγιασμένον θεῖον σκῆνωμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε, τοῖς κρυναγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ ὑπάρχεις πανάμωμε Δέσποινα.

Καὶ ἀποθέτει τὸ θυμιατόν. Καὶ ὅταν εἶναι καιρὸς γιὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν ὁ Ἱερέως· καὶ ὁ Διάκονος ἰστάμενοι πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ λέγει ὁ Ἱερέως:

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ Θεσσαυρὸς τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς Χορηγός, ἐλθέ καὶ σκῆνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ δὲ ἱερέως προσκυνήσας τρις λέγει ταπεινῆ τῇ φωνῇ:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία (γ').

Εἶτα:

Κύριε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου (β').

Κύριε, Κύριε, ἀνοίξον ἡμῖν τὴν θύραν τοῦ ἐλέους σου.

Ὁ διάκονος, τὴν κεφαλὴν ὑποκλίνας τῷ ἱερεῖ, λέγει:

Ὁ διάκονος: **Κ**αιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ· εὐλόγησον, Δέσποτα ἅγιε.

Ὁ ἱερέως ἐπιθεῖς τὴν δεξιὰν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, λέγει:

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ διάκονος: **Ἀ**μήν. Εὐξαι ὑπὲρ ἐμοῦ, Δέσποτα ἅγιε.

Ὁ ἱερέως: **Κ**ατευθῦναι Κύριος τὰ διαβήματά σου εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν.

Ὁ διάκονος: **Μ**νήσθητί μου, Δέσποτα ἅγιε.

Ὁ ἱερέως: **Μ**νησθεῖθαι σου Κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ διάκονος: **Ἀ**μήν.

Καὶ οὕτως ἄρχονται τὸ ὄρθρον καὶ τῆς θείας Λειτουργίας.

* * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Από Βιβλίο «Αναγνώστη» - Σιμωνόπετρας σελίδα 51

*

ὁ ἱερεὺς, ἴσταται ἐνώπιον τῆς Ἁγίας Τραπέζης,
λέγει ἐκφώνως·

*

Ὁ ἱερεὺς· **Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ὁ ἀναγνώστης· **Ἀμήν.**

Ὁ ἱερεὺς· **Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.**

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ σκηνώσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ ἀναγνώστης· **Ἀμήν.**

*

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

*

Ὁ ἱερεὺς· **Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

*

Εἰδὼ ἀρχίζει ὁ Ὁρθρὸς ὅλες τις μέρες τοῦ ἔτους, ἐκτὸς τῆς Μεγάλης Εβδομάδας κατὰ τὴν ὁποία παρεμβάλλεται καὶ ολόκληρη ἡ **Βασιλικὴ Ἀκολουθία** (Ψαλμοὶ 19, 20).
Κατανυκτικὴ ἀνάγνωση (ὄλοι ἰστάμεθα ὄρθιοι)

*

Ὁ ἀναγνώστης· **Ἀμήν.**

Καὶ τὰ τροπάρια·

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπὶ νόμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων. Τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης ἀήτητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὖς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ὁ ἱερεὺς· **Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.**

Ὁ ἀναγνώστης· **Κύριε, ἐλέησον γ'.**

Ὁ ἱερεὺς· **Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.**

Ὁ ἀναγνώστης· **Κύριε, ἐλέησον γ'.**

Ὁ ἱερεὺς· **Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεινός).**

Ὁ ἀναγνώστης· **Κύριε, ἐλέησον γ'.**

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως· **Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόπλονος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ὁ ἀναγνώστης· **Ἀμήν.**

*

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ - ΑΙ ΕΥΧΑΙ

Ὁ ἀναγνώστης· **Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.**

Καὶ εὐθὺς ἐκφωνεῖ ὁ ἱερεὺς·

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· **Ἀμήν.**

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ προεστὸς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)

τὸν Ἐξάψαλμον.

*

Εἰδὼ ἀρχίζει ὁ ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ. Διαβάζουμε ἐν πάσῃ σιωπῇ καὶ κατάνυξῃ με εὐλάβεια καὶ φόβῳ Θεοῦ, γιατί συμβολίζει τὴν ὥρα τῆς Δευτέρας Παρουσίας καὶ τῆς κρίσεως τῶν ἀνθρώπων. Εἶναι συγχρόνως ὕμνος, δέηση, προφητεία. Ὁ **εξάψαλμος** συμβολίζει, ἀναφέρεται καὶ παραπέμπει **στὴν Δευτέρα Παρουσία τοῦ Κυρίου....** Ὁ χρόνος, ὁ ὁποῖος μεσολαβεῖ με τὴν ἀνάγνωση τῶν ἑξὶ (6) ψαλμῶν, συμβολίζει τὸ χρόνο τῆς Δευτέρας Παρουσίας τοῦ Κυρίου, ὅπου θα ἔρθει ὡς Κριτὴς καὶ μόνον καὶ εμεῖς, με δέος καὶ τρόμο, θα ἀναμένουμε – ὁ καθένας ἀτομικὰ – τὴν τελικὴ τῶν κρίση. Εἶναι ἡ πορεία τῶν πιστῶν ἀπὸ τὸ ἀπόλυτο πνευματικὸ σκοτάδι πρὸς τὴν μοναδικὴ σωτηρία, πρὸς τὸ Θεῖο φῶς τῆς Ἀληθείας. Ἡ συγκεκριμένη πορεία ἀποπνέει μὴ χαρούμενη λυτρωτικὴ ἀτμόσφαιρα. Αυτό, ἄλλωστε, γινόταν ἄμεσα ἀντιληπτό τὴν ἐποχὴ ὅπου ψαλλόταν καὶ δὲν ἀπαγγελλόταν ὁ ἐξάψαλμος, ὅπως, ἀντίθετα, γίνεται σήμερον, ὅπου τὸ τέλος τῆς ψαλμοδίας τοῦ συνέπιπτε με τὴν ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου, με τὸ ξημέρωμα μίας νέας ἡμέρας!!!

Οι πιστοί στην ομορφιά της ανατολής αντικρίζουν το σωτήριο φως μετά την πορεία μέσα στο σκοτάδι και οι ψυχές τους ευφραίνονται στην ένδοξη άφιξη του Κυρίου... Το περιεχόμενο του εξάγαλμου, συνθέτουν οι ψαλμοί 3ος, 37ος, 62ος, 87ος, 102ος και 142ος.

3ος: Εικονίζει την σταθερή έλπίδα της ψυχής στο Θεό.

37ος: Θρήνος της ψυχής για τὸ βάρος τῶν ἁμαρτιῶν.

62ος: Απαλή παρηγορητική πρωινή προσευχή.

87ος: Δέηση ψυχής τσακισμένης ἀπὸ τὶς συμφορές.

102ος: Προσευχή εὐγνωμοσύνης γιὰ τὶς εὐεργεσίες τοῦ Θεοῦ.

142ος: Θερμή παράκληση βοήθειας.

Μετά την ανάγνωση των τριῶν (3) πρώτων ψαλμῶν, παρόλο που ἀκούγεται τὸ «Δόξα Πατρί και Υἱὸ και Ἁγίῳ Πνεύματι», τὸ «νυν και αἰεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων» και τρεῖς φορές τὸ «Ἀλληλοῦϊα», τὸ ἐκκλησιαστικὸ τυπικὸ εἶναι ἀσπληρὸ, και οἱ πιστοὶ δὲν πρέπει να κάνουν τὸ σταυρὸ τους...

Ἡ Συντέλεια τοῦ κόσμου θα διαρκέσει ὅσο κρατᾶει ὁ Εξάγαλμος, λίγα λεπτά.

Τὴν ὥρα που θα κρινόμαστε, στον Οὐρανὸ θα ψέλνουν τὸν Εξάγαλμο, οἱ Ἄγγελοι... Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, που θα ζουν ἐκεῖνη τὴ στιγμή, θα βιώσουν τὸν θάνατο ἀκαριαία και ἀμέσως μετά θα ἀναστηθοῦν.

Ὁ Κύριος θα κρατᾶ τὸ Βιβλίον τῆς Ζωῆς, τὸ Εὐαγγέλιον, και αὐτομάτως θα πηγαίνουμε δεξιά ἢ ἀριστερά ἀπὸ μόνου μας, γιὰ τὸ ζέρομε ἀν εἴμαστε γιὰ τὸν Παράδεισον ἢ ὄχι. Γι' αὐτὸ και στο Δεσποτικὸ, που κᾶθεται ὁ Δεσπότης, στὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἀνοιχτὸ τὸ βιβλίον και δὲν ὑπάρχει καντῆλι ἐπάνω - δηλώνει ὅτι δὲν ὑπάρχει Ἐλεος, στὴ Δευτέρα Παρουσία. Ἐνὸ στο Τέμπλο, εἶναι κλειστὸ τὸ βιβλίον, που κρατᾶει ὁ Χριστὸς και ὑπάρχει καντῆλι, διότι ἀκόμη ἔχομε Ἐλεος.

*

Ἀπὸ Βιβλίον «Ἀναγνώστη» - Σιμωνόπετρας σελίδα 53 – 62

*

Ὁ δὲ ἱερεὺς ἀναγινώσκει μυστικῶς τὰς εὐχὰς τοῦ Ὁρθροῦ ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπεζῆς· μετὰ δὲ τὴν πρώτην τριάδα τῶν Ψαλμῶν ἐξελεθὼν συνεχίζει τὴν ἀνάγνωσιν ἐνώπιον τῆς εἰκόνας τοῦ Κυρίου.

*

Ὁ ἀναγνώστης:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ και ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (τρίς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, και τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δίς)

Ψαλμὸς γ' (3). 6^{ος}

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ· δόξα μου και ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, και ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρου ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην και ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου.

Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαιῶς, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, και ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Και πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην και ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37). 5^{ος}

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, και ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώξεσαν και ἐσάπησαν οἱ μῶλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα και κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψοαὶ μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων και οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην και ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα· ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, και ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχὺς μου, και τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, και αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου και οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν και ἔστησαν, και οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Και ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, και οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, και δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, και ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Και ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, και οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγκμούς.

Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, σὺ εἰσακούση, Κύριε, ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου, και ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλορῆμόνησαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, και ἡ ἀληθῶν μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγεῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίονται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ' (62). **4^{ος}**

Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὔτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δυνάμιν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὔτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πίοτιτος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς· παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Καὶ τὰ ἐξῆς ἄνευ μετανοιῶν·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἄλληλούϊα, ἄλληλούϊα· δόξα σοι ὁ Θεός (τρὶς).

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ δὲ ἱερεὺς ἀναγινώσκει μυστικῶς τὰς εὐχὰς τοῦ Ὁρθροῦ ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης· μετὰ δὲ τὴν πρώτην τριάδα τῶν Ψαλμῶν ἐξελεθῶν συνεχίζει τὴν ἀνάγνωσιν ἐνώπιον τῆς εἰκόνης τοῦ Κυρίου. Καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν εὐχῶν ὁ ἱερεὺς ἀσπασάμενος τὴν δεσποτικὴν εἰκόνα εἰσέρχεται διὰ τῆς νοτίου πύλης εἰς τὸ Ἱερόν.

Ψαλμὸς πς' (87). **3^{ος}**

Κύριε, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἀπόσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντα τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἱατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρῶτ' ἢ προσευχὴ μου προφθάσει σε.

Ἦνα τί, Κύριε, ἀπώθῃ τὴν ψυχὴν μου; ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγώ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διήλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102). **2^ο**

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οικτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνηεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ἦτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμην.

Ἀνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει.

Ἦτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος, ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχυῖ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἦν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142). **1^ο**

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ἦτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπεινώσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσον μοι τὸ πρῶτὸ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημα σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντάς τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (δίς)

Εἶτα·

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα· δόξα σοι, ὁ Θεός. (τρίς) Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε Δόξα Σοι

*

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Πληρωθέντος τοῦ ἐξαγάμου, ὁ ἱερεὺς λέγει ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέξιν τὸ **Κύριε, ἐλέησον.**

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τοῦ πατρός καὶ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δαινός), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἄερα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τῆς ἐνορίας καὶ πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας (Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς) μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθόμεθα.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκόνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

*

ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ» ΤΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ (ὅπως στον Εσπερινόν)
Ἦχος πλ. δ'. Από Βιβλίο «Αναγνώστη» - Σιμωνόπετρας σελίδα 63

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμννάμην αὐτοῦς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Ἦχος πλ. δ'.

Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ Εὐσπλαγχνος, ταφήν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα... Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου Ἦχος πλ. δ'

Ταῖς τῶν δακρῶν σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας, καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ Οἰκουμένη λάμπων τοῖς θαύμασιν Ἰωάννη Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὖς ἔπλασας τῇ χειρὶ σου· δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου Ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

*

**Εἶτα, συναπτὴ μικρὰ ὑπὸ τοῦ διακόνου, τοῦ χοροῦ ψάλλον-
τος μεθ' ἐκάστην δέξιν τὸ **Κύριε, ἐλέησον.****

Ἐπι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

*Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
χάριτι.*

*Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης
ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας (**Υπεραγία
Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς**) μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύ-
σαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ
τῷ Θεῷ παραθώμεθα.*

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

*Ὅτι σὺν τῷ κράτος καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.*

Ὁ χορός· Ἀμήν.

*

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

*

*Εἰδικὰ στὸν Ὁρθρὸ τῆς Κυριακῆς, τὰ ἀναστάσιμα προσόμοια Καθίσματα τοῦ Ἑβδομαδιαίου
Λειτουργικοῦ Κύκλου (Παρακλητικῆ) προηγούνται των ἀντίστοιχων προσόμοιων
Καθισμάτων τοῦ Ἐτήσιου Λειτουργικοῦ Κύκλου (Μηναία). Ἐτσι, ἡ ἡμέρα τῆς Κυριακῆς
παίρνει πάντα τὰ προσόμοια Καθίσματά τῆς ἀπὸ τὸν Ἑβδομαδιαίου Λειτουργικοῦ Κύκλου
(Παρακλητικῆ), ὄχι μόνο ὅταν συμπίπτει με εορτές, που ἔχουν Ἀκολουθίες εἰς δ', ἢ εἰς στ',
ἀλλὰ, ἀκόμη, καὶ ὅταν συμπίπτει με εορτές, που ἔχουν Ἀκολουθία εἰς η', ἢ Ἀγρυπνία. Τὰ
ἀναστάσιμα προσόμοια Καθίσματα τοῦ Ὁρθροῦ τῆς Κυριακῆς καταλιμπάνονται μόνο ὅταν ἡ
ἡμέρα τῆς Κυριακῆς συμπίπτει με Ἀγρυπνία Δεσποτικῆς Εορτῆς (δηλαδή, με ἀκολουθία, που
καταργεῖ τελείως τὸν Ἑβδομαδιαίου Λειτουργικοῦ Κύκλου, ὅπως π.χ. τὰ Χριστούγεννα, τὰ
Θεοφάνεια, καὶ ἡ Μεταμόρφωση τοῦ Σωτήρος).*

*

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Καθίσματα Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος πλ. δ'.

**Ἄνεστης ἐκ νεκρῶν, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ
Ἄγγελος φωτός, ταῖς γυναιξὶν ἐβόα· Παύσα-
σθε τῶν δακρῦων, τοῖς Ἀποστόλοις εὐαγγε-
λίσασθε· κράξατε ἀνυμνοῦσαι· Ὅτι ἀνέστη
Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς
Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.**

Δόξα.

**Ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου ὡς ἀληθῶς, ταῖς
ὀσίαις προσέταξας Γυναξί, κηρῦξαι τὴν
Ἔγερσιν, Ἀποστόλοις ὡς γέγραπται, καὶ
δρομαῖος ὁ Πέτρος, ἐπέστη τῷ μνήματι, καὶ
τὸ φῶς ἐν τῷ τάφῳ, ὀρῶν κατεπλήττετο·
ὄθεν καὶ κατεῖδε, τὰ ὀθόνια μόνα, χωρὶς τοῦ
θείου σώματος, ἐν αὐτῷ κατακείμενα, καὶ
πιστεύσας ἐβόησε· Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός,
ὅτι σφῆζεις ἅπαντας Σωτήρ ἡμῶν· τοῦ Πατρὸς
γὰρ ὑπάρχεις ἀπαύγασμα.**

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

**Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτόν, τὸ πανάγι-
ον ὄρος τὴν φωταυγῆ, νεφέλην ὑμνήσωμεν,
τὴν οὐράνιον κλίμακα, τὸν λογικὸν Παράδει-
σον, τῆς Εὐας τὴν λύτρωσιν, τῆς οἰκουμένης
πάσης, τὸ μέγα κειμήλιον· ὅτι σωτηρία, ἐν
αὐτῇ διεπράχθη, τῷ κόσμῳ καὶ ἄφεις, τῶν**

**ἀρχαίων ἐγκλημάτων· διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐ-
τῇ· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν παι-
σμάτων ἄφεις δωρήσασθαι, τοῖς εὐσεβῶς
προσκυνοῦσι τὸν πανάγιον τόκον σου.**

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

**Ἄνθρωποι τὸ μνήμά σου, Σωτήρ ἐσφραγί-
σαντο, Ἄγγελος τὸν λίθον, ἐκ τῆς θύρας ἀπε-
κύλισε. Γυναῖκες ἐθεάσαντο, ἐγηγερμένον ἐκ
νεκρῶν, καὶ αὗται εὐηγγελίσαντο, τοῖς Μα-
θηταῖς σου ἐν Σιών· Ὅτι ἀνέστης ἡ ζωὴ τῶν
ἀπάντων, καὶ διελύθη τὰ δεσμὰ τοῦ θανάτου.
Κύριε δόξα σοι.**

Δόξα.

**Τὰ μύρα τῆς ταφῆς, αἱ γυναῖκες κομίσασαι,
φωνῆς ἀγγελικῆς, ἐκ τοῦ τάφου ἤκουον·
Παύσασθε τῶν δακρῦων, καὶ ἀντὶ λύπης χα-
ρὰν κομίσασθε· κράξατε ἀνυμνοῦσαι, ὅτι ἀ-
νέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι
ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.**

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

**Ἐπι σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτί-
σις, Ἀγγέλων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ
γένος, ἡγιασμένε ναέ, καὶ Παράδεισε λογικέ,
παρθενικὸν καύχημα· ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη,
καὶ παιδίον γέγονεν, ὁ πρὸ αἰῶνων ὑπάρχων
Θεὸς ἡμῶν. Τὴν γὰρ σὴν μήτραν, θρόνον ἐ-
ποίησε, καὶ τὴν σὴν γαστέρα, πλατυτέραν
οὐρανῶν ἀπειργάσατο. Ἐπι σοὶ χαίρει, Κεχα-
ριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις· δόξα σοι.**

*

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

Ἀπὸ Βιβλίου «Ἀναγνώστη» - Σιμωνόπετρας σελίδα 66

*

*Ὡς Ἐυλογητάρια, κατὰ μία γενικὴ ἔννοια, χαρακτηρίζονται οἱ ὕμνοι, που ἀκολουθοῦν τὸ
στίχο: «Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου».
Ἡ ψαλμωδία τῶν Ἀναστάσιμων Ἐυλογητῶν τοῦ Ὁρθροῦ τῆς Κυριακῆς καταλιμπάνεται
μόνο ἀν συμπεσει ἡ ἡμέρα τῆς Κυριακῆς με Ἀγρυπνία Δεσποτικῆς Εορτῆς (δηλαδή, με
ἀκολουθία, που καταργεῖ τελείως τὸν Ἑβδομαδιαίου Λειτουργικοῦ Κύκλου ἀκόμη καὶ τὴν ἡμέρα
τῆς Κυριακῆς, ὅπως, π.χ. οἱ εορτές τῶν Χριστογέννητων, τῶν Θεοφανίων, τῆς
Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος, καὶ τῆς Υἱώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ).
Στους καθ' ἡμέραν Ὁρθροὺς (ἀπὸ τὴ Δευτέρα μέχρι καὶ τὴν Παρασκευὴ) δὲν ψάλλονται
Ἐυλογητάρια. Τὰ Ἀναστάσιμα Ἐυλογητάρια, ψάλλονται στὴν ἀναστάσιμη Ἀγρυπνία τῆς
Κυριακῆς. Ἐπίσης ψάλλονται καὶ στὸν Ὁρθρὸ τοῦ Σαββάτου τοῦ Λαζάρου, καθὼς καὶ στὸν
Ὁρθρὸ τοῦ Μεγάλου Σαββάτου (ἀκολουθία τοῦ Ἐπιταφίου).*

*

[Μετὰ τὸν Ἄμωμον, τὰ Ἐυλογητάρια] Ἦχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·

δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

**Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος * κατεπλάγη ὀρῶν σε
* ἐν νεκροῖς λογισθέντα, * τοῦ θανάτου δέ,
Σῶτερ, * τὴν ἰσχὺν καθελόντα * καὶ σὺν ἐ-
αυτῷ * τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα * καὶ ἐξ ἄδου *
πάντας ἐλευθερώσαντα.**

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·

δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα * συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, * ὧ μαθήτριά, κερνάτε; * ὁ ἀστράπτων * ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος * προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις * Ἴδετε ὑμεῖς * τὸν τάφον καὶ ἦσθητε· * ὁ Σωτὴρ γὰρ * ἐξάνεστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·

δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρῶτ' * μυροφόροι ἔδραμον * πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνολογοῦσαι· * ἀλλ' ἐπέστη * πρὸς αὐτὰς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε· * Θρήνου ὁ καιρὸς * πέπαυται· μὴ κλαίετε· * τὴν ἀνάστασιν δὲ * ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·

δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες * μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι * πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ, * ἐνηχοῦντο ἀγγέλου τρανώς * πρὸς αὐτὰς φθειρομένης· * Τί μετὰ νεκρῶν * τὸν ζῶντα λογίζεσθε; * ὡς Θεὸς γὰρ * ἐξάνεστη τοῦ μνήματος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ

καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα * καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε * καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, * τὴν ἁγίαν Τριάδα * ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, * σὺν τοῖς Σεραφίμ * κράζοντες τὸ Ἅγιος, * ἅγιος, ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς

αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ζωοδότην τεκοῦσα, * ἐλυτρώσω, Παρθένε, * τὸν Ἀδὰμ ἀμαρτίας· * χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐᾶ * ἀντὶ λύπης παρέσχες· * ῥεύσαντα ζωῆς, * ἴθυνε πρὸς ταύτην δὲ * ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς * Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλοῦῖα, ἀλληλοῦῖα, ἀλληλοῦῖα· δόξα σοι ὁ Θεός. (ἐκ γ')

Εἶτα, συναπτὴ μικρὰ ὑπὸ τοῦ διακόνου, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας (ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς) μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορὸς· Σοὶ, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἡλόγηταί σου τὸ ὄνομα καὶ δεδόξασται σου ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

*

Ἡ Ὑπακοή εἶναι ἓνας σύντομος ἀναστάσιμος ὕμνος. Στὴν Παρακλητικὴ (Ἑβδομαδιαῖος Λειτουργικὸς Κύκλος) ὅλοι οἱ ἴχθους τῆς Βυζαντινῆς μουσικῆς ἔχουν τὴν δική τους Ὑπακοή, ποὺ βρισκεῖται καταγεγραμμένη στὴν ἀκολουθία τοῦ Ὁρθροῦ τῆς Κυριακῆς (μετὰ ἀπὸ τὰ ἀναστάσιμα προσόμοια Καθίσματα τῆς «β' στιχολογίας»). Οἱ Ὑπακοὲς τῶν οκτῶ (8) ἴχθων τῆς Βυζαντινῆς μουσικῆς βρισκονται καταγεγραμμένες καὶ στὸ Ὁρολόγιό το Μῆνα (μαζὶ με τὰ Ἀναστάσιμα Ἀπολυτίκια καὶ τὰ Θεοτοκία τους).

*

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. δ'.

Αἱ Μυροφόροι τοῦ ζωοδότου, ἐπιστάσαι τῷ μνήματι, τὸν Δεσπότην ἐζήτουν, ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον· καὶ χαρᾶς εὐαγγέλια, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου δεξάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐμήνουν· Ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀντίφωνον Α'.

Ἐκ νεότητός μου, ὁ ἐχθρὸς με πειράζει, ταῖς ἡδοναῖς φλέγει με· ἐγὼ δὲ πεπορθῶς, ἐν σοὶ Κύριε, τροποῦμαι τοῦτον.

Οἱ μισοῦντες Σιών, γεννηθήτωσαν δὴ, πρὶν ἐκσπασθῆναι ὡς χόρτος· συγκόψει γὰρ Χριστός, αὐχένας αὐτῶν, τομῆ βασάνων.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, τὸ ζῆν τὰ πάντα, φῶς ἐκ φωτός, Θεὸς μέγας· σὺν Πατρὶ ὑμνοῦμεν αὐτὸ καὶ τῷ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἡ καρδία μου, τῷ φόβῳ σου σκεπέσθω, ταπεινοφρονοῦσα· μὴ ὑψωθεῖσα ἀποπέση, ἐκ σοῦ Πανοικτίρμον.

Ἐπὶ τὸν Κύριον, ὁ ἐσχηκὸς ἐλπίδα, οὐ δεῖσει τότε, ὅτε πυρὶ τὰ πάντα, κρινεῖ καὶ κολάσει.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, πᾶς τις θεῖος βλέπει καὶ προλέγει, τερατουργεῖ ὑψιστα, ἐν τρισὶν ἓνα Θεὸν μέλλον· εἰ γὰρ καὶ τριλαμπεῖ, μοναρχεῖ τὸ θεῖον.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἐκέκραξά σοι Κύριε, πρόσχες, κλινόν μοι τὸ οὖς σου βοῶντι, καὶ κάθαρον πρὶν ἄρης με, ἀπὸ τῶν ἐνθένδε.

Ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ γῆν, δύνων πᾶς αὔθις ἀναλύσει, τοῦ λαβεῖν βασάνους, ἢ γέρα τῶν βεβιωμένων.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, θεολογία μονὰς τρισαγία· ὁ Πατὴρ γὰρ ἄναρχος, ἐξ οὗ ἔφυ ὁ Υἱὸς ἀχρόνωσ, καὶ τὸ Πνεῦμα σύμμορφον, σύνθρονον, ἐκ Πατρὸς συνεκλάμψαν.

Ἀντίφωνον Δ'.

Ἴδου δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἅμα; ἐν τούτῳ γὰρ Κύριος, ἐπηγγείλατο ζωὴν αἰωνίαν.

Τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ, ὁ τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ κοσμῶν, κελεύει μὴ δεῖν φροντίζειν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, ἐνοεῖδεῖ αἰτία, πάντα ἔχεται εἰρηνοβραβεύτως· Θεὸς τοῦτο γὰρ ἐστι, Πατρί τε καὶ Υἱῷ, ὁμοούσιον κυρίως.

Προκείμενον. Ἦχος πλ.δ'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς σου Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. (ρμε' 10) (δις)

Στίχ. α'. Αἶνει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. (ρμε' 1-2)

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα ...

Στίχ. β'. Κύριος λύει πεπεδημένους, Κύριος σοφοὶ τυφλοῦς, Κύριος ἀνορθοὶ κατεβράχμενους, Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους, Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους. (ρμε' 7-9)

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα ...

*

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ

*

Τα Εωθινὰ Ευαγγέλια διαβάζονται ἀπὸ τὸν ἱερέα, μέσα στο Ἅγιο Βῆμα καὶ στα δεξιὰ τῆς Ἁγίας Τράπεζας διότι ἀναφέρονται πάντα στο γεγονός τῆς Ἀναστάσεως.

Ο ἱερέας εἶναι στὴν θέση τοῦ Ἀγγέλου, ἀλλὰ μετὰ καὶ κατὰ τὴν ὥρα που ψάλλεται ὁ 50ος ψαλμὸς (μόνο κατὰ τὶς Κυριακὲς καὶ συγκεκριμένα ὅταν ὁ (αριστερός) ψάλλης φτάνει στο "...ιδού γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας...") στέκεται στὴν μέση τῆς ἐκκλησίας γιὰ νὰ προσκυνήσουν οἱ πιστοὶ τὸ Ευαγγέλιο. Ἀυτὴ ἡ στιγμὴ συμβολίζει τὴν στιγμὴ που ὁ Χριστὸς παρουσιάστηκε στους μαθητὲς του.

Τα Εωθινὰ Ευαγγέλια εἶναι ἑνδεκα καὶ εἶναι οἱ ἑνδεκα ευαγγελικὲς περικοπές, οἱ ὁποῖες ἀναφέρονται στο γεγονός τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου καὶ τὶς ἐμφανίσεις Του στους μαθητὲς Του. Εἶναι κομμάτια καὶ ἀπὸ τοὺς τέσσερις Ευαγγελιστὲς καὶ ἀναγιγνώσκονται μετὰ τὴν σειρά καθε Κυριακῆ κατὰ τὴν ἀκολουθία τοῦ Ὁρθροῦ.

Ο πρεσβύτερος ὅταν διαβάζει τὸ εωθινὸ ευαγγέλιο στα δεξιὰ τῆς Ἁγίας Τράπεζης, πρέπει νὰ ἐνδύεται «λευκὸ φαλόνιο», ὅπως τὸν «νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς περιβεβλημένον στολὴν λευκή». «Ο νεανίσκος» εἶναι ἄγγελος, σύμφωνα με τὴν γνώμη τῶν πατέρων καὶ ἐρμηνευτῶν. Ἐστὶ τόνιζεται καὶ ἐκφράζεται δια τοῦ τρόπου αὐτοῦ ἡ συμβολικὴ παρουσία τοῦ ἱερέως, ὡς «αγγέλου» ἐπὶ τὸν μνήματος τοῦ Ἀναστάντος Κυρίου, κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνη.

«ἐν λευκοῖς ματαίοις», γιὰ τὸ φωτεινὸ τῆς φύσεως καὶ τοῦ χαροποιῦ τῆς εἰδησεως

*

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Σταθερὸν Προκείμενον ὀρθρου. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἀμήν. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Αἰνεσάτω πνοὴ... πᾶσα τὸν Κύριον.

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιοθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Ευαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος: Σοφία ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Ευαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Ευαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς ἀναγιγνώσκει τὸ ἐνδιάτακτον εωθινὸν Ευαγγέλιον, ἱστάμενος ἐν τῷ δεξιῷ μέρει τῆς ἁγίας Τράπεζης καὶ προσβλέπων πρὸς αὐτήν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 11-18). Ἐωθινὸν Η'

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, Μαρία εἰστήκει πρὸς τὸ μνημεῖον κλαίουσα ἕξω. Ὡς οὖν ἐκλαίει, παρέκλυεν εἰς τὸ μνημεῖον καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν λευκοῖς καθεζομένους, ἕνα πρὸς τὴ κεφαλὴ καὶ ἕνα πρὸς τοὺς πόσιν, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκείνη: **Γύναι, τί κλαίεις; Λέγει αὐτοῖς: **Ὅτι ἦσαν τὸν Κύριόν μου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν.** Καὶ ταῦτα εἰπούσα ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἐστῶτα, καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι Ἰησοῦς ἐστι. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς: **Γύναι, τί κλαίεις; τίνα ζητεῖς;** Ἐκείνη δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρὸς ἐστὶ, λέγει αὐτῷ: **Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτόν, εἰπέ μοι ποῦ ἔθηκας αὐτόν, κἀγὼ αὐτόν ἀρῶ.** Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς: **Μαρία.** Στραφεῖσα ἐκείνη λέγει αὐτῷ: **Ῥαββουνί, ὃ λέγεται, διδάσκαλε.** Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς: **Μὴ μου ἅπτου· οὐκ γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν πατέρα μου· πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς μου καὶ εἰπέ αὐτοῖς· ἀναβαίνω πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεὸν μου καὶ Θεὸν ὑμῶν.** Ἐρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἀπαγγέλλουσα τοῖς μαθηταῖς ὅτι ἑώρακε τὸν Κύριον, καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.**

*

Ὁ χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

*

Ὁ Ν' ΨΑΛΜΟΣ. Εἶναι ὁ γνωστὸς σὲ ὅλους 50ος Ψαλμὸς («Ἐλέησόν με ὁ Θεός...»), που, σύμφωνα με τὴν παράδοση τῆς Ἐκκλησίας, γράφτηκε ἀπὸ τὸν Προφητὰντα Δαβὶδ σὲ ἐνδειξὴ μετανοίας γιὰ τὸ διπλὸ τὸν ἀμάρτημα (δηλαδή, τὰ ἀμαρτήματα τῆς δολοφονίας τοῦ στρατηγοῦ Οὐρία, καὶ τῆς μοιχείας μετὰ τὴν σύζυγον τοῦ Οὐρία, τὴ Βηρσαβέ). Ὁ 50ος ψαλμὸς, ὡς ψαλμὸς μετανοίας, θεωρεῖται, ὄχι ἄδικα, ὡς ἕνας ἀπὸ τοὺς ωραιότερους καὶ σπουδαιότερους ψαλμοὺς, γιὰ αὐτὸ καὶ διαβάζεται μέσα στὴ λατρεία τῆς Ἐκκλησίας περισσότερο ἀπὸ οἰποιοδήποτε ἄλλο ψαλμὸ (περίπου 10 φορές τὴν ἡμέρα). Στὶς ἀναστάσιμες Ἀγρυπνίες τῆς Κυριακῆς ὁ 50ος ψαλμὸς ψάλλεται ἀντιφωνικὰ ἀπὸ τοὺς δύο (2) χοροὺς, ἐνῶ, κατὰ τὴν ὥρα τῆς ψαλμωδίας του, γίνεται ἡ προσκύνηση τοῦ ἱεροῦ Ευαγγελίου (Λειτουργικὸ Ευαγγέλιο). Στὶς Ἀγρυπνίες τῶν εορτῶν τοῦ Ἐτήσιου Λειτουργικοῦ Κύκλου ὁ 50ος ψαλμὸς δὲν ψάλλεται, ἀλλὰ ἀπλᾶ ἀναγιγνώσκεται ἀπὸ τὸν Ἀναγνώστη ἢ τὸν Προεστὸ τῆς λατρευτικῆς συναγωγῆς.

*

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Οἱ χοροὶ ψάλλουν ἀντιφωνικῶς κατὰ στίχον τὸν ν' ψαλμὸν, προτάσσοντες (ἐν Κυριακῇ) τὴν προφώνησιν Ἐλεῆμον. **Ἦχος πλ. δ'**

Ἐλεῆμον, Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ψαλλομένου τοῦ «Ἴδου» γίνεται ἡ εἴσοδος τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἠγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῶσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τῆς μετανοίας ἀνοιξόν μοι πύλας, ζωοδότα· ὀρθρίζει γὰρ τὸ πνεῦμά μου * πρὸς ναὸν ἁγίόν σου, * ναὸν φέρον τοῦ σώματος * ὅλον ἐσπλωμένον· * ἀλλ' ὡς οἰκτίρμων κάθαρων * εὐσπλάγχχνῳ σου ἐλέει.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὅμοιον.

Τῆς σωτηρίας εὐθυνόν μοι τρίβους, Θεοτόκε· * αἰσχροῖς γὰρ κατερρύψωσα * τὴν ψυχὴν ἁμαρτίας, * ὡς ραθύμως τὸν βίον μου * ὅλον ἐκδαπανήσας· * ταῖς σαῖς πρεσβείαις ῥῶσαί με * πάσης ἀκαθαρσίας.

Καὶ τὸ παρὸν Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν * ἐννοῶν ὁ τάλας, * τρέμω τὴν φοβερὰν ἡμέραν τῆς κρίσεως· * ἀλλὰ θαρρῶν εἰς τὸ ἔλεος τῆς εὐσπλαγχνίας σου, * ὡς ὁ Δαυὶδ βοᾷ σοι· * Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, * κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς: **Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν Ὁρθοδόξων, καὶ κατὰπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων. Τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, μεγάλων Ἱεραρχῶν, καὶ Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας, Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις τῆς Λυκίας, Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριφυθοῦντος, καὶ Νεκταρίου τῆς Πενταπόλεως, τῶν θαυματουργῶν, τῶν ἁγίων ἐνδόξων μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, καὶ Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου καὶ Μηνᾶ τοῦ θαυματουργοῦ, τῶν ἱερομαρτύρων Χαλαράμπους καὶ Ἐλευθερίου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, μεγάλων μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Ἀναστασίας, Κυριακῆς, Φωτεινῆς, Μαρίνης, Παρασκευῆς καὶ Εἰρήνης· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰσαακίμ καὶ Ἄννης, (ἡμέρας), καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων ἱκετεῦμέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.**

Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον (ιβ')

Ἱερεὺς: **Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.**

Χορὸς: Ἀμήν.

*

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος, τοῦ Τριωδίου καὶ τοῦ Ὁσίου.

*

Οἱ Κανόνες ἀποτελοῦνται ἀπὸ μικρότερα μέρη, ποὺ ὀνομάζονται *ὥδεις*. Ἐνας Κανὼνας μπορεῖ νὰ ἔχει ἀπὸ δύο (2) μέχρι καὶ ἐννέα (9) *ὥδεις*. Κάθε μία ἀπὸ τὶς *ὥδεις* τοῦ Κανὼνα ἀποτελεῖται ἀπὸ ἕναν (1) εἰρμὸ καὶ ἀπὸ τὰ Τροπάρια, ποὺ τὸν ἀκολουθοῦν. Ὁ εἰρμὸς εἶναι ἕνας σύντομος ὕμνος, ποὺ ἀποτελεῖ τὸ μουσικὸ καὶ μετρικὸ πρότυπο ὄλων τῶν Τροπαρίων τῆς *ὥδης*. Κάθε μία ἀπὸ τὶς *ὥδεις* τοῦ Κανὼνα περιέχει, συνήθως, ἀπὸ δύο (2) μέχρι καὶ πέντε (5) Τροπάρια, τὸ τελευταῖο ἐκ τῶν ὁποίων εἶναι Θεοτοκίον.

Στοὺς ἐνοριακοὺς, ναοὺς σήμερα ἔχει ἐπικρατήσει ἡ ἐξῆς τοπικὴ τάξη: *ψάλλεται ἢ ἀναγιγνώσκεται μόνο ἡ α' καὶ ἡ γ' ὥδη τῶν Κανόνων*. Πρὶν ἀπὸ κάθε τροπάριο τοῦ εἰρμοῦ προτάσσεται στίχος, ὅπως «Δόξα σοὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοὶ» γιὰ τὸν Ἀναστάσιμο κανὼνα ἢ «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν» γιὰ τὸν κανὼνα τῶν ἁγίων ἢ «Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς» γιὰ τὰ Θεοτοκία, ποὺ ἐπαναλαμβάνονται ἀπαραίτητα πρὶν ἀπὸ κάθε τροπάριο.

Οἱ Κανόνες τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου δὲν ψάλλονται διαδοχικὰ (δηλαδή, ὁ ἕνας μετὰ τὸν ἄλλο), ἀλλὰ τμηματικὰ ἀνὰ *ὥδη*: ψάλλεται, δηλαδή, ἡ α' *ὥδη* ὄλων τῶν Κανόνων, καί, ἐν συνεχείᾳ, ψάλλεται ἡ γ' *ὥδη* ὄλων τῶν Κανόνων τῆς ἀκολουθίας. Ἄν γιὰ παράδειγμα τὸ τοπικὸ ὀρίζει ὅτι πρέπει νὰ ψαλοῦν 2 κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Ἁγίου, διαβάζουμε πρῶτα τὴν α' *ὥδη* τοῦ Ἀναστασίμου κανὼνα ἔπειτα τὴν α' *ὥδη* ἀπὸ τὸν κανὼνα τοῦ Ἁγίου (δὲν λησμονοῦμε νὰ προτάσσουμε τὸν ἀνάλογο στίχο) καὶ ἔπειτα ἡ γ' *ὥδη* τοῦ Ἀναστασίμου καὶ μετὰ ἡ γ' *ὥδη* τοῦ κανὼνα τοῦ Ἁγίου *κοκ*.

*

Στοὺς ἐνοριακοὺς, ναοὺς σήμερα ἔχει ἐπικρατήσει ἡ τοπικὴ τάξη, νὰ ψάλλεται ἢ ἀναγιγνώσκεται μόνο ἡ α' καὶ ἡ γ' *ὥδη* τῶν Κανόνων.

*

Ἦδη α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμὸς.

Ἀρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθησε, τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ ράβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν· Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλλοντα.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὴν παντοδύναμον Χριστοῦ θεότητα, πῶς μὴ θαυμάσωμεν! ἐκ μὲν παθῶν πᾶσι, τοῖς πιστοῖς ἀπάθειαν, καὶ ἀφθαρσίαν βλύζουσαν· ἐκ πλευρᾶς δὲ ἁγίας, πηγὴν ἀθάνατον στάζουσας, καὶ ζωὴν ἐκ τάφου αἴδιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς εὐπρεπῆς ταῖς γυναιξίν ὁ Ἄγγελος, νῦν ἐμπεφάνισται, καὶ τηλαυγῆ φέρων, τῆς ἐμφύτου σύμβολα, αὐλοῦ καθαρότητος, τῆ μορφῆ δὲ μηνύων, τὸ φέγγος τῆς ἀναστάσεως, κράζει· Ἐξηγέρθη ὁ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Παρθένε· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

*

Ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου.

Ἦδη α'. Ἦχος πλ. α'. Τῷ σωτήρι Θεῷ.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁμοιώθην Χριστέ, τῷ ἐν χερσὶ τῶν ληστῶν περιπεσόντι, καὶ τυπτήμασιν ἡμίθανεῖ ὑπὸ τούτων, καταλειφθέντι Σωτήρ· κἀγὼ οὕτω πέπληγμαι, ταῖς ἁμαρτίαις μου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μὴ παρίδης ἐμέ, τὸν ἀσθενοῦντα δεινῶς, ἐβόα Σῶτερ ὀδυρόμενος, εἰς τοὺς ληστὰς ὁ τὸν πλοῦτον ἀποσυλήσας σου· κἀγὼ οὕτω δέομαι· Οἴκτειρον σῶσόν με.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἰατρεύσας ἐμέ, τὸν μαστιχθέντα τὸν νοῦν, ταῖς ἁμαρτίαις ἐν ταῖς μαστιξίν, ὑπὸ ληστῶν τῶν ἀδίκων καὶ πονηρῶν λογισμῶν, Χριστέ Σωτήρ σῶσόν με, ὡς πολυέλεος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄχραντε Μήτηρ Χριστοῦ, τὸν σαρκωθέντα ἐκ σοῦ καὶ ἐκ τῶν κόλπων τοῦ Γεννήτορος, μὴ ἐκφοιτήσαντα Θεόν, ἀπαύστως πρέσβευε, ἐκ πάσης περιστάσεως σῶσαι οὓς ἔπλασεν.

*

Κανὼν τοῦ Ὁσίου. Ποίημα Ἰγνατίου.

Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν φωτὶ αὐλῷ καὶ νοητῷ, ἐκ τῆς κατηφείας, τῶν ἐνύλων ἀναδραμῶν, Ἰωάννη Ὅσιε λιταῖς σου, ταῖς πρὸς τὸν Κύριόν με φώτισον.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς τῆς ἐγκρατείας τὸν γλυκασμόν, θηλάσας ἀπώσω, τὴν πικρίαν τῶν ἡδονῶν· ὅθεν ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον, ἡδύνεις Πάτερ τὰς αἰσθήσεις ἡμῶν.

Δόξα.

Ἐπιβὰς τῷ ὕψει τῶν ἀρετῶν, καὶ τὰς χαμαιζήλους, διαπτύσας τῶν ἡδονῶν, γλυκασμὸς ἐδείχθης σωτηρίας, Ὅσιε Πάτερ τῷ ποιμνίῳ σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σοφίαν καὶ Λόγον ἢ τοῦ Πατρός, ἀφράστως τεκοῦσα, τῆς ψυχῆς μου τὸ χαλεπὸν, θεράπευσον τραῦμα καὶ καρδίας, τὴν ἀλγηδόνα καταπράυνον.

*

**Ωδή γ'. Ὁ Αναστάσιμος.
Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.**

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρα με Χριστέ, τῆς Ἐκκλησίας στήριζον, ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν σου, ἅγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κατακριθέντα τὸν Ἀδάμ, τῇ γεύσει τῆς ἁμαρτίας, τῆς σαρκός σου τὸ σωτήριον πάθος, ἐδικαίωσε Χριστέ· αὐτὸς γὰρ οὐχ ὑπεύθυνος, τῇ τοῦ θανάτου πείρα, πέφηνας ὁ ἀναμάρτητος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς ἀναστάσεως τὸ φῶς, ἐξέλαμψε τοῖς ἐν σκότει, τοῦ θανάτου καὶ σκιᾶ καθημένοις, ὁ Θεός μου Ἰησοῦς, καὶ τῇ αὐτοῦ θεότητι, τὸν ἰσχυρὸν δεσμεύσας, τούτου τὰ σκεύη διήρπασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῇ γαστρὶ Ἀμόλυντε· διὸ πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις ἀεὶ μακαρίζομεν.

*

Τοῦ Τριωδίου. Στερέωσον ἡμᾶς.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁδῶ ἐν τῇ τοῦ βίου Χριστέ δεινῶς ὀδεύων τετραυμάτισμαι, ὑπὸ ληστῶν ἐν τοῖς πάθεσιν· ἀλλ' ἀνάστησόν με δέομαι.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐσύλησαν τὸν νοῦν μου λησταί, καὶ ἔλιπόν με ἐν τοῖς μώλωψιν, ἡμιθανῆ τῶν πταισμάτων μου· ἀλλὰ ἴασαί με Κύριε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐγύμνωσάν με Σῶτερ Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου τὰ παθήματα, καὶ ἡδοναῖς μεμαστίγωμαι· ἀλλ' ἐπίχεέ μοι ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰκέτευε ἀπαύστως Ἀγνή, τὸν προελθόντα ἐκ λαγόνων σου ῥυσθῆναι πλάνης διαβόλου τοὺς ὑμνοῦντάς σε Θεόνυμφε.

Τοῦ Ὁσίου. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐφλεξας τῷ ἄνθρακι, τῷ τῆς ἀσκήσεως Ὅσιε, τὴν τῶν παθῶν, ἄκανθαν καὶ θάλπεις, Μοναστῶν τὰ συστήματα.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μύρον ἀγιάσματος ἐκ τῶν ἀσκητικῶν Ὅσιε ἀρωμάτων, ὅλος συνετέθης, εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Θεοῦ.

Δόξα.

Νόμοις τοῖς ἀσκήσεως ἐμμελετῶν τὰ πάθη ἐβύθισας, ὥσπερ ἄλλους, πρὶν Φαραωνίτας, τῇ ῥοῇ τῶν δακρῦν σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Στῆσόν μου τὸν ἄστατον, τῶν λογισμῶν ἀγνή τάραχον Μῆτερ Θεοῦ, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου, **κατευθύνουσα κίνησιν.**

*

*Εἶτα, συναπτὴ μικρὰ ὑπὸ τοῦ διακόνου, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ **Κύριε, ἐλέησον.***

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

*Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας (**Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς**) μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.*

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

*

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

*

Τὸ Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου τοῦ Ὁσίου.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν τῷ ὕψει Κύριος, τῆς ἐγκρατείας, ἀληθῆς σε ἔθετο, ὥσπερ ἀστέρα ἀπλανῆ, φωταγωγοῦντα τὰ πέρατα, καθηγητὰ Ἰωάννη Πατὴρ ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Οἶκον Θεοῦ ὡς ἀληθῶς, σαυτὸν εἰργάσω Πάτερ, ταῖς θεαῖς ἀρεταῖς σου, σαφῶς κατακοσμήσας, ὥσπερ χρυσίον τηλαυγές, πίστιν ἐλπίδα καὶ ἀγάπην ἀληθῆ, θείου θεσμοῦς ἐκθέμενος, ἐγκρατεία ἀσκήσας ὡς ἄσαρκος, φρόνησιν, ἀνδρεία, σωφροσύνην κτησάμε-

νος ταπεινώσιν, δι' ἧς ἀνυψώθης· διὸ καὶ ἐ-
φωτίσθης εὐχαῖς ἀενάοις, καὶ τοῦ Οὐρανοῦ
κατέλαβες τὰς σκηνώσεις, καθηγητὰ Ἰωάννη
Πατὴρ ἡμῶν.

Κάθισμα. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος πλ. α'. Τὸ ξένον τῆς Παρθένου.

Τὸν ἄχραντον Σταυρόν, σοῦ Σωτῆρ ἡμῶν ὡς
ὄπλον σωτηρίας κατέχοντες, ἐν αὐτῷ σοι βο-
ῶμεν· Σῶσον ἡμᾶς, ὁ παθῶν ἐκουσίως ὑπὲρ
ἡμῶν, ὁ πάντων Θεὸς ὡς πολυέλεος.

Δόξα. Κάθισμα τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ταῖς ἀρεταῖς πρὸς οὐρανὸν ἀναλάμπας, κα-
ταπηξάμενος σαφῶς ἐπανήλθες, πρὸς θεωρί-
ας ἄπλετον βυθὸν εὐσεβῶς· πάσας στηλιτεύ-
σας μὲν, τῶν δαιμόνων ἐνέδρας· σκέπεις ἐκ
τῆς λώβης δέ, τοὺς ἀνθρώπους τῆς τούτων,
ὧ Ἰωάννη, κλιμαξ ἀρετῶν· καὶ νῦν πρεσβεύ-
εις σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁ ἐπὶ θρόνου χερουβὶμ καθεζόμενος, καὶ ἐν
τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς αὐλιζόμενος, ὡς ἐπὶ
θρόνου κάθηται ἁγίου αὐτοῦ, Δέσποινα ἐν
κόλποις σου σαρκικῶς ὁ Θεὸς γάρ, οὕτω βα-
σιλεύσας τε, ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ συνετῶς
νῦν ψάλλομεν αὐτῷ· ὃν ἐκδυσώπει σωθῆναι
τοὺς δούλους σου.

*Εἶτα, συναπτὴ μικρὰ ὑπὸ τοῦ διακόνου, τοῦ χοροῦ ψάλλον-
τος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ* **Κύριε, ἐλέησον.**

Ἐπι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

*Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
χάριτι.*

*Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης
ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας (Ἐπεραγία
Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς) μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύ-
σαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ
τῷ Θεῷ παραθήμεθα.*

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

**Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ σωτῆρ τῶν ψυχῶν ἡ-
μῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ἐξαναστάς τοῦ μνήματος, τοὺς τεθνεῶτας ἡ-
γειρας, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησας· καὶ ἡ Εὐὰ
χορεύει, ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει, καὶ κόσμου τὰ
πέρατα πανηγυρίζουσι, **τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρ-
σει σου Πολυέλεε.**

Ὁ Οἶκος.

Τὰ τοῦ ἄδου σκυλεύσας βασιλεία, καὶ νε-
κροὺς ἀναστήσας Μακρόθυμε, γυναιξὶ Μυ-
ροφόροις συνήνησας, ἀντὶ λύπης χαρὰν κο-
μισάμενος· καὶ Ἀποστόλοις σου ἐμήνυσας,
τὰ τῆς νίκης σύμβολα, Σωτῆρ μου ζωοδότα,
καὶ τὴν κτίσιν ἐφώτισας Φιλάνθρωπε· διὰ
τοῦτο καὶ κόσμος συγχαίρει, **τῇ ἐκ νεκρῶν ἐ-
γέρσει σου Πολυέλεε.**

Συναξάριον.

Τῇ ΚΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱ-
ερομάρτυρος **Βασιλείου**, πρεσβυτέρου τῆς
Ἀγκυρανῶν Ἐκκλησίας. (†362)

Στίχ. Σῶαν Προφήτης εἶπεν ἀλγεῖν κοιλίαν,
Τετρημένην δὲ Μάρτυς ἀλγεῖν οὐκ ἔφη.
Εἰκάδι δευτερῆ Βασίλειος ἐτρήθη σουβλαῖς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, αἱ ἅγιοι μάρτυρες, **Καλλινί-
κη** καὶ **Βασίλισσα**, ξίφει τελειοῦνται. (†252)

Στίχ. Καλλινίκην τέμνουσι σὺν Βασιλίσῃ,
Τὰς καλλινίκους καὶ πόλου Βασιλίδας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας **Δροσίδος**
(**Drusilla**), θυγατρὸς Τραϊανοῦ τοῦ βασιλέως,
ὁμολογητριάς ἐν Ἀντιοχείᾳ, καὶ τῶν σὺν αὐ-
**τῇ πέντε Κανονικῶν, Ἀγαλλίδος, Ἀπολλι-
ναρίας, Δαρείας, Μαμθούσης καὶ Θαΐδος,**
ἐν λέβητι ζέοντι τελειωθείσων. (†116)

Στίχ. Δροσίς ἀπῆλθεν ἐκ δρόσου τῆς τοῦ μύρου,
Ὡς ἐκ Λιβάνου Κανονικῆ πρὸς πόλον.

Δροσίς λιποῦσα πατρικὴν πᾶσαν σχέσιν,
Ἐφεῦρε Χριστόν, τὸν ποθαινὸν Νυμφίον.

Δροσίς ἀλοῦσα, τὴν πίστιν φθέγγει,
Χριστὸς δὲ Νυμφίος αὐτὴν στέφει.

Δρόσος οὐρανοῦ ἐδρόσιζε Δροσίδα,
ἐν πυρὶ σφοδρῷ διὰ Χριστὸν ῥιφείσαν.

Εἰ καὶ ἐχωνεύθητε λαμπραὶ Παρθένοι,
Ἄλλ' οὐρανοὺς οἰκεῖτε νῦν σὺν Ἀγγέλοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν
καὶ ὁμολογητοῦ **Ἰσαάκ**, κτίτορος τῆς ἐν Κων-
σταντινουπόλει μονῆς τῶν **Δαλμάτων.** (†383)

Στίχ. Κτίτωρ μονῆς, σύ, ὦ Ἰσαάκ, Δαλμάτων,
Θανὼν ἀπῆλθες εἰς τὰς μονὰς τὰς ἄνω.

KONTAKION, OIKOS, SYNAΞARION

Και τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Κυριακῇ τετάρτη τῶν Νηστειῶν, μνήμην ποιούμεθα τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ Συγγραφέως τῆς Κλίμακος, τοῦ Σιναΐτου.

Στίχ. Ὁ σάρκα καὶ ζῶν νεκρὸς ὢν Ἰωάννης, Αἰωνίως ζῆ, καὶ νεκρὸς φανεῖς ἄπνους.

Σύγγραμμα λιπῶν Κλίμακα τῇ ἀνόδῳ, Δείκνυσιν αὐτοῦ πορείαν τῆς ἀνόδου.

*

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Κυριακῇ τετάρτη τῶν Νηστειῶν, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Θεωνᾶ, τοῦ ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Παντοκράτορος πρότερον ἀσκήσαντος, ὕστερον δὲ Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης γενομένου, Κτίτορος δὲ χρηματίσαντος τῆς ἐν Χαλκιδικῇ εὐαγοῦς Μονῆς Ἁγίας Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτριάς, ἐνθα καὶ τὸ σεπτὸν αὐτοῦ σκῆνος ἄφθορον ἀπόκειται.

Στίχ. Στενήν ὀδεύσας ἐν βίῳ, Πάτερ, τρίβον, Τανῶν χορεύεις οὐρανοῦ εἰς τὸ πλάτος, Πνεῦμα Θεωνᾶ, ἐνθεν ἀπέπτη εἰς κλιτὸν Ἄστου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἐν Ῥόδῳ Ἁγίων, ἦτοι· τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων Παύλου καὶ Σίλα· τῶν Ἱεραρχῶν Εὐφροσύνου, Ἑλλανίκου, Θεοδοσίου καὶ Ἰσιδώρου· τῶν Μαρτύρων Φανουρίου τοῦ νεοφανοῦς, Κλήμεντος καὶ Ἀγαθαγγέλου· τῶν Νεομαρτύρων Εὐθυμίου Ἐπισκόπου αὐτῆς γενομένου, Κυρίλλου τοῦ Λουκάρεως Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, Κωνσταντίνου τοῦ Ὑδραίου, Νικήτα τοῦ Νισυρίου καὶ Μαλαχίου τοῦ Λινδίου, ἔτι δὲ καὶ τοῦ Ὁσίου Μελετίου, τοῦ ἐν Ὑψενῇ.

Στίχ. Χόρευε Ῥόδος πρεσβείας φρουρουμένη, Τῶν σῶν Ἁγίων, οὓς στεφάνωσον ὕμνοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Κυριακῇ πρὸ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, Συναξιν ποιούμεθα τῶν ὀκτῶ Φθιωτῶν Ἁγίων, ἦτοι· Ἡρωδίωνος τοῦ Ἀποστόλου ἐκ τῶν Ὁ', Γρηγορίου Ἱερομάρτυρος Ἐπισκόπου Ὑπάτης, Ἱερουσαλήμ Μάρτυρος, Νεκταρίου Πενταπόλεως τοῦ θαυματουργοῦ καὶ τῶν Ὁσίων Ἀγάθωνος, Σεραφεῖμ τοῦ Δομποῦτου, ἐκ χωρίου Ζέλι τῆς Λοκρίδος, Δαυὶδ τοῦ Γέροντος τοῦ ἐν Εὐβοίᾳ, ἐκ χωρίου Γαρδινίτσης Φθιώτιδος, Ἀθανασίου τοῦ Μετεωρίτου, ἐξ Ὑπάτης καταγομένου.

Στίχ. Ἁγιοστεφῆ ὀκτάδα ἐγκωμῖαι Ἡ Φθιώτιδος γεραίρει Ἐκκλησία, Ἁγίων χριστογδοῶς, ἐβδοματικὸς ὕμνους δέχοιο.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

*

Με τὴν ονομασία καταβασίεις φέρονται ὕμνοι τῆς Ὀρθοδόξου χριστιανικῆς ἐκκλησίας ποὺ ψάλλονται στὸν Ὀρθρο.

Ονομάζονται καταβασίεις ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι τὰ παλιὰ χρόνια, οἱ ψάλτες κατέβαιναν ἀπὸ τὰ στασίδια τοὺς καὶ ἔψαλλον τοὺς ὕμνους αὐτοὺς στὸ μέσο τοῦ Ναοῦ. Ἡ παλαιὰ αὐτὴ παράδοση, δηλαδὴ τὸ ναὶ ψάλλονται οἱ καταβασίεις στὸ μέσον τοῦ Ναοῦ, ἐχει σήμερον ἐκλείψει.

Οἱ καταβασίεις εἶναι οἱ εἰρμοὶ τῶν Κανόνων τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν εορτῶν. Εἴαν ψαλεῖ ὁλόκληρος ὁ Κανόνας, τότε στὸ τέλος κάθε ὁδῆς ψάλλεται ξανά ὁ εἰρμὸς ὡς καταβασία. Ἄν δὲν ψαλεῖ ὁλόκληρος ὁ κανόνας, τότε οἱ καταβασίεις ψάλλονται ὅλες μαζί μετὰ τὴν ἀνάγνωσι τοῦ Συναξαρίου. Εἴαν δὲν ὑπάρχει εορτή μπορεῖ νὰ παραλειφθοῦν ὅλες, ἐκτός δύο: τὴν 8ῃ καταβασία, ποὺ ψάλλεται μετὰ τὸ Συναξάριον καὶ τὴν 9ῃ καταβασία, ποὺ ψάλλεται μετὰ τὴν 9ῃ ὁδῇ τῆς Θεοτόκου.

*

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ Τῆς Θεοτόκου.

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου, τῆς Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῆ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

*

Ῥδὴ α'. Ἦχος δ'.

Ἄνοιξω τὸ στόμα μου * καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος * καὶ λόγον ἐρεύξομαι * τῇ βασιλίδι Μητρί· * καὶ ὀφθήσομαι * φαιδρῶς πανηγυρίζων * καὶ ἄσω γηθόμενος * ταύτης τὰ θαύματα.

Ῥδὴ γ'.

Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους, Θεοτόκε, * ἡ ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, * θίασον συγκροτήσαντας * πνευματικόν, στερέωσον· * καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου * στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Ῥδὴ δ'.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν * τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως * σοῦ τοῦ ὑψίστου * ὁ προφήτης Ἀββακούμ * κατανοῶν ἐκκραύγαζε· * Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Ῥδὴ ε'.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα * ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· * σὺ γάρ, ἀπειρόγαμε Παρθένε, * ἔσχεες ἐν μήτρᾳ * τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν * καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, * πᾶσι τοῖς ὕμνοῦσί σε * σωτηρίαν βραβεύοντα.

Ῥδὴ ς'.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον * τελοῦντες εορτὴν οἱ θεόφρονες * τῆς Θεομήτορος * δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, * τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα * Θεὸν δοξάζοντες.

Ῥδὴ ζ'.

Οὐκ ἐλάτρευσαν * τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες * παρὰ τὸν κτίσαντα· * ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν * ἀνδρείως πατήσαντες * χαίροντες ἔψαλλον· * Ὑπερύμνητε, * ὁ τῶν πατέρων Κύριος * καὶ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ῥδὴ η'.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ * ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, * τότε μὲν τυπούμενος· * νῦν δὲ ἐνεργούμενος * τὴν οἰκουμένην ἅπασαν * ἀγείρει ψάλλουσιν· * Τὸν Κύριον ὕμνεῖτε τὰ ἔργα * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός,
ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλόνομεν.

*

Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ Διακόνου ἢ τοῦ Ἱερέως «Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός, ...», ἡ στιχολογία τῆς Τιμιωτέρας ψάλλεται στὸν ἦχο τῶν καταβασίων· ἐπιτεταίη ἢ θ' (ἐνάτη) φῶδῃ τῶν καταβασίων. Ὅταν τὸ ὀρίζει τὸ τυπικόν, σὲ δεσποτικὰς καὶ θεομητορικὰς ἐορτὰς δὲν στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα ἀλλὰ ψάλλεται ὅλη ἡ ἐνάτη φῶδῃ.

*

ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

* * *

Στίχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον,
καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
σωτήρῃ μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἔνδο-
ξοτέραν * ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν
ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν
ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. β'. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν
τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μα-
καριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

Στίχ. γ'. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός,
καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ
εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

Στίχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας
αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

Στίχ. ε'. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕ-
ψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγα-
θῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

Στίχ. ς'. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς
πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

*

Καταβασία. Ὡδὴ θ'.

*

Ἄπας γηγενῆς * σκιρτάτω τῷ πνεύματι *
λαμπαδουχοῦμενος· * πανηγυρίζετω δὲ * αὐ-
λων νόων * φύσις, γεραίρουσα * τὴν ἱερὰν
πανήγυριν * τῆς Θεομήτορος, * καὶ βοάτω· *
Χαίροις, παμμακάριστε * Θεοτόκε ἀγνή, ἀειπάρθενε.

*

Εἶτα, συναπτὴ μικρὰ ὑπὸ τοῦ διακόνου, τοῦ χοροῦ ψάλλον-
τος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

*Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σὴ
χάριτι.*

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης
ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας (**Ὑπεραγία
Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς**) μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύ-
σαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ
τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ
σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

*

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ Ἦχος β'.

*

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν
ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν πο-
δῶν αὐτοῦ, ... **ὅτι ἅγιός ἐστιν.**

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Η'.

Δύο Ἀγγέλους βλέψασα, ἔνδοθεν τοῦ μνη-
μείου, Μαρία ἐξεπλήττετο, καὶ Χριστὸν ἀ-
γνοοῦσα, ὡς κηπουρὸν ἐπηρώτα· Κύριε ποῦ
τὸ σῶμα, τοῦ Ἰησοῦ μου τέθεικας; κλήσει δὲ
τοῦτον γνοῦσα, εἶναι αὐτόν, τὸν Σωτήρα ἤ-
κουσε· Μὴ μου ἄπτου, πρὸς τὸν Πατέρα ἄ-
πειμι, εἰπέ τοῖς ἀδελφοῖς μου.

Εἶτα τὰ παρόντα τοῦ Τριωδίου.

Καὶ τοῦ Ὁσίου. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τοῦ κόσμου τὴν εὐπάθειαν, ὡς μοχθηρὰν ἐ-
ξέκλιναν, καὶ ἀτροφία τὴν σάρκα, μαράνας
ἀνεκαίνισας, ψυχῆς τὸν τόνον Ὅσιε, καὶ δό-
ξαν κατεπλούτησας, οὐράνιον αἰδίμει· διὸ
μὴ παύση πρεσβεῦων ὑπὲρ ἡμῶν Ἰωάννη.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Κυρίως Θεοτόκον σε, ὁμολογοῦμεν Δέσποι-
να, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι· καὶ γὰρ Θεὸν ἐ-
κύησας, ἀπορρήτως τὸν λύσαντα, διὰ Σταυ-
ροῦ τὸν θάνατον, πρὸς ἑαυτὸν δ' ἐλκύσαντα,
Ὅσιων δήμους· μεθ' ὧν σε, **ἀνευφημοῦμεν
Παρθένε.**

*

ΑΙΝΟΙ Ἦχος πλ. δ'.

*

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε
τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτόν
ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αίνεϊτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Δυστυχῶς, στοὺς ἐνοριακοὺς ναοὺς σήμερα, κατὰ κανόνα, ἡ Στιχολογία τῶν Αἰῶν, χάριν συντομίας, παραλείπεται. Ἐτσι, μετὰ τὸ Πασαπνοῦριο, ψάλλονται τὰ Στιχηρὰ τῶν Αἰῶν.

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμθ', ρμθ', ρν'). Ψαλμὸς ρμθ' (148).

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη· αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.
Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτοὺς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.
Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.
Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.
Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοὶ, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδρι.
Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἐρπετὰ καὶ πτερινὰ πτερωτά.
Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοὶ, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς.
Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.
Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.
Ἦμος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ψαλμὸς ρμθ' (149).

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἕσμα καινὸν ἢ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.
Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιῆσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεὶ αὐτῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.
Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πρᾶξεις ἐν σωτηρίᾳ.
Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.
Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτοῦ, καὶ ῥομφαίαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσίν αὐτῶν,
Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς,
Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδασι καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδασι σιδηραῖς,
Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἐγγραπτόν· δόξα αὐτῆ ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.
Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἐγγραπτόν· δόξα αὐτῆ ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἀπὸ τοῦ ἐπομένου στίχου ἐπισυνάπτονται τὰ στιχηρὰ.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4, καὶ τοῦ Ὁσίου Προσόμοια γ' εἰς δ. Δόξα, Τοῦ Τριφθίου «Δεῦτε ἐργασώμεθα», Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη

Ἦχος πλ. δ'.

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἐγγραπτόν· δόξα αὐτῆ ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ παρέστης, ὑπὸ Πιλάτου κρινόμενος, ἀλλ' οὐκ ἀπελείφθης τοῦ θρόνου, τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενος· καὶ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, τὸν κόσμον ἠλευθέρωσας, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἄλλοτρίου, ὡς οἰκτίρμων καὶ φιλόφρων.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Κύριε, εἰ καὶ ὡς θνητὸν ἐν μνημείῳ, Ἰουδαῖοί σε κατέθεντο, ἀλλ' ὡς βασιλέα ὑπνοῦντα στρατιῶταί σε ἐφύλαττον, καὶ ὡς ζωῆς θησαυρόν, σφραγίδι ἐσφραγίσαντο· ἀλλὰ ἀνέστης καὶ παρέσχες, ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Κύριε, ὄπλον κατὰ τοῦ διαβόλου, τὸν Σταυρόν σου ἡμῖν δέδωκας· φρίττει γὰρ καὶ τρέμει, μὴ φέρον καθορᾶν αὐτοῦ τὴν δύναμιν, ὅτι νεκροὺς ἀνιστᾷ, καὶ θάνατον κατήγγησε· διὰ τοῦτο προσκυνούμεν, τὴν ταφήν σου καὶ τὴν ἔγερσιν.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ὁ Ἄγγελός σου Κύριε, ὁ τὴν ἀνάστασιν κηρύξας, τοὺς μὲν φύλακας ἐφόβησε, τὰ δὲ γυναῖκα ἐφώνησε λέγων· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; ἀνέστη Θεὸς ὢν, καὶ τῆ οἰκουμένη ζωὴν ἐδώρησατο.

Καὶ τοῦ Ὁσίου Προσόμοια γ' εἰς δ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Πάτερ Ἰωάννη Ὅσιε, διαπαντὸς ἀληθῶς, τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι, τὰς ὑψώσεις ἔφερες, μελετῶν πρακτικώτατα, τὰ θεόπνευστα, λόγια πάνσοφε, καὶ τὴν ἐκεῖθεν, ἀναπηγάζουσας, χάριν ἐπλούτησας, γεγωνὸς μακάριος, τῶν ἀσεβῶν, πάντων τὰ βουλευματα, καταστρεψάμενος.

Στίχ. ς'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πάτερ Ἰωάννη Ὅσιε, διαπαντὸς ἀληθῶς, τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι, τὰς ὑψώσεις ἔφερες, μελετῶν πρακτικώτατα, τὰ θεόπνευστα, λόγια πάνσοφε, καὶ τὴν ἐκεῖθεν, ἀναπηγάζουσας, χάριν ἐπλούτησας, γεγωνὸς μακάριος, τῶν ἀσεβῶν, πάντων τὰ βουλευματα, καταστρεψάμενος.

Στίχ. ζ'. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα

Πάτερ Ἰωάννη ἔνδοξε, ταῖς τῶν δακρῶν πηγαῖς, τὴν ψυχὴν καθαιρόμενος, καὶ παννύχοις στάσει τὸν Θεὸν ἱλασκόμενος, ἀνεπερῶθης πρὸς τὴν ἀγάπην τὴν τούτου Μάρκα, καὶ ὠραιότητα, ἧς ἐπαξίως νῦν ἀπολαύεις ἄληκτα, χαρμονικῶς, μετὰ τῶν συνάθλων σου, θεόφρον Ὅσιε.

Στίχ. η'. Τίμιος έναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

Πάτερ Ἰωάννη Ὅσιε, ἀναπτερώσας τὸν νοῦν, πρὸς Θεὸν διὰ πίστεως, κοσμικῆς συγχύσεως, ἐβδελύξω τὸ ἄστατον, καὶ τὸν Σταυρόν σου, ἀναλαβόμενος τῷ Παντεπόπτη, κατηκολούθησας, σῶμα δυσήνιον ἀγωγαῖς ἀσκήσεως τῷ λογισμῷ, σθένει δουλωσάμενος τοῦ θείου Πνεύματος.

Λόξα. Τοῦ Τριφιδίου. Ἦχος α'.

Δεῦτε ἐργασώμεθα ἐν τῷ μυστικῷ ἀμπελῶνι καρποὺς μετανοίας, ἐν τούτῳ ποιούμενοι οὐκ ἐν βρώμασι καὶ πόμασι κοπιῶντες, ἀλλ' ἐν προσευχαῖς καὶ νηστείαις τὰς ἀρετὰς κατορθοῦντες, τούτοις ἀρεσκόμενος, ὁ Κύριος τοῦ ἔργου δηνάριον παρέχει· δι' οὗ ψυχὰς λυτροῦται, χρέους ἀμαρτίας, ὁ μόνος πολυέλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, * Θεοτόκε Παρθένε· * διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, * ὁ ἄδης ἠχμαλώτισται, * ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, * ἡ κατάρα νενέκρωται, * ἡ Εὐὰ ἠλευθέρωται, * ὁ θάνατος τεθανάτωται, * καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν· * διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· * Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

*

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

*

Ἐὰν εἶναι Κυριακή, ἡ Δοξολογία ψάλλεται στὸν ἦχο τῆς ἐβδομάδας καὶ ὄχι στὸν ἦχο τοῦ Δοξαστικοῦ· ἐὰν εἶναι ἑορτὴ Ἁγίου στὸν ἦχο τοῦ Δοξαστικοῦ ἢ στὸν ἦχο τοῦ ἀπολυτικίου.

*

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. * Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, * ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, * εὐλογοῦμέν σε, * προσκυνοῦμέν σε, * δοξολογοῦμέν σε, * εὐχαριστοῦμέν σοι * διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, * ἐπουράνιε Θεέ, * Πάτερ παντοκράτορ· * Κύριε Υἱὲ μονογενές, * Ἰησοῦ Χριστέ, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, * ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, * ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, * ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, * ἐλέησον ἡμᾶς, * ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, * ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, * καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, * σὺ εἶ μόνος Κύριος, * Ἰησοῦς Χριστός, * εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε * καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα * καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, * ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ * ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, * καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου * εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, * τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, * καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· * δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. **(ἐκ γ')**

Κύριε, * καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν * ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. * Ἐγὼ εἶπα· * Κύριε, ἐλέησόν με· * ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, * ὅτι ἤμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· * δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, * ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· * ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου * τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνατος· * ἐλέησον ἡμᾶς. **(ἐκ γ')**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος· * ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ πάλιν ἰσχυροτέρα φωνῇ·

Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνατος· * ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον. Ἦχος δ'.

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν· * ἄσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου * καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν· * καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον * τὸ νῆκος ἔδωκεν ἡμῖν * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

*
Στὸ τέλος τοῦ Ὁρθροῦ, ἀπὸ ἤχο α΄ ἕως καὶ δ΄ τὶς Κυριακὲς ψάλλεται τὸ «Σήμερον Σωτηρία», ἐνῶ ἀπὸ ἤχο πλ. α΄ ἕως καὶ πλ. δ΄ τὸ «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος», τὶς δὲ καθημερινὲς τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

*
Καὶ τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον. Ἦχος β΄.

Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος * καὶ τὰ δεσμὰ διαρρήξας τοῦ ᾄδου, * ἔλυσας τὸ κατάκριμα τοῦ θανάτου, Κύριε, * πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ῥυσάμενος * ἐφανίσας σεαυτὸν τοῖς ἀποστόλοις σου * ἐξάπεστείλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα * καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην * παρέσχες τῇ οἰκουμένῃ, * μόνε πολυέλεε.

*
Στὸ τέλος τοῦ Ὁρθροῦ, ἀπὸ ἤχο α΄ ἕως καὶ δ΄ τὶς Κυριακὲς ψάλλεται τὸ «Σήμερον Σωτηρία», ἐνῶ ἀπὸ ἤχο πλ. α΄ ἕως καὶ πλ. δ΄ τὸ «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος», τὶς δὲ καθημερινὲς τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἀπὸ Βιβλίου «Ἀναγνώστη» - Σιμωνόπετρας σελίδα 128

*
Ὁ διάκονος: **Εὐλόγησον, Δέσποτα.**

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν: **Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.**

Ὁ χορὸς: **Ἀμήν.**

*
Ἡ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΚΑΤΗΧΟΥΜΕΝΩΝ

*
ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Ὁ διάκονος λέγει τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ **Κύριε, ἐλέησον.**

*
Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

[Ἐν ταῖς ἱεραῖς μοναῖς προστίθεται·

Ἐπερ τοῦ πατρὸς ἡμῶν (δεῖνος) ἱερομονάχου καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.]

Ἐπερ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ κατὰ ζῆράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τῆς πόλεως (ἢ τῆς ἁγίας μονῆς ἢ τῆς χώρας ἢ τῆς νήσου) ταύτης, πάσης (μονῆς) πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ πλεόντων, ὀδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας (ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς) μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορὸς: **Σοί, Κύριε.**

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχήν

Εὐχή Ἀντιφώνου Α΄

ὁ ἱερεὺς: Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐδὲ τὸ κράτος ἀνείκαστον καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος, οὐδὲ τὸ ἔλεος ἀμέτρητον καὶ ἡ φιλανθρωπία ἀφαιτός· αὐτός, Δέσποτα, κατὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν σου, ἐπιβλέπων ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὸν ἅγιον οἶκόν σου τούτον καὶ ποιήσον μεθ' ἡμῶν καὶ τῶν συνευχομένων ἡμῶν πλοῦσι τὰ ἔλεός σου καὶ τοὺς οἰκτιρισμούς σου.

καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορὸς: **Ἀμήν.**

Ἡ δὲ τῆς λειτουργίας ἀκολουθία γίνεται ταχύτερον, καὶ ψάλλομεν τὰ ἐφεξῆς ἀντίφωνα.

ΑΝΤΙΦΩΝΑ

Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικά μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἤχου]

Εἰ δὲ μή, τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ββ΄ (102).

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. δ΄. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα. ..Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν·

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας

(Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς) μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός· **Σοί, Κύριε.**

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν

Εὐχὴ Ἀντιφώνου Β΄

Ὁ ἱερεὺς: Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σῶσον τὸν λαόν σου καὶ ἐλλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· τὸ πλῆρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον· ἁγιάσον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου· σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ.

καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· **Ἀμήν.**

Ἀντίφωνον Β΄. ᾠδὴ β΄. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Στίχ. α΄. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, * ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β΄. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, * ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ΄. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, * ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. δ΄. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, * ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, * ἀθάνατος ὑπάρχων * καὶ καταδεξάμενος * διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν * σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου * καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, * ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, * σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, * θανάτῳ θάνατον πατήσας, * εἷς ὢν τῆς ἁγίας Τριάδος, * συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ * καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, * σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν·

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας

(Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς) μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός· **Σοί, Κύριε.**

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν

Εὐχὴ Ἀντιφώνου Γ΄

Ὁ ἱερεὺς: Ὁ τὰς κοινὰς ταύτας καὶ συμφωνοῦν ἡμῖν χαρισίμενος προσευχάς, ὁ καὶ δυσὶ καὶ τρισὶ συμφωνοῦσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματι σου τὰς αἰτήσεις παρέχειν ἐπαγγελίμενος, αὐτὸς καὶ νῦν τῶν δούλων σου τὰ αἰτήματα πρὸς τὸ συμφέρον πλήρωσον, χορηγῶν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ζωὴν αἰώνιον χαριζόμενος.

καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· **Ἀμήν.**

Ἀντίφωνον Γ΄. ᾠδὴ πλ. δ΄. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ Εὐσπλαγχνος, ταφήν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν Κύριε, δόξα σοι.

Ἐνῶ ψάλλεται τὸ Γ΄ Ἀντίφωνο καὶ τὸ Ἀπολυτίκιο, γίνεται ἡ Εἴσοδος τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἱερεὺς: Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταστήσας ἐν οὐρανοῖς τάγματα καὶ στρατιάς ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων εἰς λειτουργίαν τῆς σῆς δόξης, ποιήσον σὺν τῇ εἰσόδῳ ἡμῶν εἴσοδον ἁγίων ἀγγέλων γενέσθαι, συλλειτουργούντων ἡμῖν καὶ συνδοξολογούντων τὴν σὴν ἀγαθότητα. Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκόνῃσις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Διάκονος: Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὴν ἁγίαν εἴσοδον.

Ἱερεὺς: Εὐλογημένη ἡ εἴσοδος τῶν ἁγίων σου· πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

*

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ Εἰσοδικόν. ᾠδὴ β΄.

*

Ἡ μικρὴ εἴσοδος εἶναι μια μικρὴ λιτανεὶα καὶ συμβολίζει τὴν ἐναρξὴ τῆς δημόσιας ζωῆς καὶ δράσης τοῦ Χριστοῦ. Ὄταν, δηλαδή, αφοῦ βαπτίσθηκε στὸν Ἰορδάνη ἀπὸ τὸν Ἅγιο Ἰωάννη τὸν Πρόδρομο, ἄρχισε νὰ ἐμφανίζεται μπροστὰ στα πλήθη τῶν ἀνθρώπων καὶ νὰ τοὺς διδάσκει τὸν Λόγο τοῦ Θεοῦ.

Ἐνῶ ψάλλεται τὸ «γ΄ ἀντίφωνο», ποὺ εἶναι τὸ ἀπολυτίκιο τῆς ἡμέρας, ὁ ἱερέας πλησιάζει στὴν ἁγία Τράπεζα, παίρνει τὸ Εὐαγγέλιο καὶ τὸ βγάζει ἔξω, στὸν λαό. Δὲν βγαίνει ἀπὸ τὴν κεντρικὴ πύλη τοῦ Ἱεροῦ Βήματος, τὴν «Σβραῖα Πύλη», ἀλλὰ ἀπὸ τὴν Βόρεια.

Κρατὰ μάλιστα τὸ Εὐαγγέλιο μπροστὰ ἀπὸ τὸ πρόσωπό του. Δείχνει ὅτι δὲν περνᾷ ἀνάμεσά μας αὐτός, ἀλλὰ ὁ Κύριος ποὺ σε λίγο θὰ μᾶς διδάξει.

Μπροστὰ ἀπὸ τὸν Ἱερέα πηγαίνουν παιδιὰ με λαμπάδες καὶ εξαπτέρυγα. Ἡ λαμπάδα στὴν Μικρὴ Εἴσοδο συμβολίζει τὸν Ἅγιο Ἰωάννη τὸν Πρόδρομο. Αὐτὸς προχώρησε μπροστὰ ἀπὸ τὸν Χριστό, γιὰ νὰ ετοιμάσει τὸ δρόμο Του. Κήρυττε στους ἀνθρώπους ὅτι «να, ἔφτασε ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν».

Μόλις φτάσει στὸ κέντρο τοῦ ναοῦ ὁ ἱερέας ἀναφωνεῖ: «Σοφία. Ὁρθοί». Διακηρύσσει ἔτσι ὅτι ἡ Σοφία τοῦ Θεοῦ φανερώθηκε στὸν κόσμο με τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου. Με τὸ «Ὁρθοί» καλεῖ ὅλους νὰ σταθοῦν εὐλαβικά ὀρθοί.

*

Διάκονος: **Σοφία. Ὁρθοί.**

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ΄.
Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ Εὐσπλαγχνος, ταφήν
κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης
τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν,
Κύριε, δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου Ἦχος πλ. δ΄

Ταῖς τῶν δακρύων σου ροαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ
ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους
στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους
ἐκαρποφόρησας, καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ
Οἰκουμένη λάμπων τοῖς θαύμασιν Ἰωάννη
Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἀπολυτίκιον Κοιμήσεως Θεοτόκου Ἦχος α΄

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ
Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε.
Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς
ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρομένη,
ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄. Αὐτόμελον.

*(Κατὰ τὰς Α΄, Β΄, Γ΄, Δ΄ Κυριακὰς τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς
καὶ τῷ Σαββάτῳ τοῦ Ἀκαθίστου).*

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,
ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν, εὐχαριστήρια
ἀναγράφω σοι ἡ πόλις σου, Θεοτόκε.
Ἄλλ΄ ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,
ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον,
ἵνα κράζω σοι. Χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἀπολυτίκιον Ἁγίας Τριάδος πλ.δ

Ευλογητός εἶ, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ
πανσόφους τοὺς αλιεῖς ἀναδείξας,
καταπέμψας αυτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ
δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας·
φιλάθρωπε, δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον Ἁγίου Γεώργιου Νέου ἐξ Ἰωαννίνων Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν πανεύφημον Μάρτυν Χριστοῦ Γεώργιον,
Ἰωαννίνων τὸ κλέος καὶ πολιοῦχον λαμπρόν, ἐν
ὧδαῖς πνευματικαῖς ἀνευφημήσωμεν· ὅτι
ἐνήθλησε στερρῶς, καὶ κατήνεγκεν ἐχθρόν, τοῦ
Πνεύματος τῇ δυνάμει· καὶ νῦν ἀπαύστως
πρεσβεύει, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἁγίου Ἀρσενίου Ἦχος γ΄. Θεῖας πίστεως.

Βίον ἐνθεον, καλῶς ἀνύσας, σκευὸς τίμιον του
Παρακλήτου, Ἀνεδείχθης θεοφόρε **Ἀρσένιε,** καὶ
τῶν θαυμάτων τὴν χάριν δεξάμενος, πάσι
παρέχεις ταχεῖαν βοήθειαν, Πάτερ Ὅσιε

Χριστόν τον Θεόν κέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν το
μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον Ἁγίου Ἀρσενίου Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῶν Ὁσίων τὸν βίον ἐκμιμησάμενος, ἐν
ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις, Πάτερ **Ἀρσένιε,**
ἐπληρώθης δωρεῶν τοῦ θείου Πνεύματος, καὶ
θαυμάτων γεγονός, θεοφόρε αὐτουργός,
παρέχεις ἐνὶ ἐκάστῳ, τὰς ἐκ Θεοῦ χορηγίας, ταῖς
ικεσίαις σου πρὸς Κύριον.

Τοῦ Φιλοθέτου Ἐφραίμ Ἀριζόνας Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἀγωγή ἰσαγγέλω*, ευχή καὶ δάκρυσιν*.
Ευαρεστήσας Κυρίῳ*, **Φιλοθεῖτα Ἐφραίμ*,**
πρὸς ζωὴν ἐκ τοῦ θανάτου μεταβέβηκας*. Ἐν
Ἀριζόνι, ἀσκητά*, ὁ ἐν τῇ **Ἀμερικῇ*,** εἰκάδος
Μονῶν δομητῶρ*. Καὶ χάριν εὗρες
πρεσβεύειν*, ὑπὲρ τῶν πίστει ευφημούντων σε.

Ἁγίου Λουκά του Ἰατροῦ Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἰατρόν καὶ ποιμένα, Λουκά τιμήσωμεν,
Συμφερούπολεως ποιμένης, Ἀρχιερέα λαμπρόν,
τον βαστάσαντα Χριστοῦ τα θεῖα στίγματα, τὰς
εξορίας, τὰ δεινὰ, ἐγκλεισμούς ἐν φυλακαῖς, τὰς
θλίψεις καὶ τὰ ονειδίη, τον ἐπ ἐσχάτων φανέντα,
ἐν τῇ **Ρωσίᾳ** νέον Ἁγιον.

Τοῦ ὁσίου Παΐσιου Τὸν συνάναρχον Λόγον. Ἦχος πλ. α΄.

Τῆς ἐνθέου ἀγάπης τὸ πῦρ δεξάμενος,
ὑπερβαλλούση ἀσκήσει ἐδόθης ὅλος Θεῷ καὶ
παράκλησις πολλῶν ἀνθρώπων γέγονας, λόγοις
θείοις νουθετῶν, προσευχαῖς θαυματουργῶν,
Παῖσιε θεοφόρε· καὶ νῦν πρεσβεύεις ἀπαύστως
ὑπὲρ παντὸς τοῦ κόσμου, Ὅσιε.

Τοῦ ὁσίου Πορφύριου Τὸν συνάναρχον Λόγον. Ἦχος πλ. α΄.

Ἰχνηλάτης τῶν πάλαι πατέρων γέγονας,
Ἁγιωνύμου τοῦ Ὁρους ἀσκήσας Σκήτη σεπτῇ,
Τριάδος τῆς Ζωαρχικῆς, τῶν Καυσοκαλυβίων,
ἄβυσσος θείων δωρεῶν, λυτῆρ δεινῶν
ἀσθενειῶν, ἐδείχθης ὧ θεοφόρε. **Πορφύριε**
οἰκουμένης, πάσης, ποιμὴν ἡμῶν καὶ στήριγμα.

Ἀπολυτίκιον ψαλλόμενον πρωτίστως ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Ὁσίου Δαυὶδ.

***Ἰακώβου Τσαλίκου του με συγχωρεῖτε** Ἦχος πλ. α΄. Τὸν
Συνάναρχον Λόγον.*

Τῶν ὁσίων Πατέρων τὰ κατορθώματα, ἐν
ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις ζηλώσας ἅγιε, ἀνεδείχθης
μιμητῆς τούτων **Ἰάκωβε,** ἐν τῇ μάνδρᾳ τοῦ
Δαυὶδ, τοῦ προστάτου σου σεμνέ, ποιμάνας
ταύτην ἐνθέως, διὸ σὺν τούτῳ μὴ παύση, ὑπὲρ
ἡμῶν αἰεὶ δεόμενος.

Ἀπολυτίκιον Σιμωνόπετρας Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῶν ἐν Ἄθῳ πατέρων τὸ ἐγκαλλώπισμα, καὶ τοῦ
σεπτοῦ κοινοβίου, **Σίμωνος Πέτρας** βλαστός,
ἀνεδείχθης ἐπ' ἐσχάτων **Ἱερόνυμε,** σὺ γὰρ
ἀνῖσχος ὡς φωστήρ, ἐν τῷ ἄστει Ἀθηνῶν,
φωτίζων πιστῶν τὰ πλήθη· καὶ νῦν μὴ παύση
πρεσβεύων, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀνυμούντων σε.

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Μετὰ τὸ κοντάκιον ἐκφωνεῖ ὁ διάκονος· *Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.*

Ὁ χορός· **Κύριε, ἐλέησον.**

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν Ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος, ὁ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος, ὁ τρισαγίῳ φωνῇ ὑπὸ τῶν Σεραφεῖμ ἀννυνοῦμενος καὶ ὑπὸ τῶν χερουβεῖμ δοξολογούμενος καὶ ὑπὸ πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως προσκυνούμενος· ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα· ὁ κτίσας τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν καὶ παντὶ σου χαρίσματι κατακοσμήσας· ὁ διδοὺς αἰτοῦντι σοφίαν καὶ σύνεσιν καὶ μὴ παρορῶν ἁμαρτάνοντα· ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στήναι κατενώπιον τῆς δόξης τοῦ ἁγίου σου θυσιαστηρίου καὶ τὴν ὀφειλομένην σοι προσκύνησιν καὶ δοξολογίαν προσάγειν· αὐτός, Δέσποτα, πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὸν Τρισαγίον ὕμνον καὶ ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου· συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον· ἁγιάσον ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα· καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ὁσιότητι λατρεῖν σοι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρεσβεῖαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος σοι εὐαρεστησάντων.

καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ,

Ὁ διάκονος· **Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ὁ α' χορός· **Ἀμήν.**

Καὶ ψάλλεται ὁ τρισαγίος ὕμνος, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις. Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅταν συλλειτουργοῦν δύο ἢ περισσότεροι ἱερεῖς, ὁ ὕμνος ψάλλεται πεντάκις, ἴσως διὰ τὸν ἁγίον, ἔπειτα ὑπὸ τῶν ἱερέων, εἴτα ὑπὸ τοῦ α' χοροῦ καὶ πάλιν ὑπὸ τῶν ἱερέων· καὶ μετὰ τοῦτο ὁ β' χορός· Δόξα Πατρὶ κτλ. ὡς ἀνωτέρω.

Καὶ μετὰ ταῦτα τὸν Ἀπόστολον.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Τοῦ Τριωδίου (Κυριακῆς Δ' Νηστειῶν). (Ἐβρ. ζ' 13-20).

Προκειμενον καὶ Ἀλληλουῖα τοῦ ἤχου τῆς Κυριακῆς.

ὁ Ἀναγνώστης

Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει, Κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

Διάκονος Πρόσχωμεν!.. Σοφία. Πρόσχωμεν!

Στίχ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ, υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὺς κριῶν, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν.

Διάκονος Σοφία.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. (Ἐβρ. ζ' 13-20)

Διάκονος Πρόσχωμεν!.. Σοφία. Πρόσχωμεν!

Ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει ἐμμελῶς τὴν ἀποστολικὴν περικοπὴν.

Ἀδελφοί, τῷ Ἀβραάμ ἐπαγγελιάμενος ὁ Θεός, ἐπεὶ κατ' οὐδενὸς εἶχε μείζονος ὁμόσαι, ὤμοσε κατ' ἑαυτοῦ, λέγων· ἢ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε καὶ πληθύνων πληθυνῶ σε· καὶ οὕτω μακροθυμήσας ἐπέτυχε τῆς ἐπαγγελίας. Ἄνθρωποι μὲν γὰρ κατὰ τοῦ μείζονος ὁμνύουσι, καὶ πάσης αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρας εἰς βεβαίωσιν ὁ ὄρκος· ἐν ᾧ περισσώτερον βουλόμενος ὁ Θεὸς ἐπιδειξάτωις κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ, ἐμεσίτευσεν ὄρκῳ, ἵνα διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι Θεόν, ἰσχυρὰν παράκλησιν ἔχομεν οἱ καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος· ἦν ὡς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος, ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσηλθεν Ἰησοῦς, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἶωνα.

Ἰερεὺς Εἰρήνη σοι.

ὁ Ἀναγνώστης Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Στίχ. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματι σου Ὑψιστε.

Τοῦ ἀναγγέλλειν τὰ προὐκτα ἐλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νόκτα.

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ ἱερεὺς· Ἐλάμνον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, φιλόφρονε Δέσποτα, τὸ τῆς σῆς θεογνωσίας ἀκήρατον φῶς καὶ τοὺς τῆς διανοίας ἡμῶν διάνοιζον ὀφθαλμοὺς εἰς τὴν τῶν εὐαγγελικῶν σου κηρυγμάτων κατανοήσιν. Ἐνθεος ἡμῖν καὶ τὸν τῶν μακαρίων σου ἐντολῶν φόβον, ἵνα τὰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας πάσας καταπατήσαντες πνευματικὴν πολιτείαν μετέλθωμεν, πάντα τὰ πρὸς εὐαρέστησιν τὴν σὴν καὶ φρονούντες καὶ πράττοντες. Σὺ γὰρ εἶ ὁ φωτιστὴς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματίων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Δ' Νηστειῶν (Μαρκ. θ' 17-31).

Ὁ ἱερεὺς· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς· Πρόσχωμεν.

Καὶ ὁ διάκονος ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον (θ' 17-31).

Ὁ Διάκονος ἀναγινώσκει ἐμμελῶς τὴν περικοπὴν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, γονυπετῶν αὐτὸν καὶ λέγων· διδάσκαλε, ἤνεγκα τὸν υἱόν μου πρὸς σέ, ἔχοντα πνεῦμα ἄλαλον. Καὶ ὅπου ἐὰν αὐτὸν καταλάβῃ, ρήσ-

σει αὐτόν, καὶ ἀφρίζει καὶ τρίζει τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ, καὶ ξηραίνεται· καὶ εἶπον τοῖς μαθηταῖς σου ἵνα αὐτὸ ἐκβάλωσι, καὶ οὐκ ἴσχυσαν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ λέγει· **ὦ γενεὰ ἄπιστος, ἕως πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετε αὐτὸν πρὸς με.** Καὶ ἤνεγκαν αὐτὸν πρὸς αὐτόν. Καὶ ἰδὼν αὐτὸν εὐθέως τὸ πνεῦμα ἐσπάραξεν αὐτόν, καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς ἐκυλίετο ἀφρίζων. Καὶ ἐπηρώτησε τὸν πατέρα αὐτοῦ· **πόσος χρόνος ἐστὶν ὡς τοῦτο γέγονεν αὐτῷ;** ὁ δὲ εἶπε· **παιδιόθεν. Καὶ πολλάκις αὐτὸν καὶ εἰς πῦρ ἔβαλε καὶ εἰς ὕδατα, ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν· ἀλλ' εἴ τι δύνασαι, βοήθησον ἡμῖν σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς.** Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ **τὸ εἰ δύνασαι πιστεῦσαι, πάντα δυνατὰ τῷ πιστεύοντι.** Καὶ εὐθέως κράζας ὁ πατὴρ τοῦ παιδίου μετὰ δακρύων ἔλεγε· **πιστεύω, Κύριε· βοήθει μου τῆ ἀπιστία.** Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλος, ἐπέτιμησε τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ λέγων αὐτῷ· **τὸ πνεῦμα τὸ ἄλαλον καὶ κωφόν, ἐγὼ σοὶ ἐπιτάσσω, ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ καὶ μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν.** Καὶ κράζαν καὶ πολλὰ σπαράζαν αὐτὸν ἐξῆλθε, καὶ ἐγένετο ὡσεὶ νεκρός, ὥστε πολλοὺς λέγειν ὅτι ἀπέθανεν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς κρατήσας αὐτόν τῆς χειρὸς ἤγειρεν αὐτόν, καὶ ἀνέστη. Καὶ εἰσελθόντα αὐτόν εἰς οἶκον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπηρώτων αὐτόν κατ' ἰδίαν, ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· **τοῦτο τὸ γένος ἐν οὐδενὶ δύναται ἐξελεθῆναι εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ.** Καὶ ἐκεῖθεν ἐξελθόντες παρεπορεύοντο διὰ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οὐκ ἤθελεν ἵνα τις γινῶ· ἐδίδασκε γὰρ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς **ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ ἀποκτανθεὶς τῆ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.**

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

*

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

*

Δυστυχῶς, στοὺς ἐνοριακοὺς ναοὺς σήμερα, κατὰ κανόνα, ἡ Ἐκτενὴς Δέηση, ἡ Δέηση ὑπὲρ τῶν κατηχομένων καὶ ἡ Δέηση τῶν Πιστῶν συχνὰ παραλείπονται. Ἔτσι, μετὰ τὴν ἀνάγνωσις τοῦ Εὐαγγελίου ὁ ἱερέας εκφωνεῖ ἀμέσως τὸ Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι..., καὶ ἀρχεται ὁ Χερουβικὸς Ὕμνος.

*

Ἡ ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Ἐἴτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενὴ δέησην, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησην τὸ **Κύριε, ἐλέησον (τρίς)**, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν ἁπαξ.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αὐιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιόντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περισπιότου λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σου μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν (Εὐχὴ τῆς εκτενοῦς ικεσίας)

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν εκτενὴ ταύτην ικεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν δούλων καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλήθος τοῦ ἐλέους σου· καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου κατὰπεμψον ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρά σου πλούσιον ἔλεος.

καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

*

ΔΕΗΣΕΙΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΚΑΤΗΧΟΥΜΕΝΩΝ

Ὁ διάκονος λέγει τὰς ὑπὲρ τῶν κατηχομένων δεήσεις, τοῦ χοροῦ λέγοντος εἰς ἐκάστην τὸ **Κύριε, ἐλέησον.**

Εὐξασθε, οἱ κατηχοῦμενοι, τῷ Κυρίῳ.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον

Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχομένων δεηθῶμεν·

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον

Ἴνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ·

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον

Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας·

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον

Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης·

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον

Ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφυλάξον αὐτούς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον

Οἱ κατηχοῦμενοι τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν οὐρανοῖς κατοικῶν καὶ ἐπιβλέπων ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα σου, ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τοὺς κατηχομένους, τοὺς υποκεκλικότας τοὺς εαυτῶν αυχένους ἐνώπιόν σου, καὶ δος αὐτοῖς τὸν ελαφρόν ζυγόν σου·

Ποίησον αυτούς μέλη τιμία της αγίας σου Εκκλησίας και καταξιώσον αυτούς του λουτρού της παλιγγενεσίας, της αφέσεως των αμαρτιών και του ενδύματος της αφθαρσίας, εις επίγνωσιν σου του αληθινού Θεού ημών.

καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ποιήσας διὰ τοῦ ἱ. Εὐαγγελίου σταυρὸν ἐπὶ τοῦ εἰλητοῦ ἀποθέτει αὐτὸ εἰς τὸ ἄνω μέρος τῆς ἁγίας Τραπεζῆς καὶ ἐξάπλοι τὸ εἰλητόν.

Ὁ δὲ διάκονος λέγει·

Ὅσοι κατηχούμενοι προέλθετε· οἱ κατηχούμενοι προέλθετε· ὅσοι κατηχούμενοι προέλθετε· μὴ τις τῶν κατηχουμένων.

*

ΛΕΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ

Ὁ διάκονος· Ὅσοι πιστοὶ, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορὸς· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ διάκονος·

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Ὁ χορὸς· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν

Συ, Κύριε, κατέδειξας ἡμῖν τὸ μέγα τοῦτο της σωτηρίας μυστήριον· σὺ καταξίωσας ἡμᾶς, τοὺς ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, γενέσθαι λειτουργοὺς τοῦ ἁγίου σου θυσιαστηρίου· σὺ ἰκάνωσον ἡμᾶς τὴ δυνάμει τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος εἰς τὴν διακονίαν ταύτην· ἵνα ἀκατακρίτως στάντες ἐνώπιον της ἁγίας δόξης σου, προσάγωμέν σοι θυσίαν αἰνέσεως· σὺ γὰρ εἶ ὁ ενεργὸν τα πάντα ἐν πάσι. Δος, Κύριε, καὶ ὑπὲρ των ημετέρων αμαρτημάτων καὶ των του λαοῦ ἀγνοημάτων δεκτὴν γενέσθαι τὴν θυσίαν ἡμῶν καὶ ἐμπρόσδεκτον ἐνώπιόν σου.

καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ πάλιν ὁ διάκονος·

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορὸς· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ διάκονος·

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Ὁ χορὸς· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν·

Ὁ Θεός, ὁ ἐπισκεψάμενος ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς τὴν ταπεινῶσιν ἡμῶν· ὁ στήσας ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς καὶ αμαρτωλοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου κατενώπιον της ἁγίας δόξης σου, λειτουργεῖν τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ· σὺ ἐνίσχυσον ἡμᾶς, τὴ δυνάμει τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, εἰς τὴν διακονίαν ταύτην καὶ δος ἡμῖν λόγον ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματος ἡμῶν, εἰς τὸ ἐπικαλεῖσθαι τὴν χάριν τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος ἐπὶ των μελλόντων προτίθεσθαι δώρων.

καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

*

Καὶ Ψάλλεται ὁ χερουβικὸς ὕμνος·

*

Ἐνὸς Ὁ ἱερεὺς· λέγει δὲ καθ' ἑαυτὸν μυστικῶς τὴν Εὐχὴν Χερουβικὸν ὕμνον Οὐδεὶς ἄξιος των συνδεδεμένων ταις σαρκικαῖς ἐπιθυμίαις καὶ ἠδοναῖς προσέρχεσθαι ἢ προσεγγίζειν ἢ λειτουργεῖν σοι, Βασιλεῦ της δόξης· το γὰρ διακονεῖν σοι μέγα καὶ φοβερόν καὶ αὐταῖς ταις ἐπουρανίαις δυνάμεσιν. Ἀλλ ὁμως, δια τὴν ἀφατον καὶ ἀμέτρητόν σου φιλανθρωπίαν, ἀτρέπτως καὶ ἀναλλοιώτως γέγονας ἀνθρωπος καὶ ἀρχιερεὺς ἡμῶν ἐχρημάτισας καὶ της λειτουργικῆς ταύτης καὶ ἀναιμάκτου θυσίας τὴν ἱερουργίαν παρέδωκας ἡμῖν, ὡς Δεσπότης των ἀπάντων. Σὺ γὰρ μόνος, Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, δεσπάζεις των ἐπουρανίων καὶ των ἐπιγείων, ὁ ἐπὶ θρόνου χερουβικὸν ἐποχοῦμενος, ὁ των Σεραφεῖμ Κύριος καὶ βασιλεὺς του Ἰσραὴλ, ὁ μόνος ἅγιος καὶ ἐν ἀγίοις ἀναπαυόμενος. Σε τοῖνυν δυσωπῶ τὸν μόνον ἀγαθὸν καὶ εὐήκοον· ἐπίβλεπον ἐπ' ἐμὲ τὸν αμαρτωλὸν καὶ ἀχρεῖον δούλόν σου, καὶ καθάρισόν μου τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς· καὶ ἰκάνωσόν με τὴ δυνάμει τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, ἐνδεδυμένον τὴν της ἱερατείας χάριν, παραστήναι τὴ ἁγία σου ταύτην τραπεζὴν καὶ ἱεουργήσαι τὸ ἅγιον καὶ ἀχραντὸν σῶμά σου καὶ τὸ τίμιον αἷμα. Σοὶ γὰρ προσέρχομαι κλίνας τὸν ἐμαυτοῦ ἀχένα καὶ δέομαί σου· μὴ ἀποστρέψης τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, μηδὲ ἀποδοκιμάσης με ἐκ παίδων σου, ἀλλ ἀξίωσον προσενεχθῆναι σοι ὑπ' ἐμοῦ τοῦ αμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου τα δῶρα ταῦτα. Σὺ γὰρ εἶ ὁ προσφέρων καὶ προσφερόμενος καὶ προσδεχόμενος καὶ διαδιδόμενος, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων. Ἀμήν.

Νίψομαι ἐν ἀθόοις τας χεῖράς μου καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου, Κύριε, τὸν ἀκούσαι με φωνῆς αἰνέσεός σου καὶ διηγῆσομαι πάντα τα θαυμάσιά σου· Κύριε, ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου. Μὴ συναπολέσης μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχὴν μου καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωὴν μου, ὡν ἐν χερσίν αἱ ἀνομίαι· ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων, ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην· λύτρωσαί με, Κύριε, καὶ ἐλέησόν με. Ὁ πούς μου ἔστη ἐν εὐθύτητι, ἐν ἐκκλησίαις εὐλογίσω, Κύριε.

Μετὰ τὴν εὐχὴν λέγουσιν αὐτὸς καὶ ὁ διάκονος τὸν Χερουβικὸν ὕμνον. Εἶτα, λαβὼν ὁ ἱερεὺς τὸ θυμιατήριον, θυμῆ κίρκλον τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, τὸ ἱερατεῖον καὶ τὰς δεσποτικὰς εἰκόνας καὶ τὸν λαόν, μικρὸν προελθὼν τῶν βημοθύρων· λέγει δὲ καθ' ἑαυτὸν, εἰ μὲν ἐστι Κυριακὴ, τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» καὶ τὸν ν' ψαλμόν· εἰ δὲ οὐ, λέγει τὸ «Ἄεθτε προσκυνήσωμεν» (γ'), καὶ εἶτα τὸν ν' ψαλμόν. Εἶτα οἱ ἱεουργοῦντες, προσκυνῶντες τρεῖς πρὸ τῆς ἁγίας Τραπεζῆς καὶ ἀσπαζόμενοι τὸ ἅγιον ἀντιμῆνισον λέγουσι καθ' ἑαυτοὺς τὰ κατανυκτικὰ ταῦτα τροπάρια:

Ἀδελφοί, συγχωρήσατέ μοι τὸν αμαρτωλῶ.

Τοῖς μισούσι καὶ τοῖς ἀγαπώσιν ἡμᾶς συγχώρησον, Κύριε.

Ὁ Θεός, ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ τὸν οὐράνιον ἄρτον, τὴν τροφήν του παντός κόσμου, τὸν Κύριον ἡμῶν καὶ Θεόν Ἰησοῦν Χριστόν, ἐξαποστείλας σωτήρα καὶ λυτρωτὴν καὶ εὐεργέτην, εὐλογούντα καὶ ἀγιαζόντα ἡμᾶς· αὐτὸς εὐλόγησον τὴν πρόθεσιν ταύτην καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς τὸ ὑπερουράνιον σου θυσιαστήριον· μνημόνευσον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος, των προσενεγκόντων καὶ δι' οὓς προσήγαγον καὶ ἡμᾶς ἀκατακρίτους διαφύλαξον ἐν τῇ ἱεουργίᾳ των θείων σου μυστηρίων. Ὅτι ἠγίασται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων. Ἀμήν.

*

Ἡ Εἰσοδος τῶν Τιμιῶν Δωρῶν

Ψάλλεται ὁ χερουβικὸς ὕμνος· Ἦχος α'· Ὁ α' χορὸς·

Οἱ τὰ Χερουβὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες * καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι * τὸν τρισάγιον ὕμνον προσάδοντες, * πᾶσαν νῦν βιοτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν, *

Ο β' χορός· συνεχίζει:

Ὡς τὸν βασιλέα τῶν ὄλων ὑποδεξόμενοι, *

*

Εδώ γίνεται η ΜΕΓΑΛΗ ΕΙΣΟΔΟΣ

*

Ο Ιερέας ξεκινάει από την Προσκομιδή και, κρατώντας τον Άγιο Δίσκο και το Άγιο Ποτήριο, περνάει ανάμεσα από τους πιστούς και από την Ωραία Πύλη μπαίνει στο Ιερό Βήμα για να τα τοποθετήσει πάνω στην Αγία Τράπεζα και να τα σκεπάσει με ένα τετράγωνο ύφασμα, τον «Αέρα», που συμβολίζει το λίθο που σφράγισε τον Πανάγιο Τάφο.

Η λιτανεία αυτή συμβολίζει την είσοδο του Κυρίου στα Ιεροσόλυμα για το πάθος και την πορεία του Κυρίου προς τον Γολγοθά και τον Πανάγιο Τάφο (δηλαδή την εναπόθεση Του στην Αγία Τράπεζα). Λέγεται «Μεγάλη Είσοδος» διότι πλησιάζει η τέλεση του μεγάλου Μυστηρίου. Το θυμίαμα κατά την Μεγάλη Είσοδο συμβολίζει το Άγιο Πνεύμα με τη φωτιά του θυμιατού και τον ευωδιαστό καπνό του θυμιάματος. Το θυμίαμα μετά την απόθεση των τιμών Δώρων επάνω στο Αντιμήνσιο και την κάλυψη τους με τον Αέρα, υποδηλώνει τα αρώματα των Μυροφόρων. Σε ορισμένους ναούς και στα μοναστήρια, μετά την Μεγάλη Είσοδο, κλείνονται πρώτα τα Βημόθυρα (οι ξύλινες μικρές πόρτες της Ωραίας Πύλης), που σημαίνουν την κάθοδο στον Άδη, και κατόπιν το καταπέτασμα (η κουρτίνα της Ωραίας Πύλης), που υποδηλώνει την εγκατάσταση της κουστωδιάς.

Στη Μεγάλη Είσοδο ο ιερέας κρύβει το πρόσωπό του με τα προσφερόμενα Δώρα: ο Χριστός έρχεται για να θυσιαστεί. Φορτωμένος τον Σταυρό Του ανέρχεται από την πόλη της Ιερουσαλήμ στον λόφο του Γολγοθά, για να χύσει το Τιμίμο και Ζωοποιοί Αίμα Του "υπέρ τής του κόσμου όλου ζωής και σωτηρίας". Ακόμη και υπέρ της ψυχικής σωτηρίας του μετανοημένου ληστή, που σταυρώθηκε δίπλα στον Ιησού. Αυτόν τον ληστή θυμόμαστε την ώρα εκείνη κι εμείς, παίρνουμε κουράγιο και επαναλαμβάνουμε τα λόγια του: "Μνήσθητί μου Κύριε όταν έλθης εν τη βασιλεία σου" (Λουκ. 23:42)· με τη πίστη και ελπίδα ότι ο εὐσπλαγχνος Κύριος, θα πει και σε μας - την ώρα που έχει ορίσει για τον καθένα μας - "Σήμερα μετ' εμού έση εν τῷ Παραδείσῳ" (Λουκ. 23:43).

Γι' αυτό ο ιερέας, ενώ κρατεί στα χέρια του τα Τιμία Δώρα, και προχωρεί δια μέσου του ναού, προσαρμόζοντας το αίτημα του ληστή γι' όλους τους πιστούς, δέεται μεγαλοφώνως: "Πάντων υμῶν, και πάντων τῶν εὐσεβῶν και Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, μνησθεῖ Κύριος ὁ Θεός, εν τη βασιλεία Αυτοῦ, πάντοτε νυν και αἰεὶ και εις τους αἰῶνας τῶν αἰῶνων". Και ο λαός αποδέχεται το αίτημα με ένα εγκάρδιο "Ἀμήν". Ολόκληρο το εκκλησίασμα συμμετέχει ψυχικά στην πορεία του Ιησού προς τον τόπο της θυσίας. Όλοι υποκλινόμαστε βαθειά και με τα θυμιάματα, που προηγούνται, τις λαμπάδες, τα Εξαπτέρυγα και τους ύμνους, προσπαθούμε να μιμηθούμε τους αγίους Αγγέλους, που προτρέχουν αοράτως υμνώντας τον Βασιλέα Χριστόν.

Όταν η Ιερά πομπή διέλθει από το μέσον του ναού και φθάσει στο Άγιο Βήμα, με την τάξη που έχει καθιερώσει η Εκκλησία, ο ιερέας αποθέτει ευλαβικά τα Τιμία Δώρα επάνω στην Αγία Τράπεζα. Οι Πατέρες ερμηνεύουν ότι με την απόθεση του αγίου Δισκαρίου και του αγίου Ποτηρίου στην Αγία Τράπεζα έχουμε μια υπόμνηση του στρωμένου τραπέζιου στο Μυστικό Δείπνο. Στη συνέχεια αυτό το τραπέζι θα γίνει ο Σταυρός, ο Τάφος του Κυρίου, η Ανάσταση και η Ανάληψη.

Αποθέτοντας ο ιερέας τα Τιμία Δώρα στην Αγία Τράπεζα, που συμβολίζει τον Τάφο του Κυρίου, θυμάται επίσης τον ενταφιασμό του Ιησού από τον Ιωσήφ και γι' αυτό λέγει τον σχετικό ύμνο: «Ο ευσχήμων Ιωσήφ από τού ξύλου καθελών το άχραντόν σου Σώμα, συνδόνη καθαρά ειλήσας και αρώμασιν, εν μνήματι καινώ κηδεύσας απέθετο».

Ο άγιος Γερμανός Κων/πόλεως γράφει πως το Δισκάριο έχει τη θέση του Ιωσήφ και Νικοδήμου Αριμαθαίας που υποδέχθηκαν το Σώμα του Κυρίου από τον Σταυρό, και ο Αέρας (το μεγαλύτερο κάλυμμα) τη θέση της συνδόνης με την οποία ο Ιωσήφ τύλιξε το νεκρόν Σώμα του Ιησού. Το θυμίαμα συμβολίζει τα αρώματα με τα οποία ο Νικόδημος άλειψε το Σώμα του Ιησού.

*

Διάκονος: Πάντων ἡμῶν (και πάντων τῶν εὐσεβῶν και ὀρθοδόξων χριστιανῶν) μνησθεῖ Κύριος ὁ Θεός ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε, νῦν και αἰεὶ και εις τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ιερέας Πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων μνησθεῖ Κύριος ὁ Θεός ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ· πάντοτε, νῦν και αἰεὶ και εις τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Χορός Ἀμήν.

Ὁ Ιερέας Τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (...) και πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος. Τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνος, πάσης ἀρχῆς και ἐξουσίας ἐν αὐτῷ. Τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν και ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ. Τῶν κατοικούντων και παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (ἢ κόμῃ, ἢ νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν ἐπιτρόπων, , συνδρομητῶν και ἀφιερωτῶν τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τούτου και πάντων ἡμῶν τῶν προσελθόντων εις τὴν θεῖαν Μυσταγωγίαν ταύτην.

Τῶν μακαρίων και ἀοιδίμων κτιτόρων, ἀνακαινιστῶν και ἀφιερωτῶν τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τούτου, τῶν ὑπὲρ πίστεως και πατριδος ἀγωνισαμένων και πεσόντων και πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου, κεκοιμημένων πατέρων και ἀδελφῶν ἡμῶν, μνησθεῖ Κύριος ὁ Θεός ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ πάντοτε· νῦν και αἰεὶ και εις τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

ΜΕΤΑ ΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΕΙΣΟΔΟ ο χορός ολοκληρώνει τον Ὑμνον

*

Ὁ Χορός Ἀμήν.

Ὁ Χορός Ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. * Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Πληρωθέντος τοῦ Χερουβικῶ ὕμνου λέγει ὁ διάκονος·

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁμοίως και εις τὰς ἐφεξῆς δεήσεις.

Ὑπὲρ τῶν προτεθέντων τιμῶν δώρων τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου και τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας και φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου και ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον και διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν και ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ὁμοίως και εις τὰς ἐφεξῆς δεήσεις.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὀδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν και τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός· Παράσχου, Κύριε.

Συγγνώμην και ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν και τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός· Παράσχου, Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός· Παράσχου, Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός· Παράσχου, Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνόδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία, τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός· Παράσχου, Κύριε.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, (Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς), μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς προσκομιδῆς

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίσας ἡμᾶς καὶ ἀγαθὸν εἰς τὴν ζωὴν ταύτην, ὁ υποδείξας ἡμῖν ὁδοὺς εἰς σωτηρίαν, ὁ χαρισάμενος ἡμῖν οὐρανίων μυστηρίων ἀποκάλυψιν· σὺ εἶ ὁ θέμενος ἡμᾶς εἰς τὴν διακονίαν ταύτην ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου τοῦ Ἁγίου.

Εὐδόκησον δὴ, Κύριε, τοῦ γενέσθαι ἡμᾶς διακόνους τῆς καινῆς σου διαθήκης, λειτουργοὺς τῶν ἁγίων σου μυστηρίων· πρόσδεξαι ἡμᾶς προσεγγίζοντας τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου· ἵνα γενώμεθα ἄξιοι τοῦ προσφέρειν σοὶ τὴν λογικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον θυσίαν ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἀμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων· ἢν προσδεξάμενος εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερόν σου θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας, ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος.

Ἐπίβλεψον εφ' ἡμᾶς, ὁ Θεός, καὶ ἐπίδε ἐπὶ τὴν λατρείαν ἡμῶν ταύτην, καὶ πρόσδεξαι αὐτήν, ὡς προσεδέξω Ἄβελ τὰ δῶρα, Νῶε τὰς θυσίας, Ἀβραάμ τὰς ὀλοκαρπώσεις, Μουσέως καὶ Ἀαρῶν τὰς ἱερωσύνας, Σαμουὴλ τὰς εἰρηνικάς.

Ὡς προσεδέξω ἐκ τῶν ἁγίων σου Ἀποστόλων τὴν ἀληθινὴν ταύτην λατρείαν, οὕτω καὶ ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν πρόσδεξαι τὰ δῶρα ταῦτα ἐν τῇ χρηστότητί σου, Κύριε· ἵνα, καταξιώθοντες λειτουργεῖν ἀμέμπτως τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ, εὐρωμεν τὸν μισθὸν τῶν πιστῶν καὶ φρονίμων οἰκονόμων, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς φοβερᾶς τῆς ἀναποδόσεώς σου τῆς δικαίας.

καὶ τὴν ἐκφώνησιν ·

Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

*

ΑΣΠΑΣΜΟΣ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑ

Ὁ ἱερεὺς· *Εἰρήνη πᾶσι.*

Ὁ χορός· *Καὶ τῷ πνεύματί σου.*

Ὁ διάκονος· *Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν.*

Ὁ χορός· *Πατέρα, Υἱὸν * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, * Τριάδα ὁμοούσιον * καὶ ἀχώριστον.*

ἢ σε συλλειτουργοῦ ἱερέων:

Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχὺς μου, Κύριος στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ ῥύστης μου.

Ὁ ἱερεὺς προσκυνήσας τρεῖς ἀσπάζεται τὰ Ἅγια οὕτως, ὡς εἰσὶν ἐπικεκαλυμμένα, λέγων μυστικῶς:

Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχὺς μου, Κύριος στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου καὶ ῥύστης μου (τρὶς).

*Ἐνταῦθα γίνεται ὁ ἀσπασμὸς τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης μεταξὺ τῶν ἐν τῷ Βήματι Κληρικῶν, τοῦ προεξάρχοντος λέγοντος: Ὁ Χριστὸς ἐν μέσῳ ἡμῶν, καὶ τῶν λοιπῶν ἀποκρινομένων: **Καὶ ἔστι καὶ ἔσται.** Εἶναι δὲ λείψανον τοῦ μεταξὺ ὅλων τῶν ἐκκλησιαζομένων διδομένου τοιοῦτου ἐν τῇ παλαιохριστιανικῇ ἐποχῇ.*

Ὁμοίως καὶ ὁ διάκονος συμπροσκυνεῖ. Ἐνταῦθα γίνεται κατὰ τὴν τάξιν ὁ ἀσπασμὸς. Ὁ πρῶτος τῶν ἱερέων:

Ὁ Χριστὸς ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν.

*Καὶ ἐκεῖνοι: **Καὶ ἦν καὶ ἔστι καὶ ἔσται.***

Ὁ διάκονος· *Τὰς θύρας, τὰς θύρας· ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.*

Ὁ ἱερεὺς, ἄρας τὸν Ἀέρα ἐπάνω τῶν τιμίων δώρων, κινεῖ αὐτὸν ἀνοικτόν, λέγων καθ' ἑαυτὸν τὸ Πιστεύω. Μετὰ τὴν κίνηση τοῦ Ἀέρα συμβολίζεται ὁ σεισμὸς ποὺ ἐγένετο κατὰ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ

*Ὁ προσετώσ ἀπαγγέλλει μετὰ τοῦ λαοῦ **Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.***

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. **Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. **Καὶ** εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.**

*

Ἡ ἁγία ἀναφορά

Ὁ διάκονος· *Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου· πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφορὰν ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.*

Ὁ ἀ' χορός· *Ἔλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.*

Ὁ ἱερεὺς·

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος εἶη μετὰ πάντων ὑμῶν.

Ὁ β' χορός· Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ α' χορός· Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ ἱερεύς· Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ β' χορός· (αργά) Ἄξιον καὶ δίκαιον.

Καὶ ὁ ἱερεύς ἀπάρχεται τῆς ἁγίας ἀναφορᾶς,

Ὁ ὼν, Δέσποτα, Κύριε, Θεέ, Πάτερ Παντοκράτορ, προσκυνητέ, ἄξιον ὡς ἀληθῶς, καὶ δίκαιον, καὶ πρέπον τῆ μεγαλοπρεπείᾳ τῆς αἰωσύνης σου, σε αἰνεῖν, σε ὑμνεῖν, σε εὐλογεῖν, σε προσκυνεῖν, σοι ευχαριστεῖν, σε δοξάζειν τὸν μόνον ὄντως ὄντα Θεόν, καὶ σοι προσφέρειν ἐν καρδίᾳ συντετριμμένη καὶ πνεύματι ταπεινώσεως τὴν λογικὴν ταύτην λατρείαν ἡμῶν ὅτι συ εἶ ὁ χαρισάμενος ἡμῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας. Καὶ τις ἰκανὸς λαλήσαι τὰς δυναστείας σου; Ἀκουστάς ποιῆσαι πάσας τὰς αἰνέσεις σου ἢ διηγῆσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου ἐν παντί καιρῷ;

Δέσποτα τῶν ἀπάντων, Κύριε οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ πάσης κτίσεως, ὠρωμένης τε καὶ οὐχ ὠρωμένης, ὁ καθηήμενος ἐπὶ θρόνου δόξης καὶ ἐπιβλέπων ἀβύσσους, ἀναρχε, ἀόρατε, ἀκατάληπτε, ἀπερίγραπτε, ἀναλλοίωτε, ὁ Πατήρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτήρος τῆς ἐλπίδος ἡμῶν ὅς ἐστίν εἰκὼν τῆς σῆς ἀγαθότητος, σφραγὶς ἰσότητος, ἐν εαυτῷ δεικνύς σε τὸν Πατέρα, Λόγος ζῶν, Θεὸς ἀληθινός, ἡ προ αἰώνων σοφία, ζωὴ, ἁγιασμός, δύναμις, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν ἡμῶν, ὁ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐξεφάνη, τὸ τῆς ἀληθείας Πνεῦμα, τὸ τῆς υιοθεσίας χάρισμα, ὁ ἀρραβὼν τῆς μελλούσης κληρονομίας, ἡ ἀπαρχὴ τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἡ ζωοποιὸς δύναμις, ἡ πηγὴ τοῦ ἁγιασμοῦ ἡμῶν ὅτι πάντα κτίσις λογικὴ τε καὶ νοερά δυναμουμένη σοι λατρεύει, καὶ σοι τὴν αἰδίων ἀναπέμπει δοξολογίαν, ὅτι τα σύμπαντα δούλα σα. Σε γὰρ αἰνοῦσιν Ἄγγελοι, Ἀρχάγγελοι, Θρόνοι, Κυριότητες, Ἀρχαί, Ἐξουσίαι, Δυνάμεις, καὶ τὰ πολύοματα Χερουβείμ.

Σοι παρίστανται κύκλω τὰ Σεραφεῖμ, ἐξ πτέρυγες τῶ ἐνὶ, καὶ ἐξ πτέρυγες τῶ ἐνὶ καὶ ταις μεν δυοὶ κατακαλύπτουσι τὰ πρόσωπα εαυτῶν, ταις δε δυοὶ τοὺς πόδας, καὶ ταις δυοὶ πετόμενα, κέκραγεν ἕτερον πρὸς τὸ ἕτερον, ἀκαταπαύστοις στόμασιν, ασιγήτοις δοξολογίαις.

ἐν τέλει λέγει ἐκφώνως·

Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ἄδοντα, βοῶντα, κεκραγότα καὶ λέγοντα.

Ὁ α' χορός· (αργά) Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος Κύριος Σαβαώθ, * πλήρης ὁ οὐρανὸς * καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. * Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις * εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος * ἐν ὀνόματι Κυρίου. * Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ὁ δὲ ἱερεύς κλινόμενος ἐπεύχεται

Μετὰ τούτων τῶν μακαρίων δυνάμεων, Δέσποτα φιλόφρονε, καὶ ἡμεῖς οἱ ἀμαρτωλοὶ βοῶμεν καὶ λέγομεν Ἅγιος εἶ, ὡς ἀληθῶς, καὶ πανάγιος, καὶ οὐκ ἔστι μέτρον τῆ μεγαλοπρεπείᾳ τῆς αἰωσύνης σου, καὶ ὅσιος ἐν πάσι τοῖς ἔργοις σου, ὅτι ἐν δικαιοσύνῃ καὶ κρίσει ἀληθινὴ πάντα

ἐπήγαγες ἡμῖν ἡμῶν πλάσας γὰρ τὸν ἄνθρωπον, χουν λαβὼν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ εἰκόνι τῆ σῆς, ὁ Θεός, τιμήσας τέθεικας αὐτὸν ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, ἀθανασίαν ζωῆς καὶ ἀπόλαυσιν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἐν τῇ τηρήσει τῶν ἐντολῶν σου, ἐπαγγειλάμενος αὐτῷ ἄλλα παρακούσαντα σου τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, τοῦ κτίσαντος αὐτόν, καὶ τὴν ἀπάτη τοῦ ὄφεως ὑπαχθέντα, νεκρωθέντα τε τοῖς οικείοις αὐτοῦ παραπτώμασιν, ἐξώρισας αὐτόν ἐν τῇ δικαιοκρίσει σου, ὁ Θεός, ἐκ τοῦ παραδείσου εἰς τὸν κόσμον τούτον, καὶ ἀπέστρεψας εἰς τὴν γῆν, ἐξ ἧς ἐλήφθη, οἰκονομῶν αὐτῷ τὴν ἐκ παλιγγενεσίας σωτηρίαν, τὴν ἐν αὐτῷ τῷ Χριστῷ σου.

Ὁ γὰρ ἀπεστράφης τὸ πλάσμα σου εἰς τέλος, ὁ ἐποίησας, ἀγαθέ, οὐδὲ ἐπελάθου ἔργου χειρῶν σου, ἀλλ' ἐπεσκέψω πολυτρόπως δια σπλάγγνα ἐλέους σου. Προφήτας ἐξαπέστειλας ἐποίησας δυνάμεις δια τῶν ἁγίων σου, τῶν καθ' ἐκάστην γενεάν εὐαρεστησάντων σοὶ ἐλάλησας ἡμῖν δια στόματος τῶν δούλων σου τῶν προφητῶν, προκαταγγέλλων ἡμῖν τὴν μέλλουσαν ἐσεσθαι σωτηρίαν νόμον ἐδώκας εἰς βοήθειαν ἡμῶν ἀγγέλους ἐπέστησας φύλακας. Ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τῶν καιρῶν, ἐλάλησας ἡμῖν ἐν αὐτῷ τῷ Υἱῷ σου, δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησας ὅς, ὡν ἀπαύγασμα τῆς δόξης σου καὶ χαρακτήρ τῆς υποστάσεώς σου, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ρήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, οὐχ ἀρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα σοὶ τῷ Θεῷ καὶ Πατρί ἄλλα, Θεὸς ὡν προαιώνιος, ἐπὶ τῆς γῆς ὄφθη καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη καὶ ἐκ Παρθένου ἁγίας σαρκωθεὶς, ἐκένωσεν εαυτόν, μορφήν δούλου λαβὼν, σύμμορφος γενόμενος τῷ σώματι τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, ἵνα ἡμᾶς συμμόρφους ποιῆσῃ τῆς εἰκόνης τῆς δόξης αὐτοῦ.

Ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου ἡ ἀμαρτία εἰσῆλθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ δια τῆς ἀμαρτίας ὁ θάνατος, ἠδύοκῆσεν ὁ μονογενὴς σου Υἱός, ὁ ὡν ἐν τοῖς κόλποις σου τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, γενόμενος ἐκ γυναικός, τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, γενόμενος ὑπὸ νόμον, κατακρίναι τὴν ἀμαρτίαν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, ἵνα οἱ ἐν τῷ Ἀδὰμ ἀποθνήσκοντες ζωοποιηθῶσιν ἐν αὐτῷ τῷ Χριστῷ σου καὶ ἐμπολιτευσάμενος τῷ κόσμῳ τούτῳ, δους προστάγματα σωτηρίας, ἀποστήσας ἡμᾶς τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων, προσήγαγε τὴν ἐπιγνώσει σου τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, κτησάμενος ἡμᾶς εαυτῷ λαὸν περιούσιον, βασιλείον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον καὶ καθαρὸν ἐν ὕδατι, καὶ ἁγιάσας τῷ Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ, ἔδωκεν εαυτόν ἀντάλλαγμα τῷ θανάτῳ, ἐν ᾧ κατειχόμεθα πεπραμένοι ὑπὸ τὴν ἀμαρτίαν καὶ κατελθὼν δια τοῦ Σταυροῦ εἰς τὸν Ἄδην, ἵνα πληρῶσῃ εαυτοῦ τὰ πάντα, ἔλυσε τὰς οὐδύνας τοῦ θανάτου καὶ ἀναστὰς τῇ Τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ ὁδοποιήσας πάσῃ σαρκὶ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, καθότι οὐκ ἦν δυνατόν κρατεῖσθαι ὑπὸ τῆς φθορᾶς τῶν ἀρχηγῶν τῆς ζωῆς, ἐγένετο ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων, πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα ἡ αὐτὸς τὰ πάντα ἐν πάσι πρωτεῶν

καὶ ἀνελθὼν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ἐκάθησεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλοσύνης σου ἐν ὑψηλοῖς ὅς καὶ ἤξει ἀποδοῦναι ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. κατέλιπε δὲ ἡμῖν υπομνήματα τοῦ σωτηρίου αὐτοῦ πάθους ταῦτα, ἀπροτεθείκαμεν ἐνώπιόν σου κατὰ τὰς αὐτοῦ ἐντολάς. Μέλλων γὰρ ἐξίεναι ἐπὶ τὸν ἐκούσιον, καὶ αἰδίδιμον, καὶ ζωοποιόν αὐτοῦ θάνατον, τῇ νυκτί, ἢ παρεδίδου εὐατόν ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς, λαβὼν ἄρτον ἐπὶ τῶν ἁγίων αὐτοῦ καὶ

αχράντων χειρών, και αναδείξας σοι τω Θεώ και Πατρί, ευχαριστήσας, ευλογήσας, αγιάσας, κλάσας· Έδωκε τοις αγίοις αυτού μαθηταίς και αποστόλοις ειπών·

και εἶτα λέγει ἐκφώνως·

Δάβετε, φάγετε· τοῦτό μου ἐστι τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Ὁ β' χορός· Ἀμήν.

Και πάλιν ἐπεύχεται ὁ ἱερεὺς,

Ὁμοίως και το ποτήριον εκ του γεννήματος της αμπέλου λαβών, κεράσας, ευχαριστήσας, ευλογήσας, αγιάσας·

Ὁ ἱερεὺς δείχνοντας με το δεξί του χέρι το ἅγιο Ποτήριον· Έδωκε τοις αγίοις αυτού μαθηταίς και αποστόλοις ειπών·

και εἶτα λέγει ἐκφώνως·

Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες· τοῦτό ἐστι τὸ Αἷμά μου, τὸ τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν και πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Ὁ α' χορός·(αργά) Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς κλινόμενος ἐπεύχεται

Τούτο ποιείτε εις την ἐμὴν ἀνάμνησιν· οσάκις γαρ αν εσθίητε τον ἄρτον τούτον, και το ποτήριον τούτο πίνητε, τον ἐμὸν θάνατον καταγγέλλετε και την ἐμὴν ἀνάστασιν ομολογεῖτε.

Μεμνημένοι ουν, Δέσποτα, και ημεῖς των σωτηρίων αὐτοῦ παθημάτων, του ζωοποιού Σταυροῦ, της τριημέρου ταφῆς, της εκ νεκρῶν ἀναστάσεως, της εις ουρανοὺς ἀνόδου, της εκ δεξιῶν σου του Θεοῦ και Πατρός καθέδρας, και της ἐνδόξου και φοβεράς δευτέρας αὐτοῦ παρουσίας·

και εἶτα λέγει ἐκφώνως·

Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσφέροντες κατὰ πάντα και διὰ πάντα.

Ὁ β' χορός· (αργά) Σὲ ὑμνοῦμεν, * σὲ εὐλογοῦμεν, * σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, * και δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ δὲ ἱερεὺς κλίνας τὴν κεφαλὴν μετὰ πάσης κατανύξεως εὐχεται, σφραγίζει τὰ τίμια δῶρα,

Δια τούτο, Δέσποτα πανάγιε, και ημεῖς οι αμαρτωλοί και ἀνάξιοι δούλοι σου, οι καταξιοθέντες λειτουργεῖν τω ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ, ου δια τας δικαιοσύνας ἡμῶν (ου γαρ ἐποιήσαμεν τι αγαθὸν ἐπὶ της γῆς), ἀλλὰ δια τα ἐλεῆ σου και τους οἰκτιρμοὺς σου, ους ἐξέχεας πλουσίως ἐφ' ἡμᾶς, θαρροῦντες προσεγγίζομεν τω ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ· Και προθέντες τα ἀντίτυπα του ἁγίου σώματος και αἵματος του Χριστοῦ σου, σου δεόμεθα, και σε παρακαλοῦμεν, Ἅγιε Ἅγιον, ευδοκία της σης αγαθότητος, ἐλθεῖν το Πνεύμά σου το Ἅγιον ἐφ' ἡμᾶς, και ἐπὶ τα προκείμενα δῶρα ταῦτα, και ευλογῆσαι αὐτά, και αγιάσαι και αναδείξαι.

Και ἀφοῦ σηκωθεί, σφραγίζει τρεις φορές τα ἅγια δῶρα λέγοντας·

Τον μεν ἄρτον τούτον αὐτό το τίμιον σῶμα του Κυρίου και Θεοῦ και σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὁ διάκονος· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς·

Το δε ποτήριον τούτο αὐτό το τίμιον αἷμα του Κυρίου και Θεοῦ και σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὁ διάκονος· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς·

Το ἐκχυθέν ὑπὲρ της του κόσμου ζωῆς και σωτηρίας.

Ὁ διάκονος· Ἀμήν, Ἀμήν, Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς σκύβει και εὐχεται·

Ἡμᾶς δε πάντας, τους εκ του ενός ἄρτου και του ποτηρίου μετέχοντας, ἐνώσαις ἀλλήλοις εις ενός Πνεύματος Ἁγίου κοινωνίαν, και μηδένα ἡμῶν εις κρίμα ἢ εις κατάκριμα ποιήσαις μετασχεῖν του ἁγίου σώματος και αἵματος του Χριστοῦ σου·

ΙΚΕΤΕΥΤΙΚΑΙ ΛΕΗΣΕΙΣ – ΔΙΠΤΥΧΑ

Ὁ ἱερεὺς συνεχίζει·

ἀλλ' ἵνα εὐρωμεν ἔλεον και χάριν μετὰ πάντων των ἁγίων των ἀπ' αἰώνος σοι εὐαρεστησάντων, Προπατόρων, Πατέρων, Πατριαρχῶν, Προφητῶν, Αποστόλων, Κηρύκων, Ευαγγελιστῶν, Μαρτύρων, Ὁμολογητῶν, Διδασκάλων, και παντός πνεύματος δικαίου ἐν πίστει τετελειωμένου.

εἶτα ἐπεύχεται και θυμῶν τρις ἐκ γ' τὰ ἅγια λέγει ἐκφώνως·

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου και ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ὁ χορὸς τὸ μεγαλυνάριον τῆς Θεοτόκου.

Ἀντὶ τοῦ Ἄξιόν ἐστιν· (+ μια φορά ἐμμελὴ ἀνάγνωση)

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, * πᾶσα ἢ κτίσις, * ἀγγέλων τὸ σύστημα * και ἀνθρώπων τὸ γένος, * ἡγιασμένε ναὲ * και παράδεισε λογικῆ, * παρθενικὸν καύχημα, * ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη * και παιδίον γέγονεν * ὁ πρὸ αἰῶνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν * τὴν γὰρ σὴν μήτραν * θρόνον ἐποίησε * και τὴν σὴν γαστέρα * πλατυτέραν οὐρανῶν ἀπειργάσατο. * Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, * πᾶσα ἢ κτίσις· δόξα σοι.

Και πάλιν ἐπεύχεται ὁ ἱερεὺς,

Τὴν ὥρα αὐτὴ ὁ διάκονος μνημονεύει τα δίπτυχα των κεκοιμημένων, ἐνῶ ὁ ἱερεὺς σκύβοντας εὐχεται·

Του ἁγίου Ἰωάννου, προφήτου, προδρόμου και βαπτιστοῦ τῶν ἁγίων, ἐνδόξων και πανευφήμων Αποστόλων, του ἁγίου..., ου και την μνήμην ἐπιτελούμεν, και πάντων σου των ἁγίων, ὡν ταις ἱκεσίαις ἐπίσκηψαι ἡμᾶς, ὁ Θεός.

Και μνήσθητι πάντων των προκεκοιμημένων ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου (μνημονεύει ὀνομαστικά ὅσους κεκοιμημένους θέλει) και ἀνάπαυσον αὐτούς, ὅπου ἐπισκοπεῖ το φῶς του προσώπου σου.

Ἐτι σου δεόμεθα· μνήσθητι, Κύριε, της αγίας σου καθολικῆς και ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, της ἀπὸ περάτων ἕως περάτων της οἰκουμένης, και εἰρήνευσον αὐτήν, ἥν περιποιήσω τω τιμίῳ αἵματι του Χριστοῦ σου, και τον ἅγιον οἶκον τούτον στερῆσον μέχρι της συντελείας του αἰῶνος.

Μνήσθητι, Κύριε, των τα δῶρα σοι ταῦτα προσκομισάντων, και ὑπὲρ ὧν, και δι' ὧν, και ἐφ' οἷς αὐτά προσεκόμισαν.

Μνήσθητι, Κύριε, των καρποφορούντων και καλλιεργούντων ἐν ταις αγίαις σου ἐκκλησίαις, και μεμνησμένων των πενήτων. Ἀμειψαι αὐτούς τοις πλουσίαις σου και ἐπουρανίοις χαρίσμασι· χάρισαι αὐτοῖς ἀντὶ των ἐπιγείων τα ἐπουράνια, ἀντὶ των προσκαίρων τα αἰώνια, ἀντὶ των φθαρτῶν τα ἀφθάρτα.

Μνήσθητι, Κύριε, των ἐν ἐρημίαις και ὄρεσι και σπηλαίοις και τοις οπαῖς της γῆς. Μνήσθητι, Κύριε, των ἐν παρθενία και εὐλαβεία και ἀσκήσει και σεμνῇ πολιτεία διαγόντων.

Μνήσθητι, Κύριε, των ευσεβεστάτων και πιστοτάτων ημών βασιλέων, ους εδικαίωσας βασιλεύειν επί της γης.

Όπλω αληθείας, όπλω ευδοκίας στεφάνωσον αυτούς· επισκίασον επί την κεφαλήν αυτών εν ημέρα πολέμου· ενίσχυσον αυτών τον βραχίονα· ύψωσον αυτών την δεξιάν· κράτηνον αυτών την βασιλείαν· υπόταζον αυτοίς πάντα τα βάρβαρα έθνη τα τους πολέμους θέλοντα· χάρισαι αυτοίς βαθείαν και αναφαιρέτον ειρήνην·

Αλλάσθη εις την καρδίαν αυτών αγαθά υπέρ της Εκκλησίας σου και παντός του λαού σου, ίνα εν τη γαλήνη αυτών ήρεμον και ησύχιον βίον διάγωμεν, εν πάση ευσεβεία και σεμνότητι.

Μνήσθητι, Κύριε, πάσης αρχή και εξουσίας, και των εν τω παλατίω αδελφών ημών, και παντός του στρατοπέδου. Τους αγαθούς εν τη αγαθότητι σου διατήρησον. Τους πονηρούς αγαθούς ποιήσον εν τη χριστότητι σου.

Μνήσθητι, Κύριε, του περισσώτους λαού, και των δι' ευλόγους αιτίας απολειφθέντων, και ελέησον αυτούς και ημάς κατά το πλήθος του ελέους σου.

Τα ταμεία αυτών έμπλησον παντός αγαθού· τας συζυγίας αυτών εν ειρήνη και ομονοία διατήρησον· τα νήπια έκθρεψον· την νεότητα παιδαγωγήσον· το γήρας περικράτησον· τους ολιγοψύχους παραμύθησαι· τους εσκορπισμένους επισυνάγαγε· τους πεπλανημένους επανάγαγε, και σύναψον τη αγία σου καθολική και αποστολική Εκκλησία.

Τους χλοομένους υπό πνευμάτων ακαθάρτων ελευθέρωσον· τοις πλέουσι σύμπλευσον· τοις οδοιπορούσι συνόδευσον· χηρών πρόστηθι· ορφανών υπεράσπισον· αγχαλώτους ρύσαι· νοσούντας ίασαι.

Των εν βήμασι, και μετάλλοις, και εξορίαις, και πικραίς δουλείαις, και πάση θλίψει και ανάγκη και περιστάσει όντων μνημόνευσον, ο Θεός, και πάντων των δεομένων της μεγάλης σου ευσπλαγχνίας· και των αγαπώντων ημάς, και των μισούντων, και των εντειλαμένων ημίν τοις αναζίοις εύχεσθαι υπέρ αυτών.

Και παντός του λαού σου μνήσθητι, Κύριε ο Θεός ημών, και επί πάντας έκχεον το πλούσιόν σου έλεος, πάσι παρέχων τα προς σωτηρίαν αιτήματα.

Και ών ημείς ουκ εμνημονεύσαμεν δι' άγνοιαν, ή λήθην, ή πλήθος ονομάτων, αυτός μνημόνευσον, ο Θεός, ο ειδώς εκάστου την ηλικίαν και την προσηγορίαν, ο ειδώς εκάστον εκ κοιλίας μητρός αυτού.

Συ γαρ ει, Κύριε, η βοήθεια των αβοηθήτων, η ελπίς των απηλισμένων, ο των χειμαζομένων σωτήρ, ο των πλεόντων λιμήν, ο των νοσούντων ιατρός. Αυτός τοις πάσι τα πάντα γενού, ο ειδώς εκάστον και το αίτημα αυτού, οίκον και την χρείαν αυτού.

Ρύσαι, Κύριε, την πόλιν (ή την μονήν) ταύτην, και πάσαν πόλιν και χώραν, από λιμού, λοιμού, σεισμού, καταποντισμού, πυρός, μαχαίρας, επιδρομής αλλοφύλων και εμφυλίου πολέμου.

και είτα λέγει έκφώνως·

Έν πρώτοις μνήσθητι, Κύριε, του άρχιεπισκόπου ημών (δεινος), όν χάρισαι ταίς αγίαις σου Έκκλησίαις έν ειρήνη, σφον, έντιμον, ύγιᾶ, μακροημερεύοντα και όρθοτομοούντα τον λόγον της σης άλληθείας.

Ό χορός· Κύριε, έλέησον.

Ό διάκονος· μνημονεύει τα δίπτυχα των ζωντανών προσθέτοντας στο τέλος:

Και ών έκαστος κατά διάνοιαν έχει, και πάντων και πασών.

Ό χορός· Και πάντων και πασών.

Ό ιερεύς την εύχήν

Μνήσθητι, Κύριε, πάσης επισκοπής ορθοδόξων, των ορθοτομούντων τον λόγον της σης αληθείας.

Μνήσθητι, Κύριε, κατά το πλήθος των οικτιρμών σου και της εμής αναξίότητος· συγχώρησον μοι παν πλημμέλημα εκούσιόν τε και ακούσιον· και μη δια τας εμάς αμαρτίας κολύσης την χάριν του Αγίου σου Πνεύματος από των προκειμένων δώρων.

Μνήσθητι, Κύριε, του πρεσβυτερίου, της εν Χριστώ διακονίας και παντός ιερατικού και μοναχικού τάγματος· και μηδένα ημών καταισχύνης των κυκλούντων το άγιόν σου θυσιαστήριον.

Επίσκειψαι ημάς εν τη χριστότητι σου, Κύριε. Επιφάνηθι ημίν εν τοις πλουσίοις σου οικτιρμοίς· ευκράτους και επωφελείς τους αέρας ημίν χάρισαι· όμβρους ειρηνικούς τη γη προς καρποφορίαν δώρησαι.

Ευλόγησον τον στέφανον του ενιαυτού της χριστότητός σου· παύσον τα σχίσματα των εκκλησιών· σβέσον τα φρυάγματα των εθνών· τας των αιρέσεων επαναστάσεις ταχέως κατάλυσον τη δυνάμει του Αγίου σου Πνεύματος.

Πάντας ημάς πρόσδεξαι εις την βασιλείαν σου, υιούς φωτός και υιούς ημέρας αναδείξας. Την σην ειρήνην και την σην αγάπην χάρισαι ημίν, Κύριε ο Θεός ημών· πάντα γαρ απέδωκας ημίν.

Ό ιερεύς εκφωνεί την έκφώνησιν·

Και δός ημίν, έν ένι στόματι και μιᾶ καρδίᾳ, δοξάζειν και άνυμνεΐν τό πάντιμον και μεγαλοπρεπές όνομά σου, του Πατρός και του Υιού και του άγιου Πνεύματος, νυν και άει και είς τους αιώνας των αιώνων.

Ό χορός· Αμήν.

Ό ιερεύς ευλόγων τον λαόν·

Και έσται τα έλέη του μεγάλου Θεού και Σωτήρος ημών Ίησου Χριστού μετά πάντων ύμών.

Ό χορός· Και μετά του πνεύματός σου.

*

ΔΕΗΣΕΙΣ - Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΠΡΟΣ ΘΕΙΑΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑΝ

Ό διάκονος· Πάντων των άγιών μνημονεύσαντες, έτι και έτι έν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.

Ό χορός· Κύριε, έλέησον. Όμοίως και είς τας έφεξις δεήσεις. Σε κάθε αίτηση ο λαός αποκρίνεται: Κύριε, έλέησον.

Υπέρ των προσκομισθέντων και άγιασθέντων τιμίων δώρων του Κυρίου δεηθώμεν.

Όπως ό φιλόνηρωπος Θεός ημών, ό προσδεξάμενος αυτά είς τό άγιον και ύπερουράνιον και νοερόν αύτου θυσιαστήριον είς όσμην εύωδίας πνευματικής, άντικαταπέμψη ημίν την θείαν χάριν και την δωρεάν του άγιου Πνεύματος δεηθώμεν.

Υπέρ του ρυσθήναι ημάς από πάσης θλίψεως, οργής, κινδύνου και ανάγκης, του Κυρίου δεηθώμεν.

Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.

Την ημέραν πάσαν τελείαν, αγίαν, ειρηνικήν και αναμάρτητον, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.

Ό χορός· Παράσχου, Κύριε.

Άγγελον ειρήνης, πιστόν οδηγόν, φύλακα των ψυχών και των σωμάτων ημών, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.

Συγγνώμην και άφεσιν των αμαρτιών και των πλημμελημάτων ημών, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.

Τα καλά και συμφέροντα ταις ψυχαίς ημών και ειρήνην τω κόσμω, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.

Τον υπόλοιπον χρόνον της ζωής ημών εν ειρήνη και μετανοία εκτελέσαι, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.

Χριστιανά τα τέλη της ζωής ημών, ανώδυνα, ανεπαίσχυντα, ειρηνικά και καλήν απολογίαν την επί του φοβερού βήματος του Χριστού, αιτησώμεθα.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν

Ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, σὺ ἡμᾶς διδάζον εὐχαριστεῖν σοὶ ἀξίως ὑπὲρ τῶν εὐεργεσιῶν σου, ὧν ἐποίησας καὶ ποιεῖς μεθ' ἡμῶν.

Σὺ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος τὰ δῶρα ταῦτα, καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ διδάζον ἐπιτελεῖν ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ σου, ἵνα ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως ἡμῶν υποδεχόμενοι τὴν μερίδα τῶν ἀγιασμάτων σου, ἐνωθώμεν τῷ ἁγίῳ σώματι καὶ αἵματι τοῦ Χριστοῦ σου.

Καὶ υποδεξάμενοι αὐτὰ ἀξίως, σχώμεν τὸν Χριστὸν κατοικοῦντα ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, καὶ γενώμεθα ναὸς τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος.

Ναὶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ μηδένα ἡμῶν ἐνοχὸν ποιήσης τῶν φρικτῶν σου τούτων καὶ ἐπουρανίων μυστηρίων, μηδὲ ἀσθενὴ ψυχὴ καὶ σῶμα ἐκ τοῦ ἀναξίως αὐτὸν μεταλαμβάνειν· ἀλλὰ δὸς ἡμῖν, μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἀξίως υποδέχεσθαι τὴν μερίδα τῶν ἀγιασμάτων σου, εἰς ἐφόδιον ζωῆς αἰωνίου, εἰς ἀπολογίαν εὐπρόσδεκτον τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ σου· ὅπως ἀν καὶ ἡμεῖς μετὰ πάντων τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνός σου εὐαρεστησάντων, γενώμεθα, μέτοχοι τῶν αἰωνίων σου αγαθῶν, ἀ ητοίμασας τοῖς ἀγαπῶσί σε, Κύριε.

Ἡ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα καὶ λέγειν·

Ὁ προεστὼς ἀπαγγέλλει μετὰ τοῦ λαοῦ·

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

*

ΚΕΦΑΛΟΚΛΙΣΙΑ

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς κλινόμενος τὴν εὐχὴν τῆς Κεφαλοκλισίας.

Δέσποτα, Κύριε, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρῶν καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, τοὺς υποκεκλικότας σοὶ τὰς εαυτῶν κεφαλὰς εὐλόγησον, ἀγίασον, φρούρησον, οχύρωσον, ἐνδυνάμωσον, ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ ἀπόστησον, παντὶ δὲ ἔργῳ ἀγαθῷ σύναγον, καὶ καταξίωσον ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων σου τούτων καὶ ζωοποιῶν μυστηρίων, εἰς ἄφες ἁμαρτιῶν, εἰς Πνεύματος Ἁγίου κοινωνίαν.

καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

*

ΥΨΩΣΙΣ - ΚΛΑΣΙΣ - ΜΕΤΑΛΛΗΣΙΣ

Ὁ ἱερεὺς ἐπεύχεται

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως συνὼν καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου σώματός σου καὶ τοῦ τιμίου αἵματος, καὶ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ.

καὶ προσκυνεῖ τρίς λέγων καθ' ἑαυτόν· Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἐλέησόν με.

Εἶτα ὁ διάκονος ἐκφωνεῖ· Πρόσχωμεν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ὑψῶν τὸν ἅγιον Ἄρτον ἐκφωνεῖ·

Τὰ ἅγια τοῖς ἁγίοις.

Ὁ α' χορός· Εἷς ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καὶ ψάλλει τὸ κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας·

Εἶτα ψάλλει τὸ κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας (εἰς τὸν ἴχον, εἰς ὃν ἐψάλλη καὶ τὸ Χερουβικόν). Τῇ μὲν Κυριακῇ τὸ· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλληλούϊα. Εἰ δὲ τῆσσι Δεσποτικῇ ἢ Θεομητορικῇ ἑορτῇ ἢ ἀπόδοσις αὐτῆς, ψάλλεται τὸ κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς.

Ὁ β' χορός το Κοινωνικόν.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλληλούϊα.

*

Περὶ τοῦ, πῶς δεῖ προσέρχεσθαι τοῖς ἀχράντοις Μυστηρίοις.

Εὐχές γιὰ τὴ Θεία Κοινωνία ΕΥΧΗ Α'. ΤΟΥ Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Οἱ ψάλλτες ψάλλουν τὸ Κοινωνικόν. Τὴν ἴδια ὥρα οἱ κληρικοὶ στο ἱερό Βῆμα καὶ σιωπηλά οἱ πιστοὶ που θα κοινωνήσουν σκύβουν τα κεφάλια τους καὶ προσεύχονται με φόβο λέγοντας:

Εὐχαὶ Θείας Κοινωνίας.

*

Πιστεύω Κύριε, καὶ ὁμολογῶ, ὅτι σύ εἶ ἀληθῶς ὁ Χριστός, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον ἁμαρτωλοῦς σῶσαι, ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ. Ἔτι πιστεύω, ὅτι τοῦτο αὐτὸ ἐστὶ τὸ ἄχραντον Σῶμά σου, καὶ τοῦτο αὐτὸ ἐστὶ τὸ τίμιον Αἷμά σου. Δέομαι οὖν σου· ἐλέησόν με, καὶ συγχώρησόν μοι τὰ παραπτώματά μου, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν λόγῳ τὰ ἐν ἔργῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοία· καὶ ἀξιώσόν με ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων σου Μυστηρίων, εἰς ἄφες ἁμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

*

Ἐρχόμενος δὲ μεταλαβεῖν, λέγει τοὺς ἐξῆς Στίχους τοῦ Μεταφραστοῦ·

Ἴδού, βαδίζω πρὸς θεῖαν Κοινωνίαν· Πλαστουργέ, μὴ φλέξης με τῇ μετουσίᾳ·

Πῦρ γάρ ὑπάρχεις τούς ἀναξίους φλέγον.
Ἄλλ' οὖν κάθαρον ἐκ πάσης με κηλίδος.

*

Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον, Υἱέ Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μή γάρ τοῖς ἐχθροῖς σου τό μυστήριον εἶπω· οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ὡς ὁ Ληστής ὁμολογῶ σοι· Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

*

Καί τά Τροπάρια ταῦτα·

Ἐθελξας πόθῳ με Χριστέ, καί ἠλλοίωσας τῷ θείῳ σου ἔρωτι· ἀλλά κατάφλεξον πυρί ἀύλω τάς ἀμαρτίας μου, καί ἐμπλησθῆναι τῆς ἐν σοί τρυφῆς καταξίωσον, ἵνα τάς δύο σκιρτῶν μεγαλύνω, Ἀγαθέ, παρουσίας σου.

Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου, πῶς εἰσελεύσομαι ὁ ἀνάξιος; Ἐάν γάρ τολμήσω συνεισελθεῖν εἰς τόν νυμφῶνα, ὁ χιτῶν με ἐλέγχει, ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ γάμου, καί δέσμιος ἐκβαλοῦμαι ὑπό τῶν Ἀγγέλων· καθάρισον, Κύριε, τόν ρύπον τῆς ψυχῆς μου, καί σῶσόν με, ὡς φιλόανθρωπος.

Καί τήν παροῦσαν Εὐχὴν·

Δέσποτα φιλόανθρωπε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός μου, μή εἰς κρῖμα μοι γένοιτο τά ἅγια ταῦτα, διὰ τόν ἀνάξιον εἶναι με, ἀλλ' εἰς κάθαρσιν καί ἁγιασμόν ψυχῆς τε καί σώματος, καί εἰς ἀρραβῶνα μελλούσης ζωῆς καί βασιλείας. Ἐμοί δέ τό προσκολληᾶσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθόν ἐστι, τίθεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τήν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου.

Καί πάντιν·

Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον, Υἱέ Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μή γάρ τοῖς ἐχθροῖς σου τό μυστήριον εἶπω· οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ὡς ὁ Ληστής ὁμολογῶ σοι· Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

*

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός ἡμῶν, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς καί τῆς ἀθανασίας, ὁ πάσης ὁρατῆς καί ἀοράτου κτίσεως δημιουργός, ὁ τοῦ ἀνάρχου πατρός συναΐδιος Υἱός καί συνάναρχος, ὁ δι' ὑπερβολὴν ἀγαθότητος, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, σάρκα φορέσας, καί σταυρωθείς, καί τυθείς ὑπὲρ τῶν ἀχαρίστων καί ἀγνωμόνων ἡμῶν, καί τῷ οἰκειῷ σου Αἵματι ἀναπλάσας τήν φθαρεῖσαν ὑπὸ τῆς ἀμαρτίας φύσιν ἡ-

μῶν· αὐτός ἀθάνατε Βασιλεῦ, πρόσδεξαι κάμου τοῦ ἀμαρτωλοῦ τήν μετάνοιαν, καί κλῖνον τό οὖς σου ἐπ' ἐμοί, **καί εἰσάκουσον τῶν ρημάτων μου· ἥμαρτον γάρ, Κύριε, ἥμαρτον** εἰς τόν οὐρανόν καί ἐνώπιόν σου καί οὐκ εἰμί ἄξιος ἀτενίσαι εἰς τό ὕψος τῆς δόξης σου· **παρώργισα** γάρ σου τήν ἀγαθότητα, τάς σάς ἐντολάς παραβάς, καί μή ὑπακούσας τοῖς σοῖς προστάγμασιν. Ἄλλά σύ, Κύριε, ἀνεξίκακος ὢν, μακρόθυμός τε καί πολυέλεος, οὐ παρέδωκάς με συναπολέσθαι ταῖς ἀνομίαις μου, τήν ἐμήν πάντως ἀναμένων ἐπιστροφῆν. Σύ γάρ εἶπας, φιλόανθρωπε, διὰ τοῦ προφήτου σου, **ὅτι οὐ θελήσει θέλω τόν θάνατον τοῦ ἀμαρτωλοῦ, ὡς τό ἐπιστρέψαι καί ζῆν αὐτόν·** οὐ γάρ βούλει Δέσποτα, τό πλάσμα τῶν σῶν ἀπολέσθαι χειρῶν, οὐδ' εὐδοκεῖς ἐπ' ἀπωλείᾳ ἀνθρώπων, **ἀλλά θέλεις πάντας σωθῆναι, καί εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν.** Διό κάγώ, εἰ καί ἀνάξιος εἰμι τοῦ οὐρανοῦ καί τῆς γῆς καί αὐτῆς τῆς προσκαιροῦ ζωῆς, ὅλον ἐμαυτόν ὑποτάξας τῇ ἀμαρτίᾳ· καί ταῖς ἡδοναῖς δουλώσας καί τήν σὴν ἀχρειώσας εἰκόνα, ἀλλά ποῖημα καί πλάσμα σόν γεγονώς, οὐκ ἀπογινώσκω τήν ἐμαυτοῦ σωτηρίαν ὁ ἄθλιος· τῇ δέ σῆ ἀμετρήτῳ εὐσπλαγχνίᾳ, θαρρήσας προσέρχομαι. Δέξαι οὖν κάμέ, φιλόανθρωπε Χριστέ, **ὡς τήν πόρνην, ὡς τόν ληστήν, ὡς τόν τελώνην καί ὡς τόν ἄσωτον·** καί ἄρόν μου τό βαρὺ φορτίον τῶν ἀμαρτιῶν, ὁ τήν ἀμαρτίαν αἴρων τοῦ κόσμου καί τάς ἀσθενείας τῶν ἀνθρώπων ἰώμενος, ὁ τούς κοπιῶντας καί πεφορτισμένους πρὸς σεαυτόν καλῶν καί ἀναπαύων· **ὁ μὴ ἐλθὼν καλέσαι δικαίους, ἀλλά ἀμαρτωλούς εἰς μετάνοιαν· καί καθάρισόν με ἀπό παντός μολυσμοῦ σαρκός καί πνεύματος·** δίδαξόν με ἐπιτελεῖν ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ σου· ἵνα, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεώς μου τῶν ἁγιασμάτων σου τήν μερίδα ὑποδεχόμενος, ἐνωθῶ τῷ ἁγίῳ σώματί σου καί αἵματι, καί ἔξω σε ἐν ἐμοί κατοικοῦντα καί μένοντα, σὺν τῷ Πατρί καί τῷ ἁγίῳ Πνεύματι. Ναί, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός μου, καί μή εἰς κρῖμα μοι γένοιτο ἢ μετάληψις τῶν ἀχράντων καί ζωοποιῶν μυστηρίων σου, μηδέ ἀσθενῆς γενοίμην ψυχῇ τε καί σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως αὐτῶν μεταλαμβάνειν· ἀλλά δός μοι, μέχρι τελευταίας μου πνοῆς, ἀκατακρίτως ὑποδέχεσθαι τήν μερίδα τῶν ἁγιασμάτων σου, εἰς Πνεύματος ἁγίου κοινωνίαν, εἰς ἐφόδιον ζωῆς αἰωνίου, καί εἰς εὐπρόσδεκτον ἀπολογία τήν ἐπί τοῦ φοβεροῦ βήματός σου· ὅπως κάγώ, σὺν πᾶσι τοῖς ἐκλεκτοῖς σου μέτοχος γένωμαι τῶν ἀ-

κηράτων σου αγαθῶν, ὧν ἠτοίμασας τοῖς ἀγαπῶσί σε, Κύριε· ἐν οἷς δεδοξασμένοι ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Θ'. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ

Πρὸ τῶν θυρῶν τοῦ ναοῦ σου παρέστηκα, καὶ τῶν δεινῶν λογισμῶν οὐκ ἀφίσταμαι, ἀλλὰ σὺ Χριστέ ὁ Θεός, ὁ τελώνην δικαιοσύνης, καὶ χαναναίαν ἐλεήσας, καὶ τῷ ληστῇ παραδείσου πύλας ἀνοίξας, ἀνοίξόν μοι τὰ σπλάγγνα τῆς φιλανθρωπίας σου καὶ δέξαι με προσερχόμενον καὶ ἀπτόμενόν σου, ὡς τὴν πόρνην, καὶ τὴν αἰμόρρουν· ἡ μὲν γάρ, τοῦ κρασπέδου σου ἀψαμένη, εὐχερῶς τὴν ἴασιν ἔλαβεν, ἡ δέ, τοὺς σοὺς ἀχράντους πόδας κρατήσασα, τὴν λύσιν τῶν ἀμαρτημάτων ἐκομίσατο. Ἐγὼ δέ ὁ ἐλεεινός, ὅλον σου τὸ σῶμα τολμῶν δέξασθαι, μὴ καταφλεχθεῖν· ἀλλὰ δέξαι με, ὥσπερ ἐκείνας καὶ φώτισόν μου τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια, καταφλέγων μου τὰ τῆς ἀμαρτίας ἐγκλήματα, πρεσβείαις τῆς ἀσπύρωτος τεκούσης σε, καὶ τῶν ἐπουρανίων δυνάμεων. Ὅτι εὐλογητός εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

*

Ἐνῶ ψάλλεται τὸ Κοινωνικὸ ἀπὸ τὸ Χορό: ὁ ἱερεὺς διαμελίζει τὸ ἅγιον Ἄρτο σε τέσσερις μερίδες καὶ τις βάζει στο ἅγιο Δισκάριο σταυροειδῶς λέγοντας:

λέγει ὁ Διάκονος *Μέλισον, Δέσποτα, τὸν ἅγιον ἄρτον.*

Ἰερεὺς *Μελίζεται καὶ διαμερίζεται ὁ Ἄμνος τοῦ Θεοῦ, ὁ μελιζόμενος καὶ μὴ διαιρούμενος, ὁ πάντοτε ἐσθιόμενος καὶ μηδέποτε δαπανώμενος, ἀλλὰ τοὺς μετέχοντας ἀγιάζων.*

Διάκονος *Πλήρωσον, Δέσποτα, τὸ ἅγιον ποτήριον.*

Ὁ Ἰερεὺς παίρνει ἀπὸ τὸν ἅγιον Ἄρτο μία μερίδα καὶ τὴ βάζει μέσα στο ἅγιο Ποτήριον λέγοντας:

Ἰερεὺς *Πλήρωμα ποτηρίου πίστεως Πνεύματος Ἁγίου. Ἀμήν.*

Ἐπειτα προσφέρεται τὸ ζέον·

Διάκονος *Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὸ ζέον.*

ὁ ἱερεὺς τὸ εὐλογεῖ καὶ λέει:

Ἰερεὺς *Εὐλογημένη ἡ ζέσις τῶν ἁγίων σου, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.*

Ἐπειτα χύνει σταυροειδῶς μέσα στο ἅγιο Ποτήριον λέγοντας:

Διάκονος *Ζέσις πίστεως, πλήρης Πνεύματος Ἁγίου. Ἀμήν.*

Ἰερεὺς *Ἰδοὺ, προσέρχομαι Χριστῶ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν. Μεταδίδοταί μοι... τῷ ἀναζίῳ ἱερεῖ τὸ τίμιον καὶ πανάγιον σῶμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσίν μου ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.*

Ἰερεὺς *Διάκονε, πρόσελθε.*

Διάκονος *Ἰδοὺ προσέρχομαι Χριστῶ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν. Μετάδος μοι, Δέσποτα, τὸ τίμιον καὶ πανάγιον σῶμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσίν μου ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.*

Μεταδίδοταί σοι... τὸ τίμιον καὶ πανάγιον σῶμα...

Ἰερεὺς *Ἐτι μεταδίδοταί μοι... τῷ ἀναζίῳ ἱερεῖ τὸ τίμιον καὶ πανάγιον καὶ ζωηρὸν αἷμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσίν μου ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.*

Ἰερεὺς *Διάκονε, ἔτι πρόσελθε.*

Διάκονος *Ἐτι προσερχομένῳ μετάδος μοι, Δέσποτα, τὸ τίμιον καὶ πανάγιον καὶ ζωηρὸν αἷμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσίν μου ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.*

Ἰερεὺς *Ἐτι μεταδίδοταί σοι τῷ εὐλαβεστάτῳ διακόνῳ τὸ τίμιον καὶ πανάγιον καὶ ζωηρὸν αἷμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσίν σου ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.*

Τοῦτο ἤψατο τῶν χειλέων ἡμῶν, καὶ ἀφελεῖ τὰς ἀνομίας ἡμῶν, καὶ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν περικαθαριεῖ.

*

Μετὰ τὴν μετάληψιν τῶν ἐν τῷ βήματι ὁ διάκονος ἐμβάλλει εἰς τὸ ἅγιον ποτήριον τὰς μερίδας τοῦ ἁγίου Ἄρτου καὶ ἐκφωνεῖ πρὸς τὸν λαόν·

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Καὶ ὁ ἱερεὺς μεταδίδει εἰς ἓνα ἕκαστον διὰ τῆς μιάς λαβίδος. Ὅταν κοινωνεῖ τοὺς πιστοὺς, συνήθως λέει: "Μεταλαμβάνει ὁ δοῦλος τῶν (...) Θεοῦ Σώμα καὶ Αἷμα Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον".

Ὁ χορός· Ἀμήν, Ἀμήν, Ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἐν δὲ τῷ κοινωνεῖν τοὺς πιστοὺς ὁ χορὸς ψάλλει:

Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον **Υἱὲ Θεοῦ** κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ μυστήριον εἶπω· οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ὡς ὁ ληστῆς ὁμολογῶ σοι· **Μνήσθητί μου Κύριε ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.**

Μετὰ δὲ τὴν θείαν μετάληψιν, εὐλογεῖ ὁ ἱερεὺς τὸν λαὸν λέγων·

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Μετὰ τὴν μετάδοσιν Ὁ χορὸς, τὸ ἐξῆς. Ἦχος β΄. Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, * ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, * εὗρομεν πίστιν ἀληθῆ, * ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνούντες· * αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Τὴν ἴδια ὥρα ὁ ἱερεὺς ἀποθέτει τὰ ἅγια Δώρα πάνω στο Θυσιαστήριον καὶ θυμιάζει ἐπάνω τοὺς λέγοντας σιωπηλά:

Διάκονος *Ὑψωσον, Δέσποτα.*

Ἰερεὺς *Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν· ἡ δόξα σου διαμένει εἰς αἰῶνας αἰώνων.*

Διάκονος *Εὐλόγησον, Δέσποτα.*

Ἰερεὺς *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,*

Καὶ καθὼς στρέφεται στο λαὸ προβάλλοντάς τα, εὐχεται εκφώνως:

πάντοτε Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Στὴ συνέχεια εἰσάγει τὰ ἅγια στὴν ἀγία Πρόθεση καὶ τὰ ἀποθέτει ἐκεῖ.

Ὁ χορός: Ἄμην, Ἄμην, Ἀμήν.

καὶ ψάλλεται τὸ «Πληρωθήτω» Ἦχος β΄.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν * αἰνέσεώς σου, Κύριε, * ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν Σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἁγίων μυστηρίων Σου*. Στήριζον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ ὅλην τὴν ἡμέραν * μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην Σου. Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ὁ διάκονος:

Ὁρθοί· μεταλαμβάντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων καὶ ζωοποιῶν, φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ μυστηρίων, ἀξίως εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ χορός: Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός: Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχαριστήριον εὐχὴν

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Δέσποτα φιλόνητο, εὐεργέτα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὅτι καὶ τῇ παρουσίᾳ ἡμέρᾳ κατηξίωσας ἡμᾶς τῶν ἐπουρανίων σου καὶ ἀθανάτων μυστηρίων. Ὁρθοτόμησον ἡμῶν τὴν ὁδόν, στήριζον πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ φόβῳ σου, φρουρήσον ἡμῶν τὴν ζωὴν, ἀσφάλισαι ἡμῶν τὰ διαβήματα· εὐχαῖς καὶ ἰκεσίαις τῆς ἐνδόξου Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου. καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων·

Καὶ λέγων τοῦτο λαμβάνει τὸ ἰ. Εὐαγγέλιον καὶ ποιήσας δι' αὐτοῦ τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ ἐπὶ τοῦ ἤδη διπλωθέντος εἰλητοῦ ἐπιθέτει αὐτὸ ἐπ' αὐτοῦ.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ ἱερεὺς: Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Ὁ χορός: Ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον Κύριε, ἐλέησον Πάτερ Ἅγιε Εὐλόγησον

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἐξελθὼν τῆς Ὁραίας Πύλης ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως ἔμπροσθεν τῆς εἰκόνας τοῦ Χριστοῦ τὴν εὐχὴν ταύτην·

Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε, Κύριε, καὶ ἀγιαζῶν τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. Τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον· ἀγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου· σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει, καὶ μὴ ἐγκαταλίπης ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Εἰρήνην τῷ κό-

σμφ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς ἱερεῦσι, τοῖς ἄρχουσιν ἡμῶν, τῷ στρατῷ καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου· ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον ἄνωθεν ἐστὶ, καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων· καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Τὸ ὄνομα Κυρίου Εἶη εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ὁ δὲ ἱερεὺς ἀπέρχεται εἰς τὴν Πρόθεσιν καὶ λέγει χαμηλοφώνως τὴν εὐχὴν ἐν τῷ συστείλαι τὰ ἅγια

Τὸ πλήρωμα τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν, αὐτὸς ὑπάρχων, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πληρώσας πᾶσαν τὴν πατρικὴν οἰκονομίαν, πλήρωσον χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

καὶ τὴν ἐκφώνησιν.

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τοῦτο ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν **διαλογικῶς**·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ χορός: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Κύριε, ἐλέησον (γ'). Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρὸς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰσαακίμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλέησαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος.

ΧΟΡΟΣ: Στερεῶσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμόμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, συν τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ, πόλει καὶ ἐνορίᾳ (κόμῃ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Αἰωνία ἡ μνήμη τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτητόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης καὶ πάντων τῶν ὀρθοδόξων.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς, εὐλογῶν τὸν λαόν, λέγει:

Ἡ Ἁγία Τριάς διαφυλάξοι πάντας ὑμᾶς.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Τὸν εὐλογοῦντα καὶ ἀγιαζόντα ἡμᾶς,

Κύριε, φύλαττε εἰς πολλὰ ἔτη.

Καὶ ποιῶν τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου Σταυροῦ μεθ' ὑποκλίσεως, κατακλείει διὰ τοῦ·

*Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ
Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.*

Ὁ χορὸς καὶ σύμπας ὁ λαός· Ἀμήν.

® 22.03.2026 ®

Ζῆ Κύριος ὁ Θεός ὁ Παντοκράτωρ!

Ψαλμός λγ' (33ος) - Ευλογῆσω Τον Κύριον

Ευλογῆσω τον Κύριον εν παντί καιρώ, δια παντός η αίνεσις αυτού εν τῷ στόματι μου.

Εν τῷ Κυρίῳ επαινεθήσεται η ψυχή μου· ακουσάτωσαν πραεῖς και ευφρανθήτωσαν.

Μεγαλύνετε τον Κύριον συν εμοί και υψώσωμεν το ὄνομα αυτού επί το αυτό.

Εξεζήτησα τον Κύριον και επήκουσε μου και εκ πασῶν των θλίψεων μου ερρύσατο με.

Προσέλθετε προς αυτόν και φωτίσθητε και τα πρόσωπα υμῶν ου μη καταισχυνηθή.

Οὗτος ὁ πτωχός ἐκέκραξε και ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αυτού και εκ πασῶν των θλίψεων αυτού ἔσωσεν αυτόν.

Παραμβλαδί ἄγγελος Κυρίου κύκλω των φοβουμένων αυτόν και ρύσεται αυτούς.

Γεύσασθε και ἴδετε ὅτι Χριστός ὁ Κύριος· μακάριος ἀνήρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ'αυτόν.

Τε ρι ρεμ τε ρι ρεμ τε ρι ρεμ

Φοβήθητε τον Κύριον, πάντες οἱ ἅγιοι αυτού, ὅτι ουκ ἔστιν υστέρημα τοῖς φοβουμένοις αυτόν. Πλούσιοι ἐπτώγρυσαν και ἐπείνασαν· οἱ δε ἐκζητούντες τον Κύριον ουκ ἐλαττώθησονται παντός αγαθοῦ. Δεῦτε, τέκνα, ακούσατε μου, φόβον Κυρίου διδάξω υμᾶς. Τίς ἔστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωὴν, αγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν αγαθάς;

Παύσον την γλώσσαν σου ἀπό κακοῦ και χεῖλη σου του μη λαλήσαι δόλον.

Ἐκλινον ἀπό κακοῦ και ποιήσον αγαθόν· ζήτησον εἰρήνην και δίωξον αὐτήν.

Ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους και ὅτα αυτού εἰς δέησιν αὐτῶν.

Πρόσωπον δε Κυρίου ἐπὶ ποιούντας κακά, του ἐξολοθρεῦσαι εκ γῆς το μνημόσυνον αὐτῶν.

Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι και ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν και εκ πασῶν των θλίψεων αὐτῶν ερρύσατο αυτούς.

Ἐγγύς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις την καρδίαν και τους ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει.

Πολλάι αἱ θλίψεις των δικαίων και εκ πασῶν αὐτῶν ρύσεται αυτούς ὁ Κύριος.

Φυλάσσει Κύριος πάντα τα οστά αὐτῶν, ἐν ἐξ αὐτῶν ου συντριβήσεται.

Θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρός και οἱ μισούντες τον δίκαιον πλημμελήσουσι.

Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτου και ου μη πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ'αυτόν.

® 22.03.2026 ®

Ζῆ Κύριος ὁ Θεός ὁ Παντοκράτωρ!

* * * * *

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν·
Τὰ τροπάρια. Ἦχος πλ. α΄.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·

δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἁγίων ὁ χορὸς * εὔρε πηγὴν τῆς ζωῆς *
καὶ θύραν παραδείσου· * εὔρω κἀγὼ * τὴν ὁ-
δὸν διὰ τῆς μετανοίας· * τὸ ἀπολωλὸς * πρό-
βατον ἐγὼ εἰμι· * ἀνακάλεσαί με, * Σωτήρ,
καὶ σῶσόν με.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Οἱ τὸν ἄμῶν * τοῦ Θεοῦ κηρύξαντες * καὶ σφραγισθέντες ὡσπερ ἄρνες * καὶ
πρὸς ζωὴν * τὴν ἀγίαν, ἅγιοι, * καὶ αἰδίων μετατεθέντες, * τοῦτον ἔκτενῶς, *
μάρτυρες, αἰτήσασθε * ὀφλημάτων λύσιν ἡμῖν δωρήσασθαι.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Οἱ τὴν ὁδὸν * τὴν στενὴν βαδίσαντες * τεθλιμμένην πάντες οἱ ἐν βίῳ· * οἱ τὸν
Σταυρὸν * ὡς ζυγὸν ἀράμενοι * καὶ ἔμοι ἀκολουθήσαντες ἐν πίστει, * δεῦτε ἀ-
πολαύετε * ἡ ἡτοιμάσα ὑμῖν βραβεῖα * καὶ στέφη τὰ οὐράνια.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·

δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ὁ πάλαι με * ἐκ μὴ ὄντων πλάσας με * καὶ
εἰκόνι σου θεία τιμήσας, * παραβάσει * ἐν-
τολῆς δὲ πάλιν με * ἐπιστρέψας εἰς γῆν, ἐξ
ἧς ἐλήφθην, * εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν ἐπανάγα-
γε * τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀναμορφώσασθαι.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·

δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εἰκὼν εἰμι * τῆς ἀρρήτου δόξης σου, * εἰ καὶ
στίγματα φέρω πταισμάτων· * οἰκτείρησον *
τὸ σὸν πλάσμα, Δέσποτα, * καὶ καθάρισον
σῆ εὐσπλαγχνία * καὶ τὴν ποθεινὴν πατρίδα
παράσχου μοι, * παραδείσου πάλιν ποιῶν
πολίτην με.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·

δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἀνάπαυσον, * ὁ Θεός, τοὺς δούλους σου *
καὶ κατάταξον αὐτοὺς ἐν παραδείσῳ, * ὅπου
χοροὶ * τῶν ἁγίων, Κύριε, * καὶ οἱ δίκαιοι ἐ-
κλάμπουσιν ὡς φωστῆρες· * τοὺς κεκοιμη-
μένους δούλους σου ἀνάπαυσον, * παρορῶν
αὐτῶν πάντα τὰ ἐγκλήματα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ

καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Τὸ τριλαμπές * τῆς μιᾶς Θεότητος * εὐσε-
βῶς ὑμνήσωμεν βοῶντες· * Ἅγιος εἶ, * ὁ Πα-
τήρ ὁ ἄναρχος, * ὁ συνάναρχος Υἱὸς καὶ τὸ
θεῖον Πνεῦμα· * φώτισον ἡμᾶς * πιστεῖ σοι
λατρεύοντας * καὶ τοῦ αἰωνίου πυρὸς ἐξάρ-
πασον.

**Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

Χαῖρε σεμνή, * ἡ Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα * εἰς
πάντων σωτηρίαν, * δι' ἧς γένος τῶν ἀνθρώ-
πων * εὔρατο τὴν σωτηρίαν· * διὰ σοῦ εὔ-
ροισιν παράδεισον, * Θεοτόκε ἀγνή εὐλογη-
μένη.

Ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα.

**Δόξα σοι, ὁ Θεός (ἐκ γ'), καὶ ἀνάπαυσον
τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.**

Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὰς
ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος,
οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτη-
τος.

* * * * *

ΤΡΙΣΑΓΙΟΝ ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τὰ τροπάρια. Ἦχος δ΄.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων * τετελειωμένων *
τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, * Σῶτερ, ἀνά-
παυσον, * φυλάττων αὐτὰς * εἰς τὴν μακαρί-
αν ζωὴν * τὴν παρὰ σοί, φιλόανθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, * ὅπου πάν-
τες οἱ ἅγιοί σου ἀναπαύονται, * ἀνάπαυσον
καὶ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, * ὅτι μόνος
ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Δόξα.

Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ καταβάς εἰς ἄδην *
καὶ τὰς ὁδύνας λύσας * τῶν πεπεδημένων· *
αὐτὸς καὶ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, * Σῶ-
τερ, ἀνάπαυσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη ἀγνή * καὶ ἄχραντος Παρθένος, * ἡ
Θεὸν ἀσπόρως κηῖσασα, * πρέσβευε τοῦ
σωθῆναι * τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς εἰκόνος τοῦ δεσπότη Χριστοῦ, κά-
τωθι τῆς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ ὑπὲρ τῶν ἀποικομένων κόλλυβα, ἐκ-
φωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς ἐξῆς·

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ χορὸς· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ') [Εἰς τὸ κλητόν]

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰ-
ωνίου ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῶν κεκοιμη-
μένων δούλων τοῦ Θεοῦ (καὶ μνημονεῖται τὰ
ὀνόματα ὑπὲρ ὧν τὰ κόλλυβα), καὶ ὑπὲρ τοῦ
συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐ-
κούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξη τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεςιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός: Παράσχου, Κύριε.

Ὁ ἱερεύς: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχήν:

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν διὰ βολον καταπατήσας, τὸν δὲ θάνατον καταργήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου (ὀνόματα), ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶνπραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσεται· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια·

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις τῶν κεκοιμημένων δούλων σου (ὀνόματα), Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ ἱερεύς: Αἰωνία ὑμῶν ἡ μνήμη, ἀξιομακάριστοι καὶ ἀείμνηστοι ἀδελφοὶ ἡμῶν.

Ὁ χορός: Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν. (τρὶς)

Εἶτα· Ἦχος β'.

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον * ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (ἐκ γ')

Ἀπόλυσις: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν... **Ἀμήν.**

Μνήσθητι Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἡμάρτον συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

* * * * *

Πρόσδεξαι Κύριε τὴν δέησιν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, ὡς προσεδέξω, Ἀβραὰμ τὴν θυσίαν καὶ Πέτρου τὴν μετάνοιαν, τοῦ Τελώνου τὸν στεναγμὸν καὶ τῆς πόρνης τὰ δάκρυα, τῶν μυροφόρων γυναικῶν τὰ θυμιάματα, τοῦ ληστοῦ τὴν ὁμολογίαν τὴν ἐπὶ τὸν Σταυρὸν καὶ Ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων Σου.

Τῆς ὀργῆς Σου τὴν ἀγανάκτησιν εἰς εἰρήνην μετάβαλε καὶ σῶσον τὸν κόσμον Σου μόνε φιλόανθρωπε

Δέσποινα, πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πάσαν ἐλπίδα μου εἰς σε ανατίθημι, μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπη σου.

* * * * *

εὐχὴ τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ.

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μὴ μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῷ δούλῳ.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα. Τριαδικόν. Ἦχος α'.

Τὸν Πατέρα προσκυνήσωμεν, * καὶ τὸν Υἱὸν δοξολογήσωμεν, * καὶ τὸ Πανάγιον ὁμοῦ, * πάντες Πνεῦμα ἀνυμνήσωμεν, * κρίζοντες καὶ λέγοντες· * Παναγία Τριάς, * σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Μητέρα σου προσάγει σοι, * εἰς ἱκεσίαν ὁ λαὸς σου Χριστέ, * ταῖς παρακλήσεσιν αὐτῆς, * τοὺς οἰκτιρμούς σου δὸς ἡμῖν, Ἀγαθέ, * ἵνα σε δοξαζώμεν, * τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ζῆ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ!

Ἀγνή Παρθένη Δέσποινα

Ποίημα του εν Αγίοις Πατρός ημών ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ
του Θαυματουργού, Επισκόπου Πενταπόλεως-
Αιγύπτου, του εν Αιγίει.

*

Ο ὕμνος «Ἀγνή Παρθένη Δέσποινα» εἶναι ἕνας μὴ λειτουργικός ὕμνος, ποὺ συνέθεσε ὁ Ἅγιος Νεκτᾶριος Αἰγίνης τὸν 19ο αἰῶνα μ.Χ., κατὰ τὴ διάρκεια τῆς θητείας του ὡς διευθυντῆς τῆς Θεολογικῆ Σχολῆς στὴν Ριζάρειο τῆς Αἰθίνας.

Ἡ παράδοση θέλει τὴν Παρθένο νὰ ἐμφανίζεται ἐνώπιον τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου στὸ μοναστήρι τῆς Αἰθίνας, καὶ νὰ του ζητάει νὰ καταγράψει σὲ χαρτί ἕναν ἰδιαιτέρου ὕμνο, ὅπου οἱ ἀγγελικὲς χορωδίες ἦταν ἔτοιμες νὰ το ψάλλουν. Αὐτὸς ὁ ὕμνος ἦταν ὁ «Ἀγνή Παρθένη Δέσποινα».

(Ἀπὸ Ὠδὴ β') Ἔχος πλ.α'

**Ἀγνή Παρθένη Δέσποινα, Ἄχραντε Θεοτόκε,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.**

**Παρθένη Μήτηρ Ἄνασσα, Πανένδροσέ τε πόκε,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.**

**Ὑψηλότερα οὐρανῶν, ἀκτίων λαμπρότερα,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.**

**Χαρὰ Παρθενικῶν Χορῶν, Ἀγγέλων ὑπερτέρα,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.**

**Ἐκλαμπρότερα οὐρανῶν, φωτὸς καθαρώτερα,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.**

**Τῶν οὐρανίων στρατιῶν, πασῶν ἁγιώτερα,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.**

(Ἀπὸ Ὠδὴ ε')

**Μαρία Ἀειπάρθε, Κόσμου παντὸς Κυρία,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.**

**Ἄχραντε Νύμφη πάναγνε, Δέσποινα Παναγία,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.**

**Μαρία Νύμφη Ἄνασσα, χαρᾶς ἡμῶν αἰτία,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.**

**Κόρη σεμνή Βασίλισσα, Μήτηρ ὑπεραγία,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.**

**Τιμιώτερα Χερουβεῖμ, ὑπερενδοξότερα,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.**

**Τῶν ἀσωμάτων Σεραφεῖμ, τῶν Θρόνων ὑπερτέρα,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.**

(Ἀπὸ Ὠδὴ δ')

**Χαῖρε τὸ ἄσμα Χερουβεῖμ, χαῖρε ὕμνος Ἀγγέλων,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.**

**Χαῖρε ὠδὴ τῶν Σεραφεῖμ, χαρὰ τῶν Ἀρχαγγέλων,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.**

**Χαῖρε εἰρήνη καὶ χαρὰ, λιμὴν τῆς σωτηρίας,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.**

**Παστὰς τοῦ Λόγου ἱερά, ἄνθος τῆς ἀφθασίας,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.**

**Χαῖρε Παράδεισε τρυφῆς, ζωῆς τε αἰωνίας,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.**

**Χαῖρε τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, Πηγὴ ἀθανασίας,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.**

(Ἀπὸ Ὠδὴ ε')

**Σὲ ἱκετεύω Δέσποινα, Σὲ νῦν ἐπικαλοῦμαι,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.**

**Σὲ δυσωπῶ Παντάνασσα, Σὴν χάριν ἐξαιτοῦμαι,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.**

(Ἀπὸ Ὠδὴ β')

**Κορὴ σεμνὴ καὶ ἄσπιλε, Δέσποινα Παναγία,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.**

**Ἐπάκουσόν μου ἄχραντε, κόσμου παντὸς Κυρία,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.**

(Ἀπὸ Ὠδὴ ε')

**Ἀντιλαβοῦ μου ρύσαι με, ἀπὸ τοῦ πολεμίου,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.**

**Καὶ κληρονόμον δεῖξον με, ζωῆς τῆς αἰωνίου,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνόμφευτε.**

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

<https://www.youtube.com/watch?v=qBDAoRd9J5o>

<https://www.youtube.com/watch?v=IgV-LwzZ700>

Ζῆ Κύριος ὁ Θεός ὁ Παντοκράτωρ!